

Revista ECONOMICA

CONSILIUL SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI SOCIALE — INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETARI ECONOMICE

Biblioteca Jrd. Pined Davi
SALA DE LECTURA

23
AUGUST

Aspecte de la Adunarea festivă consacrată celei de-a 50-a aniversări a „Scintei” și sărbătoririi Zilei presei.

Adunarea festivă consacrată celei de-a 50-a aniversări a „Scînteii” și sărbătoririi Zilei presei

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși și prieteni,

Sărbătorim 50 de ani de la apariția „Scînteii”, moment cu profunde semnificații în istoria luptei partidului nostru pentru libertate, dreptate socială și națională, pentru edificarea socialismului în România. Totodată, sărbătorim „Ziua presei”, ce se serbează anual la 15 august, subliniind prin aceasta caracterul revoluționar, partinic al presei și radioteleviziunii din România. **(Aplauze puternice, urale).**

Am deosebită plăcere să adresez, cu acest prilej, colectivului redacțional, colaboratorilor și corespondenților voluntari ai „Scînteii”, muncitorilor și lucrătorilor care tipăresc și difuzează ziarul, un călduros salut comunist, revoluționar. **(Aplauze puternice, urale ; se scandează „Ceaușescu și poporul !”).**

Adresez, de asemenea, un salut revoluționar călduros tuturor lucrătorilor din presă, tipografilor și corespondenților voluntari, maselor largi de cititori, cu prilejul „Zilei presei”, și le urez succes în întreaga activitate viitoare. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Acordarea ordinului „Victoria socialismului”, „Scînteii” constituie o înaltă apreciere a activității desfășurată de ziar în propagarea politicii partidului și statului nostru, în ridicarea nivelului politic al maselor largi populare. Aceasta subliniază și mai mult rolul pe care „Scînteia”, presa și radioteleviziunea îl au în întreaga noastră activitate de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, de dezvoltare continuă a patriei noastre, de întărire a independenței și suveranității sale. **(Aplauze puternice ; se scandează „Ceaușescu și poporul !”).**

Adresez, încă o dată, pentru această înaltă distincție, cele mai călduroase felicitări „Scînteii”, întregului colectiv de redactori și muncitori, și le urez succese tot mai mari în activitatea viitoare. **(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează „Ceaușescu — P.C.R. !”).**

Presă democrată, muncitorească și socialistă s-a dezvoltat odată cu mișcarea revoluționară de eliberare națională și socială, cu mișcarea muncitorească și socialistă și, după cum se știe, a jucat un rol de seamă în lupta poporului nostru împotriva asupririi și exploatării, împotriva regimului burghezo-moșieresc, pentru realizarea unității statului național, pentru asigurarea afirmării României ca țară liberă, pentru făurirea socialismului pe pământul patriei noastre. **(Aplauze puternice, prelungite).**

În acest context, apariția în luna august 1931 a „Scînteii” a marcat un moment important, s-ar putea spune o nouă calitate,

în dezvoltarea presei muncitorești, revoluționare, din România, în creșterea combativității și capacității ei de luptă pentru afirmarea principiilor revoluționare, pentru apărarea intereselor vitale ale poporului nostru. Înfruntînd nenumărate greutăți și, în primul rînd, represiunile vechiului regim „Scînteia”, ca dealtfel întreaga presă democratică, revoluționară, a acționat cu hotărîre pentru a duce în rîndul maselor populare cuvîntul partidului, contribuind la unirea eforturilor clasei muncitoare, a oamenilor muncii, a poporului, în marile bătălii împotriva burgheziei și moșierimii, a reacțiunii și fascismului, împotriva războiului, pentru libertate socială și independență națională, pentru democrație și socialism.

Putem spune că „Scînteia” ilegală, întreaga presă muncitorească revoluționară, democratică, cei care au scris-o, tipărit-o și răspîndit-o în acea vreme cu riscul vieții și libertății lor, au dat un luminos exemplu de eroism și abnegație comunistă, de slujire devotată a cauzei clasei muncitoare, a partidului, a poporului, a independenței și suveranității României. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Continuînd aceste tradiții, „Scînteia”, întreaga presă, radioteleviziunea au desfășurat o amplă activitate în cele peste trei decenii și jumătate de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, afirmîndu-se ca un factor important în mărirea epopee condusă de partid — de transformare revoluționară a societății noastre, în asigurarea victoriei revoluției socialiste în România, în făurirea unei vieți noi, în care poporul, liber și stăpîn pe destinele sale, își creează în mod conștient viitorul socialist și comunist. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Conducerea partidului dă o înaltă apreciere rolului pe care „Scînteia”, ca organ al Comitetului Central, l-a avut și îl are în societatea noastră, în înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a patriei și ridicare a nivelului de viață și civilizație al poporului. Încă o dată, pentru întreaga activitate desfășurată de „Scînteia”, de întreaga noastră presă, ca și de radioteleviziune, în anii construcției socialiste, doresc să adresez cele mai calde felicitări ; exprim convingerea că și în viitor „Scînteia”, întreaga noastră presă, radioteleviziunea își vor îndeplini înalta misiune de a servi întotdeauna cauza poporului, a partidului, a socialismului, cauza păcii, independenței și suveranității României. Urez tuturor noi și noi succese ! **(Aplauze puternice, urale ; se scandează „Ceaușescu și poporul !”).**

Aniversarea a 50 de ani de la apariția „Scînteii” are loc în primul an al celui de-al VII-lea cincinal, în condițiile cînd

întregul nostru popor acționează cu toată fermitatea pentru înlăturarea hotărârilor Congresului al XII-lea al partidului, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism a României. (Aplauze puternice, îndelungate).

Cel de-al VII-lea cincinal prevede trecerea României la o etapă superioară de dezvoltare — de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la cel de țară mediu dezvoltată, realizarea unei noi calități a muncii și vieții în toate domeniile de activitate. În aceste condiții, „Scinteia“, întreaga presă, radioteleviziunea trebuie să-și concentreze forțele pentru unirea eforturilor creatoare ale tuturor oamenilor muncii în vederea înlăturării cu succes a acestui obiectiv fundamental al politicii partidului nostru, să desfășoare o intensă activitate de promovare a spiritului revoluționar, a noului, în întreaga viață economică și socială

Trebuie să avem permanent în vedere că noua etapă de dezvoltare a patriei noastre presupune eforturi susținute, atât materiale cât și spirituale, o largă activitate științifică, culturală, ridicarea continuă a nivelului de pregătire profesională, tehnică, științifică și politică a tuturor oamenilor muncii. Aceasta este condiția primordială pentru asigurarea mersului ferm al patriei noastre pe drumul societății socialiste multilateral dezvoltate, pentru trecerea la o nouă etapă și înlăturarea unei civilizații superioare în patria noastră.

În aceste condiții, „Scinteia“, toate celelalte publicații, radioteleviziunea trebuie să fie pătrunse de un înalt spirit revoluționar, partinic, să militeze cu toată consecvența pentru a face cunoscută politica partidului și statului nostru socialist, pentru a asigura ca toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, toți cetățenii patriei noastre să înțeleagă bine obiectivele acestei politici, rolul pe care îl au în înlăturarea ei, în victoria socialismului și comunismului în România. Pornim de la faptul că socialismul și comunismul îl construim cu poporul și pentru popor — și numai în măsura în care oamenii muncii, întregul popor vor acționa în strânsă unitate sub conducerea partidului nostru comunist vom asigura victoria socialismului și comunismului. (Aplauze, urale puternice. Se scandează „Ceaușescu și poporul!“).

Sintem la o importantă aniversare. De aceea, nu aș dori să mă opresc asupra unor lipsuri care, din păcate, se mai manifestă în presă și la radioteleviziune. Dar nu aș putea să nu subliniez faptul că, cu toate rezultatele bune pe care le au, presa, radioteleviziunea — și în acest cadru, fără îndoială, și „Scinteia“ — sînt încă datoare poporului, clasei muncitoare, partidului în îndeplinirea înaltei misiuni ce le revine în societatea noastră socialistă.

Aș menționa numai faptul că nu întotdeauna se reușește să se explice în mod corespunzător, pe înțelesul maselor, problemele fundamentale ale politicii partidului și statului nostru socialist, că nu în suficientă măsură spiritul de combativitate se simte în presă și la radioteleviziune, că se acordă încă o atenție neîndeșulătoare problemelor noi ale dezvoltării economice, științei, culturii, că într-o măsură insuficientă sînt tratate problemele ce se ridică în patria noastră în noua etapă de dezvoltare. Așa cum nu în măsură suficientă sînt tratate problemele dezvoltării mondiale, ale unității forțelor progresiste, antiimperialiste pentru o politică de pace, de independență națională, pentru asigurarea viitorului pașnic al omenirii.

Consider că, nediscuțînd acum aceste probleme, colectivele de conducere ale presei și radioteleviziunii, toți lucrătorii din aceste sectoare vor face ei înșiși o analiză mai temeinică a lipsurilor existente. Necitînd, cu acest prilej, mai aprofundat, unele stări de lucruri negative, conducerea partidului acordă un credit celor care lucrează în acest sector important de activitate; sper că veți face totul pentru ca să răspundeți așa cum trebuie, și să vă achitați de această datorie. (Aplauze vii, îndelungate).

După cum se știe, Congresul al XII-lea, noul cincinal pun pe primul plan asigurarea bazei energetice și de materii prime într-o măsură cât mai mare cu forțele proprii, buna folosire a materiilor prime, a energiei, recuperarea și refolosirea materialelor pentru a asigura desfășurarea corespunzătoare a aprovizionării tehnico-materiale. În această direcție, „Scinteia“, întreaga presă, radioteleviziunea trebuie să aibă un rol mult mai activ, făcînd bine înțeleasă această orientare a Congresului partidului de către toate cadrele noastre, de către toți oamenii muncii. Practic, trebuie să facem în așa fel încît să nu existe zi în care problemele bazei materiale, problemele folosirii raționale a mijloacelor de care dispunem să nu fie larg dezbătute, criticîndu-se energic neajunsurile, lipsurile ce se mai manifestă în acest domeniu.

Este necesar, de asemenea, să se acționeze cu toată hotărîrea în direcția dezvoltării activității științifice, pentru o legare mai strînsă a științei cu producția și învățămîntul, pentru soluționarea mai rapidă a problemelor multiple pe care economia noastră, societatea românească în general, le reclamă cercetării științifice.

Este necesar ca presa și radioteleviziunea să aibă un rol mai activ în stimularea inițiativei creatoare a maselor populare, a luptei pentru o nouă calitate, pentru o tehnică superioară, pornind de la adevărul bine cunoscut că socialismul trebuie să-și demonstreze superioritatea asupra capitalismului, și să învingă capitalismul tocmai în domeniul științei, al tehnicii, al unei calități noi, în domeniul productivității muncii, al eficienței și rentabilității întregii activități economice-sociale.

Este necesar să se acționeze cu toată hotărîrea pentru buna înțelegere a noului mecanic economic-financiar, pentru afirmarea în toate domeniile a autoconducerii muncitorești și auto-gestiunii, pentru creșterea răspunderii conducerilor colective, a consiliilor oamenilor muncii, a adunărilor generale, în întreaga activitate, în buna gospodărire a avuției naționale, în dezvoltarea generală a patriei noastre socialiste. Dezvoltarea democrației socialiste presupune neapărat o largă dezbateră publică a problemelor fundamentale ale activității de zi cu zi a consiliilor oamenilor muncii, a adunărilor generale. Presa și radioteleviziunea trebuie, prin întreaga lor activitate, să devină exponenții fideli ai preocupărilor clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, ale întregului nostru popor.

O atenție deosebită trebuie să fie acordată problemelor agriculturii, înlăturării hotărîrilor Congresului al XII-lea privind modernizarea și dezvoltarea producției agricole, înlăturarea noii revoluții agrare, care presupune o înaltă eficiență și o înaltă productivitate, satisfacerea din plin a necesităților de consum ale oamenilor muncii, ale poporului, ca și a necesităților de materii prime ale economiei naționale.

Este necesar să se acorde mai multă atenție în presa noastră problemelor ordinii și disciplinei în toate sectoarele de activitate, atât în industrie cât și în agricultură, astfel ca fiecare om al muncii să înțeleagă bine că numai pe măsura dezvoltării economiei naționale, pe măsura creșterii mai puternice a industriei și a agriculturii, creăm condiții pentru dezvoltarea generală a țării, ca și pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

„Scinteia“, presa în general, radioteleviziunea, trebuie să ofere cadrul organizat pentru generalizarea experienței celei mai avansate în toate domeniile de activitate, pentru o mai bună organizare a producției și muncii, să stimuleze cu toate forțele inițiativele creatoare ale maselor populare, întrecerea ce se desfășoară între toate unitățile economice și sociale, între județele și localitățile patriei noastre. Trebuie să facem astfel încît presa să oglindească permanent, nu numai la sfîrșitul anului, cum se desfășoară și ce rezultate se obțin în această întrecere și să stimuleze zi de zi această activitate care are un rol deosebit în stimularea inițiativei creatoare a oamenilor muncii.

Este evident, presa și radioteleviziunea trebuie să oglindească marile realizări obținute de oamenii muncii. Să popularizăm și să extindem tot ceea ce este bun și pozitiv în toate domeniile! În același timp, să criticăm cu toată hotărîrea neajunsurile, rămănerile în urmă, stările de lucruri negative, orice manifestări de lipsă de răspundere față de proprietatea socialistă, apărînd cu întransigentă revoluționară interesele generale ale oamenilor muncii, ale construcției socialiste din România!

În acest cadru, „Scinteia“, celelalte publicații, radioteleviziunea trebuie să redea, într-o formă corespunzătoare, marile realizări obținute în dezvoltarea generală a patriei, în ridicarea nivelului de viață material și spiritual al poporului. Explicînd bine că tot ceea ce am realizat pînă acum este rezultatul politicii partidului nostru, și demonstrează cu putere justetea acestei politici — bazată pe aplicarea creatoare a adevărilor generale ale construcției socialiste la condițiile concrete din România, — faptul că partidul nostru comunist își îndeplinește cu cinste rolul de forță politică conducătoare a societății noastre, să arătăm că și în continuare înlăturarea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea este nemijlocit legată de afirmarea cu putere a rolului politic conducător al partidului în toate domeniile de activitate. (Aplauze puternice, urale; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!“).

În același timp, să explicăm permanent că tot ceea ce am realizat este rezultatul muncii eroice noastre clase muncitoare care își îndeplinește cu cinste misiunea istorică de clasă conducătoare a societății, al alianței dintre muncitorime, țărănime, intelectualitate, dintre toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, că tocmai afirmarea în continuare a rolului clasei muncitoare, a unității tuturor claselor și categoriilor sociale în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea partidului nostru comunist, constituie chezașia mersului ferm înainte, a victoriei societății socialiste multilateral dezvoltate, a întăririi continue a patriei noastre socialiste, a ridicării bunăstării materiale și spirituale a poporului — țelul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm în România! **(Aplauze puternice, prelungite, urale; se scandează „Ceașescu și poporul!”)**.

Este necesar, de asemenea, să se acorde o atenție mai mare afirmării eticii și echității socialiste, realizării principiilor socialiste de retribuție, în raport cu cantitatea și calitatea muncii depuse, acționându-se cu hotărâre împotriva oricăror denaturări sau abateri de la aceste principii, combătându-se ferm tendințele de a se obține venituri fără muncă, de a se trăi pe seama altora sau a societății. Este necesar să se facă totul pentru realizarea unor relații de deplină egalitate, pentru afirmarea neabătută a echității în toate domeniile! Nu trebuie să uităm nici un moment că societatea socialistă este societatea bazată pe munca liberă a tuturor membrilor săi. Tot ceea ce se înfăptuiește aparține membrilor societății și trebuie repartizat după principiul socialist, în raport cu cantitatea și calitatea muncii, asigurându-se, totodată, dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale, întărirea capacității de apărare a patriei. Putem spune că, în această privință, avem încă multe de făcut. Presa noastră, radioteleviziunea trebuie să se angajeze cu mai multă fermitate și energie în această luptă, care trebuie să ducă la înlăturarea — și în perspectivă la lichidarea — unor manifestări negative, la dezvoltarea conștiinței noi, revoluționare, care înobilează omul și îl face să devină cu adevărat liber conștient că nu poate trăi decît prin munca și gîndirea sa. **(Aplauze puternice, prelungite)**.

În acest cadru un rol important are activitatea desfășurată de partid pentru formarea omului nou, constructor conștient al socialismului, munca politică-ideologică, activitatea cultural-artistică, dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor largi populare. La baza întregii activități punem — după cum este bine cunoscut — concepția științifică, materialist-dialectică despre lume și societate, principiile socialismului științific, acționînd pentru înțelegerea lor de întregul partid, de toți oamenii muncii, de întregul nostru popor.

Presă și radioteleviziunea trebuie să acorde o atenție deosebită acestei activități, care are un rol de mare însemnătate în dezvoltarea patriei noastre, în formarea unui om cu o înaltă conștiință revoluționară și patriotică. Este necesar să se acționeze cu hotărâre pentru combaterea concepțiilor retrograde, mistice, a influențelor și mentalităților inapoiate, moștenite de la vechea societate sau care pătrund sub diferite forme din lumea capitalistă. O atitudine intransigentă trebuie manifestată față de toți cei care, atrași de propaganda străină, de iluzia deșartă că în altă parte vor găsi, poate, un trai mai ușor, sint gata să-și părăsească țara în care au trăit, să-și lase patria în care părinții și strămoșii lor au luptat pentru a o dezvolta, pentru a-i asigura viitorul liber și independent. Dacă mai sînt asemenea oameni — și, din păcate, mai sînt — aceasta este și un rezultat al lipsurilor din activitatea noastră politică-educativă, deci și a presei și radioteleviziunii. Fără îndoială că în țările capitaliste dezvoltate, care și-au asigurat actualul stadiu pe baza exploatării mării majorități a omenirii, există un nivel mai ridicat față de România, care sute de ani a fost asuprită și jefuită. De fapt, bogăția din aceste țări a fost realizată într-o bună măsură și pe seama petrolului, a produselor agricole și a altor produse românești, a muncii poporului nostru. Noi trebuie să explicăm poporului că avem datoria să facem totul pentru ca, în viitor, nimic din ce e al nostru să nu mai poată servi altora, ci numai și numai dezvoltării patriei noastre socialiste, bunăstării poporului român. **(Aplauze și urale puternice; se scandează: „Ceașescu și poporul!”)**.

Este cunoscut că două treimi din popoarele lumii se află în stare de subdezvoltare, că, după datele Organizației Națiunilor Unite, — care nu poate fi în nici un caz bănuită că e o „orga-

nizație subversivă“ — cîteva sute de milioane de oameni nu au ce mânca. Acesta este rezultatul politicii imperialiste și colonialiste. Noi trebuie să explicăm clar aceasta întregului popor, tineretului. Să arătăm limpede că greutățile pe care le mai întîmpinăm nu pot fi învinse decît de noi înșine, prin munca noastră unită, sub conducerea partidului nostru comunist. Este adevărat, mai avem greutăți; dar, oare, cînd se consumau doar 16 kg carne anual pe locuitor — și aceasta era în 1950 — aceste greutăți erau mai mici? Astăzi consumăm peste 60 de kg de carne anual. S-au publicat cifre în această privință — nu vreau să le mai repet. Am parcurs un drum lung, am ridicat nivelul general al patriei noastre la un stadiu cu care ne putem mîndri. Trebuie să facem să fie bine înțeles de întregul popor, de tineretul patriei că nu căutînd în afară, undeva, cîțiva arginți în plus, poți reuși să trăiești mai bine, ci aici în patria ta, muncînd, luptînd pentru învingerea greutăților, pentru a construi societatea nouă prin munca și forța noastră creatoare! Am realizat lucruri minunate! Stă în puterea noastră — și avem deplina garanție — că vom înfăptui neabătut socialismul și comunismul în România! **(Aplauze și urale puternice; se scandează „Ceașescu — România, stîmna noastră și mîndria!”)**.

În acest cadru, presa și radioteleviziunea trebuie să-și asume un rol mai activ, atît în a face cunoscută politica partidului și statului, marile realizări ale societății noastre, cît și pentru a combate politica imperialistă și colonialistă. Ele trebuie să facă larg cunoscut drumul pe care popoarele trebuie să-l urmeze în lupta pentru lichidarea deplină a dominației imperialiste și colonialiste, pentru o lume mai dreaptă și mai bună, a egalității în drepturi, în care fiecare națiune să aibă posibilitatea să se dezvolte liber, fără nici o asuprire străină. **(Aplauze puternice, îndelungate)**.

Să acordăm mai multă atenție dezvoltării spiritului patriotic, a dragostei față de patrie, față de popor! Să facem mai bine cunoscut gloriosul trecut de luptă al poporului nostru pentru libertate și neafirmare, pentru apărarea ființei naționale și dezvoltarea țării! Să înfăptuim pe larg bogatele tradiții revoluționare ale mișcării muncitorești și socialiste, ale forțelor democratice progresiste ale Partidului Comunist Român pentru transformarea revoluționară a societății! Trebuie să facem ca toți cetățenii patriei noastre, fără deosebire de naționalitate, întregul tîneret să fie pătrunși de adevărul că de mai bine de două milenii înaintașii noștri nu au părăsit aceste meleaguri, că ei au luptat și au învins multe greutăți, și-au dat viața, dar au păstrat tradițiile străbunilor și le-au dezvoltat în noile condiții. Ei au făcut totul pentru făurirea poporului român, a națiunii române, a statului național unitar! Avem înalta datorie să dezvoltăm statul nostru socialist, să asigurăm un viitor demn, liber, comunist, națiunii noastre! **(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung: „Ceașescu și poporul!”)**.

Trebuie combătute cu fermitate orice manifestări șoviniste, naționaliste, rasiste; trebuie întărit spiritul de prietenie și frăție între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Să facem să fie bine înțeleasă politica națională a partidului nostru care a realizat, pentru prima oară în fapt, în România, deplină egalitate între toți oamenii muncii, fie ei români, maghiari, germani sau de altă naționalitate. Trebuie bine înțeles că numai clasele exploatatoare au avut și au interesul să învrăjbească oamenii muncii de diferite naționalități. Toți cetățenii României, indiferent de naționalitate, au aceleași drepturi și aceleași îndatoriri și, în deplină unitate, trebuie să asigure făurirea socialismului și comunismului, dezvoltarea patriei noastre, întărirea independenței și suveranității naționale! **(Aplauze și urale puternice, îndelungate, se scandează „Ceașescu și poporul!”)**.

Trebuie să folosim mai bine mijloacele politico-educative de care dispunem — presa, radioteleviziunea, teatrul, cinematografia, activitatea de creație literar-artistică! Să realizăm o largă mișcare de masă, în cadrul festivalului „Cîntarea României“, în care toate capacitățile creatoare, întregul popor să se afirme ca o puternică forță în stare să asigure, odată cu dezvoltarea bazei materiale, o viață spirituală nouă, un înalt nivel de cultură și civilizație al națiunii noastre. **(Aplauze puternice, prelungite)**.

În acest an vom avea, probabil, o plenară pe problemele activității ideologice — de aceea nu doresc să mă opresc mai pe larg asupra acestor domenii. Sînt multe de spus și în ce privește literatura, arta, muzica ușoară, ca și despre faptul că toate

acestea trebuie să se inspire într-o mai mare măsură din munca și viața poporului, să servească poporul. Trebuie să înlăturăm unele concepții cosmopolite care se mai manifestă și la noi potrivit cărora arta și cultura patriotică ar aparține unei perioade din secolul trecut, că acum nu mai sînt la modă. Aceasta este o concepție reacționară pe care trebuie s-o demascăm — așa cum am demascat-o și în trecut —, pentru că ea nu poate decît să slăbească forța proletariatului, a clasei muncitoare, forța poporului în lupta pentru progres, pentru independență, pentru o viață mai bună. **(Aplauze și urale puternice, se scandează „Ceaușescu—P.C.R.!”)**.

După cum vedeți, nu există sector al activității statului și partidului nostru, al societății, în care presa, radioteleviziunea să nu fie implicate într-un fel sau altul. Dispunem de o forță uriașă în acest sector de activitate.

Cu prilejul acestei adunări solemne aș dori să exprim convingerea că lucrătorii din presă și radioteleviziune vor face totul pentru a-și îndeplini în condiții și mai bune înalta misiune pe care o au în societatea noastră, că vor acționa cu toată fermitatea, în spiritul politicii partidului și statului nostru socialist, servind întotdeauna cauza socialismului, a partidului și poporului, a independenței patriei. **(Aplauze și urale puternice ; se scandează „Ceaușescu — P.C.R.!”)**.

Dragi tovarăși și prieteni,

După cum este cunoscut, întotdeauna presa noastră — atît în condițiile ilegalității, cit și în anii construcției socialismului — a avut un rol activ în susținerea și promovarea politicii internaționale a partidului. Noi acționăm cu toate forțele pentru a contribui la înlăturarea hotărîrilor Congresului al XII-lea privind activitatea pe plan internațional, politica de destindere și pace, de independență națională.

În viața internațională sînt probleme complexe. Se confruntă două linii diametral opuse : linia cercurilor imperialiste, colonialiste, de dominație și asuprire — și linia forțelor socialiste, progresiste, antiimperialiste, de pace, de independență, de lichidare a politicii de asuprire și inegalitate. Putem afirma fără teama de a greși că, în această luptă, forțele antiimperialiste, progresiste — în cadrul cărora țările socialiste ocupă un loc important — au obținut succese de seamă, avînd un rol tot mai mare în determinarea cursului politicii internaționale. Aceste forțe, acționînd unite, pot bara calea războiului, pot opri cursa înarmărilor, pot realiza o nouă politică internațională, democratică, de egalitate între toate națiunile, de conviețuire pașnică, pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne renunțării la forță și la amenințarea cu forța, respectării dreptului fiecărei națiuni la dezvoltare liberă, fără nici un amestec din afară. **(Aplauze și urale puternice ; se scandează „Ceaușescu — pace!”)**. Acționăm ferm pentru soluționarea problemelor complexe, litigioase, pe calea tratativilor. Considerăm că trebuie să se excludă cu desăvîrșire recurgerea la forță ! Toate statele care au probleme de soluționat, să se așeze la masa tratativilor, și oricît de grele ar fi aceste tratative, ele sînt totuși incomparabil mai ușoare decît calea războaielor. Să facem totul pentru a exclude conflictele armate, războaiele, din viața societății, pentru soluționarea tuturor problemelor numai și numai pe calea pașnică, a tratativilor ! **(Aplauze puternice, se scandează „Ceaușescu — pace!”)**.

Este necesar să facem totul pentru înlăturarea securității și cooperării în Europa, pentru încheierea cu succes a reuniunii ce se desfășoară la Madrid pentru a se ajunge la convocarea unei conferințe consacrată încrederii și dezarmării în Europa, pentru continuitatea reuniunilor de securitate și cooperare pe continent. Pentru noi, pentru toate statele europene, problema securității și păcii este una din cele mai arzătoare probleme. De aceasta depind înseși civilizația și viața tuturor națiunilor continentului european. Considerăm că trebuie să facem totul pentru a împiedica amplasarea de noi rachete în Europa ! Trebuie să ne ridicăm cu hotărîre împotriva noii arme, așa-zis „curate” — arma cu neutroni. Nu există armă atomică curată ! În general, nu există nici un armament despre care se poate spune că e curat ! Orice folosire a armamentului nuclear înseamnă distrugerea vieții și civilizației Noi, în Europa, sîntem cei care avem înalta răspundere de a face totul ca pe acest continent, unde sînt concentrate uriașe mijloace de distrugere în masă, să le eliminăm, asigurînd ca această regiune a lumii să devină un continent al păcii, al colaborării egale în drepturi. **(Aplauze și urale puternice, prelungite)**.

Ne pronunțăm ferm pentru dezarmare și, în primul rînd, pentru dezarmare nucleară. Înțelegem preocuparea de a se păstra un echilibru al forțelor și sîntem pentru o dezarmare, sub un control corespunzător, care să asigure acest echilibru, care

să nu pună în primejdie securitatea nimănui. Dar securitatea, echilibrul trebuie realizate nu prin impulsionearea cursei înarmărilor, ci prin diminuarea continuă a armamentului. Aceasta este în interesul tuturor popoarelor, în interesul europenilor ! Noi, statele europene, trebuie să facem totul pentru a obține o dezarmare reală. **(Aplauze puternice, prelungite)**.

Să acționăm cu toată hotărîrea pentru înlăturarea noii ordini economice internaționale, pentru relații noi în viața internațională, care să asigure progresul țărilor rămase în urmă și, totodată, dezvoltarea economiei mondiale — aceasta constituind una din cerințele esențiale ale unei politici de destindere, de pace și independență națională.

Este necesar să asigurăm participarea, cu drepturi egale, a tuturor statelor — indiferent de mărime sau orînduire socială — la soluționarea problemelor internaționale. Trebuie să facem totul pentru ca Organizația Națiunilor Unite, alte organizații internaționale, să aibă un rol mai important în soluționarea problemelor.

Să întărim colaborarea țărilor socialiste — ca un factor primordial al politicii de destindere și de pace —, să întărim unitatea forțelor antiimperialiste și progresiste de pretutindeni ! Să întărim unitatea și colaborarea țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor nealiniate, a tuturor popoarelor care se pronunță pentru o politică de pace, de independență națională ! **(Aplauze puternice, prelungite)**.

Să acționăm, cu toată hotărîrea, pentru respectarea dreptului suprem al oamenilor și popoarelor — la viață, la independență ! Nici un drept nu este mai fundamental decît dreptul omului de a trăi liber, de a fi la adăpost de orice agresiune, de a nu fi asuprit și exploatat ! Acest drept la viață liberă și independență trebuie să-l apărăm cu toată forța ! **(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — România, stîmna noastră și mindria !”, „Ceaușescu — Pace !”)**.

Dragi tovarăși și prieteni,

În cadrul politicii noastre internaționale, presa, radioteleviziunea au o misiune importantă. Este vorba nu numai de a susține și a face cunoscută în rîndul maselor populare, poporului politica noastră, dar și de a participa activ, pe plan internațional, la realizarea principiilor noastre fundamentale, știut fiind că numai în condițiile păcii, destinderii și respectului independenței putem înlăturăm Programul partidului, asigurarea dezvoltării patriei noastre socialiste, așa cum toate popoarele lumii își pot realiza obiectivele proprii. Politica de pace, independență și destindere nu este o politică abstractă, ci o politică vitală, de care depind construcția socialismului, viața, libertatea poporului nostru, ca și a altor popoare. Să facem totul pentru a apăra pacea, independența, pentru destindere, pentru o lume a egalității între toate națiunile ! **(Aplauze puternice)**.

Putem spune că nu există sector al politicii interne sau internaționale în care presa și radioteleviziunea să nu aibă un loc important în înlăturarea Programului partidului nostru. Iată de ce doresc să exprim convingerea că „Scinteia”, care a împlinit 50 de ani de la apariție, întreaga noastră presă, radioteleviziunea vor acționa și în viitor în spirit revoluționar, partinic, vor face totul pentru a-și aduce o contribuție tot mai însemnată la înlăturarea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea.

Sînt convins că toți lucrătorii din presă și radioteleviziune vor înțelege răspunderea înaltă pe care o au față de popor, față de partid, față de cauza socialismului, și nu vor precupeți nimic pentru a-și face datoria, așa cum trebuie s-o facă fiecare revoluționar, fiecare patriot al României socialiste. **(Aplauze puternice, prelungite)**.

Cu această convingere, vă urez mult succes, dumneavoastră, tuturor lucrătorilor din presă și radioteleviziune, tuturor celor ce muncesc pe tărîmul propagandei, întregului nostru popor — pentru că el este, pînă la urmă, adevăratul făuritor a tot ceea ce înlăturăm în patria noastră. Lui îi aparțin și presa și radioteleviziunea — el este acela care trebuie să aprecieze dacă este bine slujit sau nu ! Și toți trebuie să slujim poporul, cauza socialismului, a independenței României, a păcii ! **(Aplauze și urale puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu—România stîmna noastră și mindria !”, „Ceaușescu—P.C.R. !”, „Ceaușescu și poporul !”)**. Într-o atmosferă de puternică însuflețire toți cei prezenți la adunarea festivă se ridică în picioare și acclamă îndelung pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului și președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

POPORUL — FĂURITOR CONȘTIENT AL PROPRIULUI SĂU DESTIN

POPORUL NOSTRU SĂRBĂTOREȘTE cea de-a 37-a aniversare a revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă cu sentimentul mândriei legitime pentru profunde transformări petrecute în viața social-politică, economică a țării, în condiția existenței fiecărei familii, a fiecărui cetățean care și-au putut vedea împlinite, în anii socialismului, cele mai îndrăznețe aspirații de bunăstare și fericire, de realizare a capacităților creatoare.

Aniversarea eliberării României de sub jugul fascist are loc în anul împlinirii a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, forța politică conducătoare și animatoare a luptei antifasciste, a întregului proces revoluționar pe care-l deschidea insurecția din august 1944. Partidul comunist a fost inspiratorul și organizatorul poporului în obținerea tuturor victoriilor istorice din acești ani, care au fost ani de luptă și muncă eroică, dar și de culegere a roadelor învingerii înăpoierei, a dificultăților, epocă de dezlănțuire a energiilor creatoare ale minunatului nostru popor, care a făcut din plin, în noile condiții, dovada hărniciei și priceperii, a setei sale de libertate și independență, de progres și bunăstare.

Insurecția națională din august 1944, operă a maselor populare conduse de partidul comuniștilor, a dat expresie vie voinței nestrămutate a întregului nostru popor de a-și lua soarta în propriile mâini, de a-și făuri de sine stătător, în libertate și suveranitate, viitorul potrivit obiceiurilor și tradițiilor sale, pentru ca nimeni altui să nu se mai amestece în treburile sale, să nu mai hotărască în problemele ce-l privesc, peste capul și împotriva intereselor sale, a voinței proprii. Unul din meritele nepieritoare ale partidului comunist în fața istoriei l-a constituit faptul că a asigurat unirea într-un singur front a tuturor forțelor antifasciste, democratice și patriotice împotriva dictaturii antonesciene, pentru întoarcerea armelor împotriva Germaniei hitleriste și salvarea țării de la dezastrul național spre care o împinsese regimul antonescian.

Se exprima, astfel, caracterul larg național, antifascist și antiimperialist al insurecției din august 1944, fără de care atingerea celorlalte obiective ale oricărui proces revoluționar, cu deosebire cele de ordin social, era de neconceput. Pentru că un adevăr de necontestat al istoriei moderne și contemporane, demonstrat cu putere și de evoluția societății românești, este acela că libertatea națională, cucerirea și asigurarea deplinei independențe a patriei sînt primordiale, condiții prealabile ale obținerii libertății sociale și individuale, condiția sinequanon a oricărei emancipări sociale și umane. De fapt, arăta secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, „*pină la insurecția națională armată antifascistă și antiimperialistă*

din 1944, poporul român nu s-a putut bucura cu adevărat pe deplin de independența sa. Abia din momentul cînd a fost lichidată cu desăvîrșire orice dependență de monopolurile străine, de țările imperialiste, cînd toate bogățiile naționale au devenit proprietatea poporului, putem vorbi despre adevărata independență națională, de crearea condițiilor pentru realizarea năzuințelor poporului de a fi pe deplin stăpîn pe destinele sale, de a-și făuri viața în mod liber, așa cum dorește, fără nici un amestec din afară.

Prin contribuția substanțială adusă la înfrîngerea hitlerismului, alături de armata sovietică și de celelalte armate ale coaliției antifasciste, poporul român și-a dobîndit, pe cîmpul de luptă, dreptul sacru de libertate și neatîrnare, dreptul de a fi pe deplin stăpîn pe bogățiile sale. El a luat ferma hotărîre de a-și făuri destinele potrivit intereselor și aspirațiilor sale seculare de progres și emancipare, de a construi pe pămîntul străbun o orînduire dreaptă și echitabilă, lipsită de asuprire și exploatare, de silnicii și nedreptăți, o orînduire în foloșul maselor populare, secole de-a rîndul private de libertate și frustrate de roadele muncii lor, ducînd o viață de mizerie. Punînd întregul său potențial uman, material, economic în slujba obținerii victoriei definitive împotriva Germaniei hitleriste, poporul nostru în frunte cu comuniștii, în colaborare cu forțe politice democratice care li s-au alăturat, aveau însă ațintite privirile încă de atunci, din rîsul bățăliilor, spre viitor. Spre înfăptuirea unui asemenea progres social-economic și cultural cum n-a mai fost realizat în patria noastră în îndelungata sa istorie, în care poporul să nu-și mai afle nici un fel de stăpîni, nici dinafară și nici dinăuntru, să-și fie propriul său stăpîn, el însuși producătorul, dar și proprietarul și beneficiarul tuturor valorilor materiale și spirituale, a tot ce se înfăptuiește prin munca și creația fiilor săi.

Tot ce a realizat poporul nostru în cei 37 de ani ce au trecut de la istoricele evenimente revoluționare din august 1944 stau mărturie a ceea ce este capabil să înfăptuiască un popor liber și deplin stăpîn pe bogățiile naționale, pe munca și creațiile sale, un popor deținător suveran al întregii puteri, un popor care știe să prețuiască și să fructifice condiția libertății odată cucerită, pentru că prea mult a îndurat, prea adesea a fost lipsit de ea sau i-a fost amenințată, iar cucerirea ei i-a cerut atîtea sacrificii.

În această perioadă, scurtă la scara cronologiei istorice, România a parcurs de fapt mai multe etape istorice: înfăptuirea revoluției democrat-populare și apoi a celei socialiste, construirea bazelor socialismului, consolidarea noii orînduiri și trecerea la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate — obiectiv la realizarea căruia este angajată, în prezent, cu toate forțele sale,

întreaga noastră societate. În decursul unei perioade relativ scurte România s-a transformat dintr-o țară agrară înăpoiată, cu o economie slab dezvoltată, într-o țară socialistă cu o puternică dezvoltare industrială și o agricultură modernă, în plină dezvoltare, cu un nivel de civilizație materială și spirituală tot mai ridicat. Intensa dezvoltare pe care a cunoscut-o economia românească, în ritmuri dintre cele mai înalte pe plan mondial, a determinat creșteri de-a dreptul impresionante.

Odată cu dezvoltarea generală a economiei a sporit neconținut venitul național și s-a îmbunătățit substanțial nivelul de trai material și spiritual al oamenilor muncii, afit prin creșterea retribuției, a consumului de produse alimentare și industriale pe locuitor, cît și prin dezvoltarea construcției de locuințe. Prin ameliorarea generală a condiției umane, prin făurirea unei civilizații superioare, a unei culturi noi. A avut loc în ultimii ani o adevărată revoluție în domeniul învățămîntului, științei și culturii, al ridicării nivelului de pregătire profesională științifico-tehnică și culturală a oamenilor muncii.

Toate marile înfăptuiri obținute în construcția socialismului în țara noastră sînt rodul muncii eroice a clasei muncitoare care și-a dovedit din plin virtuțile de clasă conducătoare în societatea noastră, rodul eforturilor fărânimii cunoscută prin hărnicie, dragostea față de pămîntul strămoșesc, al activității de creație a intelectualității noastre legată prin mii de fire de aspirațiile maselor, într-un cuvînt rodul activității întregului popor, fără deosebire de naționalitate, strîns unit în jurul partidului și a conducerii sale — care a asigurat în deplină unitate de voință realizarea neabătută a politicii partidului. Întregul popor vede în politica partidului propria sa politică, expresia vie a intereselor și năzuințelor sale fundamentale, iar în conducerea de către partid a societății, chezașia mersului neabătut spre înfăptuirea celei mai drepte și echitabile societăți pe pămîntul României, garanția progresului neîntrerupt al scumpei noastre patrii — România socialistă.

Drumul de realizări istorice și perspectivele luminoase deschise țării prin programul partidului, prin documentele adoptate de Congresul al XII-lea, evidențiază adevărul că partidul comuniștilor s-a dovedit continuatorul celor mai glorioase tradiții de luptă pentru libertate socială și eliberare națională, pentru libertate și independență, exponentul cel mai fidel al năzuințelor clasei muncitoare, ale întregului popor. Devenit partid de guvernămînt, forță politică conducătoare a societății prin meritele nepieritoare cîștigate în fața istoriei, a poporului său, Partidul Comunist Român nu guvernează el singur, în numele poporului, ci împreună cu întregul popor, creînd, treptat și metodic, cu deosebire după Congresul al IX-lea,

un larg sistem de pirghii politice și forme organizatorice democratice de exercitare a puterii politice de către poporul însuși, pentru promovarea năzuințelor și aspirațiilor sale de progres, libertate și independență, colaborare și pace internațională.

Perioada de după Congresul al IX-lea al partidului, fiind cea mai bogată în realizări din istoria țării noastre, pune, totodată, în evidență preocupările asidue ale partidului nostru, ale secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spre constituirea unui sistem organizațional larg, atotcuprinzător și armonios al democrației socialiste, care să asigure participarea efectivă a clasei muncitoare, tărânimii și intelectualității la gestionarea și conducerea întreprinderilor, cooperativelor agricole și instituțiilor, la luarea deciziilor colective, la elaborarea politicii interne și externe a statului, la guvernarea țării. O etapă nouă, superioară în evoluția democrației socialiste în genere, a celei economice în special, a reprezentat-o aplicarea, începând din 1978, a principiului autoconducerii și autogestunii întreprinderilor și extinderea lui apoi în conducerea altor unități economice și administrativ-teritoriale.

Ca rezultat al acestor preocupări neîntrerupte s-a creat, așa cum se aprecia la Congresul al XII-lea, „un sistem unitar de conducere a țării de către popor, o democrație economică și socială de tip nou, care ne permite să valorificăm larg inițiativa, experiența și capacitatea de creație a maselor în îndeplinirea Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate”. O asemenea apreciere — enunțată de secretarul general al partidului, era însoțită de indicarea direcțiilor noi în care va acționa partidul pentru perfecționarea edificiului organizațional al democrației socialiste. Cei doi ani care au trecut apoi s-au concretizat în noi măsuri de importanță istorică care largesc și adâncesc tot mai mult participarea responsabilă a maselor la conducerea vieții economico-sociale și politice.

Partidul își realizează rolul de forță politică conducătoare în societate numai pe baza unei largi democrații, printr-un larg cadru democratic pus în acțiune, în care partidul însuși este un organism democratic, centrul vital al națiunii, centrul său de inițiativă, întreprinzător și dinamizator, cel care prin programul și politica sa de largă perspectivă pune cu claritate în evidență tendințele de acțiune pentru asigurarea progresului neîntrerupt al patriei spre comunism. Conducerea societății de către partidul comunist se desfășoară dinăuntrul organismelor sociale, de stat și economice, prin integrarea sa tot mai organică în societate. Cea mai elocventă dovadă a acestei dialectici o constituie structura și modul de funcționare a Frontului Democrației și Unității Socialiste care, sub conducerea partidului, înmănunchind organizațiile de masă și obștești, toate clasele și păturile sociale ce alcătuiesc societatea noastră, dă expresie sistemului politico-organizatoric al democrației noastre socialiste, unității de voință, interese și aspirații ale întregului popor și constituie cel mai larg și reprezentativ organism al democrației socialiste sub conducerea partidului. „Numai și numai cu poporul vom construi socialismul! Pentru popor îl

construim și numai acționând în acest fel partidul nostru își va asigura în continuare rolul său de conducător politic în întreaga etapă istorică pe care o străbatem în momentul actual”, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la recentul forum al democrației muncitorești.

În condițiile în care edificiul sistemului democratic a fost construit, ceea ce este acum esențial, așa cum preciza tovarășul Nicolae Ceaușescu, „este să asigurăm buna funcționare a acestui cadru democratic, folosirea deplină a posibilităților pe care el le oferă. Organismele democrației noastre socialiste — consiliile oamenilor muncii, adunările generale, consiliile populare, organele de conducere democratică la nivel național — trebuie să capete un conținut tot mai profund, să acționeze efectiv ca foruri de dezbateră responsabilă și soluționare justă, operativă a tuturor problemelor”. Asigurarea funcționalității sistemului instituțional al democrației socialiste, a fiecărei forme democratice de conducere a vieții economico-sociale și politice, de participare nemijlocită a maselor la gestiunea economică, la soluționarea treburilor publice, reprezintă obiectivul fundamental al tuturor perfecționărilor aduse în etapa actuală.

Democrația socialistă constituie pirghia fundamentală de exercitare în fapt a puterii politice și economice de către popor, a exercitării suveranității sale în stat, de făurire conștientă a destinului său liber și fericit. Prin conținutul și esența puterii politice, orinduirea socialistă creează condițiile disparității treptate a alienării dintre stat și cetățean, dintre suveranitatea statului ca expresie a voinței claselor dominante în societate și restul societății, dintre guvernantați și guvernați, toți cetățenii fiind într-o situație egală față de mijloacele de producție și de puterea politică. Calea exercitării suveranității naționale de către poporul însuși este, nu poate fi alta decât cea a democrației, a participării maselor la conducerea societății. Numai în socialism, unde puterea politică și economică aparține în întregime poporului, suveranitatea statului exprimă pe deplin voința națională.

Asigurând tuturor claselor și categoriilor sociale, tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de naționalitate, credință religioasă sau sex, participarea în deplină egalitate, libertate și în cunoștință de cauză la viața politică, la conducerea societății, orinduirea socialistă, statul nostru socialist reprezintă, așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la recentul forum al clasei muncitoare „expresia cea mai democratică a conducerii societății de către popor, o formă de democrație superioară oricărei democrații burgheze”. A mai folosi în aceste condiții, în care există un larg sistem al democrației economice și politice, directe și reprezentative, prin care întregul popor participă la conducerea societății, noțiunea de dictatură a proletariatului pentru a caracteriza conținutul orinduirii socialiste, a activității statului nostru, ar fi un nonsens, venind în contradicție cu esența profund democratică a statului nostru socialist. Plecând de la aceasta, tovarășul Nicolae Ceaușescu releva necesitatea înlocuirii noțiunii de dictatură a proletariatului

„cu noțiunea de democrație muncitorească sau de stat al democrației muncitorești”, pentru caracterizarea esenței orinduirii noastre și a statului socialist — o asemenea noțiune corespunzând mult mai bine realităților sociale noi, esenței profund democratice și umaniste a socialismului și comunismului ca orinduirea în care poporul își făurește în mod liber și conștient propriul viitor, orinduirea echității și dreptății, a libertății și deplinei democrații.

Prin intermediul sistemului larg al democrației socialiste, atât reprezentative cât și directe, creat din grija partidului, poporul român s-a instituit definitiv ca singurul suveran și stăpîn în stat, statul identificându-se asimptotic cu poporul întreg, liber și stăpîn pe soarta sa, făuritorul conștient al destinului său. Socialismul a realizat astfel visul atât de îndrăzneț pentru secolul trecut, visul vizionar și înflăcărat al lui Nicolae Bălcescu, de a vedea constituindu-se pe pământul străbun al României un stat național unitar, în care „singurul suveran și stăpîn” să fie „nația întreagă”.

Politica externă a partidului și statului nostru, într-o unitate indisolubilă cu cea internă, afirmă drept cheie de boltă a democratizării relațiilor internaționale principiul respectării și apărării suveranității și independenței naționale, fără de care nu putem concepe o lume a păcii și democratizării relațiilor dintre state. România socialistă luptă neabătut în relațiile sale externe împotriva oricărei forme de știrbire a suveranității naționale, fiind pe deplin solidară cu lupta popoarelor împotriva politicii imperialiste și neocolonialiste, de amestec în treburile interne ale altor state, pentru câștigarea și consolidarea independenței naționale, pentru respectarea dreptului sacru al fiecărui stat la o existență de sine stătătoare, la organizarea vieții social-politice după voința și aspirațiile fiecărui popor, conform propriilor tradiții istorice. Întrunind adevăratul interes al întregului nostru popor, politica externă a României este animată de o înaltă răspundere pentru cauza păcii și înțelegerii între popoare, pentru progresul general al umanității.

Masele populare s-au impus întotdeauna ca un factor determinant în istorie prin rolul hotărîtor jucat în producția materială, în luptele purtate pentru eliberare națională și socială. Istoria poporului român confirmă din plin justetea acestei idei a gândirii materialist-istorice. Dar, în trecut, masele au fost permanent frustrate de roadele muncii lor și ale victoriilor obținute, progresul impunându-se cel mai adesea cu prețul exploatării și nedreptăților, al privațiunilor. Socialismul, desființînd exploatarea și asuprirea socială și națională, instituind egalitatea între oameni a redat maselor populare deplinele lor drepturi. Poporul nostru se bucură din plin de acest statut de stăpîn unic. El își făurește astăzi istoria, viitorul, și-și cinstește înaintașii eroi, victoriile trecutului și prezentului. El își pregătește cu grijă succesele viitoare sub conducerea partidului, cîștigătorul României socialiste, libere și ctospre, în plină înflorire și respectată între națiunile și statele lumii.

prof. dr. Ion FLOREA

ROMÂNIA - ȚARĂ CU NIVEL MEDIU DE DEZVOLTARE ECONOMICĂ

PROGRAMUL de dezvoltare economico-socială a României în perioada 1981—1985, elaborat în deplină concordanță cu hotărârile Congresului al XII-lea al partidului, se înscrie ca o etapă de însemnătate deosebită în opera de edificare a noii orânduri sociale în România. Pornind de la realizările însemnate obținute până în prezent, cincinalul în care am pășit va consfinți trecerea României la stadiul de țară mediu dezvoltată din punct de vedere economic. „**În acest cincinal — sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al II-lea Congres al consiliilor oamenilor muncii — pe baza dezvoltării tuturor sectoarelor de activitate, se va asigura realizarea obiectivului strategic de trecere a României din stadiul de țară în curs de dezvoltare la stadiul de țară mediu dezvoltată.**”

Depășirea stadiului de țară socialistă în curs de dezvoltare și transformarea României într-o țară socialistă mediu dezvoltată din punct de vedere economic, constituie un obiectiv ce se integrează organic în prevederile Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Stabilirea unui asemenea obiectiv face parte din concepția generală a partidului nostru, potrivit căreia construirea socialismului și comunismului implică în mod necesar realizarea unei economii moderne și de înaltă eficiență, ridicarea țării la nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic, iar înfăptuirea acestui deziderat are loc gradual, printr-un proces treptat de dezvoltare susținută a forțelor de producție în concordanță cu cerințele și posibilitățile fiecărei etape a construcției socialiste. Ea dă expresie concretă stadiului de progres economico-social ce se va realiza în România prin înfăptuirea prevederilor Congresului al XII-lea al partidului pentru perioada 1981—1985, precum și locului pe care îl va ocupa România la mijlocul actualului deceniu în raport cu celelalte țări ale lumii.

În concepția partidului nostru, trecerea României de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la cel de țară socialistă mediu dezvoltată nu se limitează la creșterea producției sociale, ci implică un ansamblu de transformări, cantitative și calitative, de ordin economic, social, politic, cultural, prin care să se concretizeze o nouă calitate a muncii și vieții întregului popor. „**Aceasta presupune, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, o dezvoltare puternică a tuturor sectoarelor de activitate — atât a industriei și agriculturii, cât și a celorlalte ramuri economice, a științei, învățămîntului, culturii, ridicarea puternică a nivelului de trai material și spiritual, perfecționarea conducerii și planificării întregii activități, dezvoltarea la un nivel superior a democrației socialiste, a participării maselor populare, a întregului popor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.**” Este elocventă în acest sens evoluția principalilor indicatori ai dezvoltării economico-sociale în perioada 1981—1985 (tabelul nr. 1) în comparație cu nivelul anului 1980.

Deși în comparație cu cincinalul precedent sint, mai reduse, ritmurile de creștere la indicatorii care caracterizează dezvoltarea economiei naționale consolidează dinamismul economiei românești. Ele sînt dimensionate pe baza unei analize riguroase, științifice a cerințelor și posibilităților actuale ale economiei noastre naționale, a schimburilor care au loc în sistemul de priorități și valori normative ale dezvoltării economico-sociale în etapa actuală, ținînd, totodată, seama și de evoluțiile pe piața internațională și, în general, în economia mondială. Fundamentarea ritmurilor și proporțiilor de creștere economică pentru cincinalul actual s-a făcut pe baza mai multor variante de plan și a peste 200 de programe speciale, pe produse, ramuri și subramuri, astfel încît prevederile planului național de dezvoltare economico-socială pe această perioadă să asigure nu numai creșterea producției sociale, ci și restructurările necesare trecerii la o nouă calitate.

Desigur, investirea acestui obiectiv cu calitatea de obiectiv strategic se întemeiază pe nivelul actual de dezvoltare a forțelor de producție, ia în calcul potențialul în continuă creștere al economiei românești. În ultimele cincinale forța materială,

tehnică și umană a economiei a sporit considerabil accentuîndu-se, totodată, laturile calitative ce caracterizează acest proces de accentuată complexitate. O dovadă grăitoare în acest sens o constituie faptul că producția industrială era în 1980 de 33 ori mai mare, iar producția agricolă de 3,5 ori mai mare în comparație cu 1950. Pe baza dezvoltării puternice a tuturor ramurilor economiei naționale venitul național a crescut în aceeași perioadă de 14 ori, ridicîndu-se de la circa 2 200 lei pe locuitor în 1950, la 23 165 lei în 1980. Posibilitățile de progres de care dispune economia noastră națională în prezent sînt elocvent ilustrate și de puternica bază tehnico-materială creată prin vasele programe de investiții, care au ridicat volumul fondurilor fixe integrate în economie — cea mai mare parte fiind puse în funcțiune în ultimul deceniu — la peste 1 870 miliarde lei.

O nouă calitate în întreaga activitate economico-socială

POTENȚIALUL actual al economiei naționale, ritmurile de creștere prevăzute pentru perioada 1981—1985 permit obținerea de sporuri absolute la venitul național pe locuitor, care asigură reducerea distanței ce separă România de țările dezvoltate din punct de vedere economic. Astfel, sporul total al veniturii naționale prevăzut pentru ultimul an al actualului cincinal, față de cincinalul trecut, este de peste 211 miliarde lei — de 1,36 ori mai mare în comparație cu sporul asigurat în cincinalul 1976—1980 față de cel precedent. Ca urmare, calculat pe locuitor, venitul național se va ridica de la 23 165 lei în 1980 la circa 31 000 lei în 1985, ceea ce înseamnă un spor mediu anual de circa 1 580 lei.

Partidul nostru promovează cu consecvență concepția de largă perspectivă privind accentuarea acțiunii factorilor intensivi, privind afirmarea unei noi calități în toate domeniile de activitate. Această orientare își găsește concretizarea atât în proporțiile macroeconomice ale dezvoltării economico-sociale, cât și în prevederile specifice pe ramuri și subramuri ale producției sociale, în modificările importante ce urmează să aibă loc în orientarea programelor de investiții, în nomenclatorul și mai ales în calitatea produselor realizate de unitățile economice. Sint edificatoare în acest sens o serie de corelații calitative ale dezvoltării economico-sociale în actualul cincinal. Astfel, la un procent de creștere a veniturii naționale în cinci-

Tabelul nr. 1

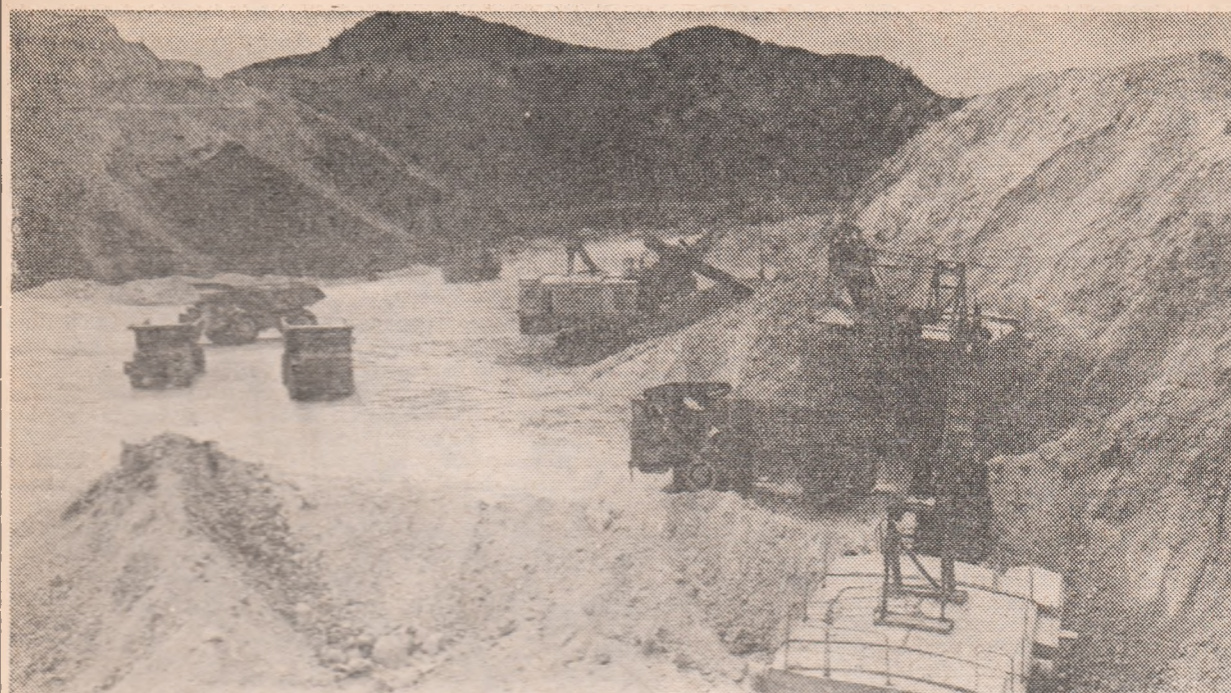
Principali indicatori ai dezvoltării economico-sociale a României (perioada 1981—1985)

	U.M.	Realizat 1980	Prevederi pentru 1985	Ritm mediu anual 1981—1985 (%)
Produs social	mld. lei	1275,2	1708	6,1
Venit național	mld. lei	516,4	728	7,1
Venit național pe locuitor	mii lei	23,1	30,7—31,1	6,1
Producție netă industrială	mld. lei	303,0	459	8,8
Producție globală industrială	mld. lei	936,0	1327	7,6
Producție globală agricolă	mld. lei	128,2*)	187—190	4,5—5,0**)
Investiții totale (pe 5 ani)	mld. lei	932,3	1200	5,2**)
Volumul comerțului exterior	mld. lei	340,3	444,4	11,9**)
Numărul personalului	mii pers.	7340	7950	1,5
Retribuția medie nominală	lei lunar	2238	2792	4,5
Retribuția reală	lei lunar	2238	3585	3,0
Veniturile reale ale țărănimii din munca în C.A.P. și gosp. populației (pe o persoană activă)	lei lunar	1373	1620	3,4
Volumul desfacerilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist	mld. lei	214,0***)	271,0	4,8
Apartamente și garsoniere construite de stat	mii	1976—1980 755,3	1981—1985 900	3,6

*) media anuală 1976—1980.

**) Calculat pe perioada de cinci ani.

***) în prețuri 1981.

Descoperirea și punerea în valoare a noi resurse minerale necesare economiei naționale reprezintă sarcina principală a industriei extractive, ramură prioritară care până la sfârșitul actualului cincinal își va mări volumul anual al producției cu 33,50% în comparație cu cel din 1980. În fotografie: lucrări de decoperire la cariera Roșia-Poeni, pentru darea în exploatare a unui important zăcămint de mine-reuri cuprifere.

nalul 1981—1985 corespund : 0,962%, creștere a investițiilor totale, 0,951%, creștere a produsului social și 0,956%, creștere a producției de energie electrică, iar la un procent mediu de creștere a producției globale industriei trebuie să se realizeze 1,15% creștere medie a producției industriale nete.

În acest context, o altă orientare de bază a cincinalului actual o reprezintă accentuarea procesului de structurare modernă a industriei și cu densitate a industriei prelucrătoare în care să fie reprezentate corespunzător ramurile și subramurile de înaltă tehnicitate, care încorporează cu prioritate muncă complexă, printr-un înalt nivel al productivității muncii. În acest cadru, trebuie subliniat faptul că, simultan cu limitarea și chiar reducerea unor producții energo și materiale-intensive, subramurile de vîrf vor înregistra ritmuri de 2—3 ori mai ridicate decît media pe ansamblul industriei. Astfel, în cadrul industriei construcțiilor de mașini, pe baza celor 47 programe speciale pe produse, ritmurile medii anuale de creștere vor fi de 20% în electronică, aproape 18% în industria de mecanică fină și optică, a echipamentelor hidraulice și pneumatice, 19% în industria de mașini-unelte pentru prelucrat metale. În chimie ritmuri de 13—14%, superioare mediei pe ramură, sînt prevăzute pentru sectoarele producătoare de cauciuc sintetic și produse macromoleculare, fibre și fibre chimice, medicamente și produse farmaceutice, detergenți și produse cosmetice, precum și la producția de pesticide.

Potrivit orientărilor stabilite de Congresul al XII-lea al partidului, în concordanță cu creșterea veniturilor și cu diversificarea cererii populației, cu sporirea capacității acestor activități de a crea venit național, de a asigura valorificarea eficientă a resurselor urmază să aibă loc și o creștere mai intensă a producției industriei bunurilor de consum, ramurile respective fiind prevăzute cu ritmuri de creștere foarte apropiate sau superioare ritmului mediu pe industrie: astfel, producția industriei urmează să sporească în medie anual cu 7,5% în producția industriei alimentare cu 7,7%, iar producția bunurilor de consum realizate de industria construcțiilor de mașini va crește de peste 1,5 ori.

Un alt domeniu care, în concepția partidului nostru, trebuie să contribuie hotărît la progresul economico-social îl constituie agricultura. Realizarea unei autentice și profunde revoluții în agricultură este menită să asigure nu numai satisfacerea în condiții superioare a cerințelor de consum ale populației și industriei, sporirea producțiilor vegetale și animale, în condițiile unei eficiențe înalte, ci acest proces constituie o premisă a însăși realizării unei economii complexe, armonioase, de tip modern — știut fiind faptul că, în marea lor majoritate, țările dezvoltate au o agricultură valoroasă, intensivă, care acoperă o parte însemnată din exporturile acestora.

Organizarea mai bună a muncii, cointeresarea producătorilor, folosirea judicioasă a importanțelor dotări de care dispune această ramură de bază a economiei vor conduce la creșterea producției pe locuitor la principalele produse ale agriculturii (vezi tabelul nr. 2), apropiind astfel România de nivelurile realizate de multe țări cu agricultură intensivă.

Un parametru de bază care caracterizează nivelul de dezvoltare economico-socială îl reprezintă, după cum se știe, gradul de participare a țării la circuitul economic mondial, volumul, structura și eficiența schimburilor economice externe. Realitatea demonstrează că țările dezvoltate din punct de vedere economic realizează și un volum ridicat al exportului pe locuitor.

Ținînd seama de posibilitățile sporite de care dispune economia națională, ca urmare a creșterii potențialului său productiv, precum și de necesitățile crescînde de valută pe care le are economia pentru acoperirea importurilor și reducerea datoriei externe, planul cincinal actual pune un accent deosebit pe dezvoltarea comerțului exterior, prevăzînd un ritm de creștere sensibil mai mare, care devansează ritmul mediu de creștere a venitului național și a producției industriale. Totodată, în timp ce volumul total al schimburilor cu străinătatea va spori în medie anual cu 11,90%, exportul va crește într-un ritm mediu anual de 15,70%. Pe această bază, volumul comerțului exterior se va ridica de la 15 260 lei pe locuitor în 1980, la circa 18 750 lei pe locuitor în 1985. Ponderea principală în volumul exporturilor o vor deține produsele cu un grad avansat de prelucrare, în special mașinile, utilajele, unele produse chimice, în

Tabelul nr. 2

Producția pe locuitor la unele produse agricole

	U M	1980	1985
Cereale pentru boabe	kg	918	1200
Sfeclă de zahăr	kg	249	530
Cartofi de toamnă	kg	165	280
Legume de cîmp	kg	153	250
Fructe	kg	64	127

condițiile asigurării eficienței din punct de vedere al consumurilor de materii prime și energetice înglobate. Este important de subliniat și faptul că, din sporul de export pe 1985 față de 1980, circa 27% urmează să se realizeze pe seama îmbunătățirii structurii și creșterii gradului de valorificare a produselor.

Sporirea eficienței — trăsătură a progresului economic

DEPĂȘIREA stadiului de țară în curs de dezvoltare și transformarea României în țară mediu dezvoltată necesită o creștere mai rapidă a productivității muncii sociale și, în general, a eficienței economice — parametru de mare sinteză și de maximă importanță pentru definirea nivelului de dezvoltare economică. În acest sens, planul cincinal prevede o creștere a productivității muncii cu peste 40% în industrie, cu 50% în agricultură și cu 30% în construcții-montaj. Se poate estima că productivitatea muncii sociale, calculată prin valoarea nou creată pe un lucrător ocupat în sfera productivă, va spori în anii actualului cincinal de circa 1,4 ori, ajungînd la peste 77 mii lei în 1985. În acest scop, sînt prevăzute ample măsuri de introducere a progresului tehnico-științific, de ridicare a gradului de mo-

prof. dr. Gheorghe CREȚOIU

(Continuare în pag. 24)

Știința ca factor esențial de potențare a progresului economico-social

Mihail FLORESCU

ministru secretar de stat,
Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie

PROGRAMUL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism are ca țel suprem ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, sporirea gradului de civilizație a națiunii noastre. Acestui țel îi sînt subordonate toate eforturile pentru dezvoltarea și modernizarea structurilor economiei naționale, pentru creșterea accelerată a produsului social și a venitului național.

În elaborarea concepției moderne a construcției societății socialiste multilateral dezvoltate, un rol hotărîtor l-a avut secretarul general al Partidului Communist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Odată cu Congresul al IX-lea al partidului a fost subliniat permanent rolul științei, al revoluției științifico-tehnice în construcția socialistă, în cunoașterea umană și concepțiile filozofiei materialist-dialectice și istorice. Iată cum tovarășul Nicolae Ceaușescu, enunța această teză în 1970, la Congresul internațional de fizică de la București: „Se știe că dintotdeauna știința a avut un rol uriaș în viața societății, în eforturile pentru cunoașterea tot mai profundă a tainelor universului și stăpînirea legilor naturii, în accelerarea progresului material și spiritual al omenirii. Cu atît mai uriaș a devenit rolul științei astăzi, în epoca vertiginoasei revoluții tehnico-științifice contemporane, cînd, pe baza descoperirilor savanților și cercetătorilor, omul a pătruns cu temeritate în cosmos, a ajuns să stăpînească tot mai tainicele tainele atomului. Știința a devenit în mod nemijlocit în vremurile noastre o importantă forță de producție; încorporarea în practică a rezultatelor ei a determinat o uriașă creștere a avuției materiale a societății, o sporire fără precedent a potențialului de creație al popoarelor. Prin influența sa hotărîtoare asupra vieții sociale, știința se afirmă tot mai mult drept o imensă binefacere a civilizației“¹⁾

Știința este în măsură să contribuie, în condiții favorabile sociale și politice, naționale și mondiale, la soluționarea marilor probleme ale omenirii de azi, la utilizarea resurselor naturale energetice inepuizabile și regenerabile, la valorificarea superioară a resurselor naturale și de materii prime, la lichidarea nefastei crize alimentare care provoacă foamete în trei sferturi din omenire, la o calitate a vieții echitabile pentru toți oamenii, pentru toate popoarele, corespunzătoare unui nivel înalt de civilizație.

Forță de producție cu efecte remarcabile

TRANSFORMAREA ȘTIINȚEI în forță nemijlocită de producție și manifestarea acestui proces în toată amploarea au loc prin încorporarea nemijlocită a științei în procesul de producție, prin crearea și utilizarea mijloacelor de muncă noi, a obiectelor muncii cu proprietăți superioare, prin perfecționarea tuturor mijloacelor de producție și a calității forței de muncă, schimbarea conținutului și creșterea eficienței procesului muncii. Pentru a se manifesta ca forță de producție, orice știință trebuie să servească direct producția materială, practica social-economică. Acest rol îl îndeplinesc în primul rînd științele naturii: fizica, chimia, biologia; științele exacte — matematica și cibernetica — exercită și ele, într-o măsură tot mai mare, rolul de forțe nemijlocite de producție, oferind cunoștințe cu caracter fundamental sau aplicativ. În al doilea rînd științele tehnice, atîta timp și în măsura în care legile, principiile, modelele și metodele pe care le oferă se aplică în practică, în diferitele domenii ale economiei.

Introducerea mijloacelor moderne ale ciberneticii a ridicat rolul științei în producția industrială. Automatizarea proceselor tehnologice prin microprocesoare, introducerea roboților în liniile de fabricație, utilizarea pe scară largă a minicalculatoare-

¹⁾ Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare de salut la cel de-al XVI-lea Congres internațional de fizică „Ampère“ de la București — 1 septembrie 1970, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 5, p. 75—79.

lor sînt elementele unei revoluții industriale care are la bază principiul și aparatură cu un înalt grad științific. Asemenea realizări au fost posibile prin organizarea unui amplu program de cercetare științifică, fundamentală și aplicativă.

În țara noastră, organizarea și orientarea cercetării științifice, evaluarea potențialului științific material și uman, reparțizarea și utilizarea lui în funcție de nevoile economiei naționale reprezintă preocupări de primă dimensiune. Asigurarea unui potențial material, financiar și uman tot mai ridicat în domeniul cercetării științifice și tehnologice constituie un obiectiv prioritar al politicii economice. Dacă în anul 1965 personalul ocupat în cercetare reprezenta 50 000 de persoane, în anul 1980 acesta crește la 200 000, iar în 1985 va ajunge la 245 000. Fondurile fixe au sporit în anul 1980 față de 1965 de 4,5 ori, iar cheltuielile pentru cercetare au crescut în această perioadă de la 5 miliarde lei (cincinalul 1961—1965) la 48 miliarde lei (cincinalul 1976—1980) și vor atinge 70 miliarde lei în cincinalul 1981—1985.

Concomitent cu dezvoltarea bazei materiale, în cercetare a avut loc o acțiune continuă de perfecționare a conducerii și structurilor organizatorice. Astăzi întreaga activitate de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și introducerea progresului tehnic este coordonată și îndrumată în România de Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie. Organ de partid și de stat, deliberativ și larg reprezentativ, acesta este compus din peste 200 de reputați oameni de știință (directori generali și directori de institute, președinți de academii, profesori universitari, academicieni, cercetători din institute, centrale industriale și întreprinderi). Cercetarea științifică se realizează în fiecare ramură sau domeniu de institute ori centre de cercetare, în toată țara numărul acestora ajungînd la aproape 200. Activitatea lor este coordonată în mod unitar de 10 institute centrale de cercetare și 3 academii de profil. În ministere există direcții tehnice, iar în centrale și întreprinderi compartimente de concepție, care, paralel cu activitatea de cercetare, au sarcini exprese de aplicare în producție a cercetărilor științifice terminate. Dealtfel știința, cercetarea, sînt continuu efervescențe în întreaga viață a economiei, o expresie concludentă în acest sens constituind-o amplele acțiuni de specific ce se desfășoară în cadrul „Săptămîni științei și tehnicii românești“.

Una din sarcinile principale este scurtarea ciclului cercetare-producție, creșterea eficienței economice a cercetării științifice, reducerea cheltuielilor în ciclul complet de cercetare-aplicare-dezvoltare. Aceasta cere largi cooperări interdisciplinare, prezența permanentă a cercetării științifice și ingineriei tehnologice, pe întregul ciclu, pînă la punerea în funcțiune și realizarea parametrilor proiectați. Studiile de marketing și fiabilitate, de asigurare cu materii prime și energetice, ecologice și sociale trebuie să constituie baza cercetărilor științifice cu caracter aplicativ.

Știința a devenit o forță nemijlocită de producție, în sensul participării ei cu un rol esențial la determinarea directă a conținutului și a rezultatelor proceselor productive — și aceasta atît prin atribuția sa de inovare, ca și prin cea de optimizare, atît prin soluții cit și prin decizii. Efectele practice, concrete ale științei sînt întotdeauna incluse în rezultatele activității productive, pe care știința o potențează necontenit.

Progresul civilizației prin știință provine, în principal, din capacitatea acesteia de a genera noi valori de întrebuintare, de a crea soluții tehnice care să asigure fie o nouă satisfacere a unor necesități cunoscute, fie satisfacerea unor noi necesități — fără a nega cituși de puțin aportul ei la creșterea productivității muncii vii și la reducerea cheltuielilor materiale în procesele de producție care realizează noile valori de întrebuintare. Pe de altă parte, eficiența care se obține cu ajutorul științei este legată de evoluția și propagarea în timp a unor acumulări cantitative care conduc la noua calitate economică.

Pornind de la rolul major al cercetării științifice în promovarea progresului tehnic, liniile directoare ale dezvoltării economico-sociale viitoare a României prevăd că cercetarea va trebui să devanseze permanent dezvoltarea producției, concen-

trindu-se spre soluționarea problemelor ce decurg din orientările majore ale creșterii economico-sociale. Devansarea producției de către cercetarea tehnico-științifică este, în primul rând, o problemă hotărâtoare pentru asigurarea procesului continuu de dezvoltare economică. Aceasta decurge din faptul că cercetarea trebuie să materializeze descoperirile științifice și tehnice de care are nevoie producția și să le concretizeze în mijloace de producție, în tehnologii de înaltă eficiență, în organizarea și pregătirea forței de muncă de înaltă calificare. În al doilea rând, această devansare este o problemă de ritm, ceea ce înseamnă că cercetarea tehnico-științifică trebuie să se dezvolte în ritm superior producției.

Un rol hotărâtor în procesul de dezvoltare și modernizare a economiei

EXPERIENȚA arată că cercetarea științifică, gradul și ritmul de aplicare a rezultatelor ei în economie, cu deosebire în producția materială, devine unul din factorii esențiali ai dezvoltării economice. Aceasta conferă cercetării un rol deosebit în procesul de ansamblu al reproducerii sociale. În acest sens, este concludent faptul că, în țările avansate economic, cea mai mare parte din creșterea producției se asigură în prezent prin promovarea progresului tehnico-științific, care, la rândul lui, depinde tot mai mult de nivelul, amploarea și rezultatele cercetării științifice. Sub impulsul cercetării și al altor factori determinanți, de revoluția tehnico-științifică contemporană, au avut loc sau sînt în curs de desfășurare ample modificări în structura pe ramuri a producției, crește gradul de prelucrare a materiei prime, au apărut ramuri și produse noi, s-au reinnoit în mare măsură sortimentele producției din ramurile tradiționale.

Sub acest aspect, în România, ca și în alte țări, cea mai importantă modificare constă în accentuarea caracterului industrial al producției. În condițiile unei evoluții în ritm susținut a producției principalelor ramuri ale economiei naționale, în anul 1979 ponderea industriei la formarea produsului social și venitul național a fost de 64 la sută și respectiv 59 la sută, față de 46,6 la sută și 44,0 la sută cit reprezentau în anul 1950. Schimbări însemnate s-au produs în aceste trei decenii în structura socială a țării noastre. Dacă în 1950 populația ocupată în industrie era de 12 la sută, în 1979 aceasta a fost de 37,7 la sută, iar în construcții creșterea a fost de la 2,2 la sută la 9,1 la sută; în agricultură ponderea respectivă a scăzut de la 74,1 la sută la 30,7 la sută, în timp ce producția de cereale boabe a crescut de la 8.982,5 mii tone la 19.337,2 mii tone, adică de 2,15 ori, iar producția globală agricolă a crescut de 2,8 ori. Ponderea personalului muncitor în totalul populației ocupate a crescut, în aceeași perioadă, de la 25,3 la sută la 60,6 la sută. Aceste schimbări în structura socială nu sînt numai de natură cantitativă, ci au o semnificație calitativă revoluționară în viața socială și politică a țării, în sensul întăririi rolului clasei muncitoare atât în procesul producției bunurilor materiale cit și în activitatea politică și socială.

În concordanță cu obiectivul fundamental al etapei actuale, — făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea României spre comunism, planul cincinal 1981—1985 va asigura în continuare o dezvoltare susținută a bazei tehnico-materiale a societății. Industria are o pondere determinantă în crearea veniturilor naționale și îndeplinirea reproducerii largite. Poziția cheie a industriei nu este numai rezultatul dezvoltării cantitative, ci și al modificărilor care s-au produs în structura sa sub impactul revoluției tehnico-științifice și care i-au permis să aibă o mai largă contribuție la echiparea cu tehnică superioară a ansamblului producției materiale, la punerea în valoare a unor surse noi și la valorificarea superioară a celor antrenate mai de mult în circuitul economic.

În vederea modernizării structurii producției industriale în pas cu cerințele progresului tehnico-științific s-a asigurat ramurilor de bază — energia electrică și termică, metalurgia, construcția de mașini și chimia — un ritm ridicat de creștere, astfel încît și-au sporit considerabil contribuția la realizarea producției industriale. S-a ajuns astfel ca ramurile care asigură valorificarea superioară a resurselor materiale (respectiv sectoarele corespunzătoare din construcțiile de mașini, chimie, metalurgie etc.) să însumeze — în anul 1980 — peste jumătatea din producția industrială a țării.

Impactul social de amploare al revoluției științifico-tehnice

ȘTIINȚELE sociale sînt chemate să-și sporească contribuția la perfecționarea organizării conducerii și planificării econo-

miei naționale. Partidul nostru a subliniat adesea că aceste științe trebuie să acționeze tot mai mult și mai eficient în direcția cunoașterii și înțelegerii legităților generale ale dezvoltării societății și cu deosebire să elaboreze soluții pentru aplicarea lor la condițiile concrete ale României. Despre rolul științelor sociale în dezvoltarea țării noastre, a societății în general, secretar general al partidului tovarășul Nicolae Ceaușescu, arăta la Congresul al X-lea din august 1969: „Alături de științele pozitive care sporesc potențialul de creație al omului modern, științele sociale îi ajută pe oameni în cunoașterea și interpretarea lumii, în înțelegerea interdependenței dintre diferitele legi obiective care guvernează societatea, oferă răspuns întrebărilor cu privire la marile schimbări care au loc în dezvoltarea vieții sociale atât în țara noastră, cit și în întreaga lume. Partidul nostru cere lucrătorilor din domeniul științelor sociale să-și concentreze activitatea pentru studierea fenomenelor care caracterizează dezvoltarea actuală a țării noastre, să-și aducă contribuția la generalizarea experienței construcției socialiste, să abordeze problematica nouă pe care o ridică dezvoltarea societății omenești în epoca contemporană. Avem nevoie în domeniul economiei, filozofiei, sociologiei, istoriei, dreptului, de cercetări cu adevărat științifice, care să ofere material pentru concluzii în vederea soluționării problemelor dezvoltării societății noastre.”²⁾

Știința și tehnica au numeroase implicații în viața socială, determinînd profunde mutații în conștiința epocii noastre. Cunoașterea celor mai noi realizări științifice pe plan mondial, a confruntărilor de idei din gândirea științifică și socială politică contemporană, înțelegerea realităților din societatea noastră constituie o cerință fundamentală a întregii activități social-economice și, în ultimă analiză, a conducerii științifice a societății socialiste.

Factorul uman deține importanța hotărâtoare pentru cercetarea științifică și inovarea tehnică, la fel ca și pentru valorificarea cuceririlor științifico-tehnice. În acest sens se înscrie problematica legată de creșterea responsabilității sociale a oamenilor de știință, a specialiștilor din cercetare și inginerie tehnologică, de formare a profilului lor moral-politic, de sporire a contribuției lor la buna orientare și organizare a activității de cercetare și legarea ei organică de problemele cele mai actuale ale progresului economic și social. În același cadru intră preocupările pentru ridicarea continuă a calificării și lărgirea orizontului de cunoștințe ale tuturor oamenilor muncii, pentru dezvoltarea conștiinței lor sociale.

Constituind elemente de însemnătate hotărâtoare pentru dezvoltarea producției, ca și pentru perfecționarea metodelor de conducere în viața economică și socială, știința și tehnologia reprezintă, totodată, birghiul dintre cele mai puternice de ridicare a întregului popor la un înalt nivel de cultură și civilizație. Omul angajat în marile transformări pe care le cunoaște societatea noastră se manifestă tot mai mult cu noi responsabilități, în sensul participării sale nu numai la munca socială, ci și la conducerea vieții economico-sociale. Aceasta impune creșterea gradului său de competență prin dezvoltarea multilaterală a personalității — înțelegînd prin aceasta nu numai lărgirea orizontului de cunoștințe, formarea unei concepții înaintate despre natură și societate, a unei conștiințe morale și politice corespunzătoare, ci și receptivitatea față de nou.

Implicațiile profunde ale științei în societatea contemporană sînt în măsură tot mai mare condiționate de activitatea creatoare a omului. Dezvoltarea actuală a forțelor de producție are nevoie nu atât de solicitarea fizică a omului, cit de eforturile sale de acțiune și inovare tehnică, bazate pe o temeinică gândire științifică. Alături de modificările esențiale pe care le determină revoluția științifică și tehnică în baza materială a societății, ea impune schimbări cel puțin tot atât de importante în ceea ce privește omul. În această direcție un rol tot mai important îi revine învățămîntului. Calitatea instruirii, volumul de cunoștințe de care dispune factorul uman și capacitatea lui de a acționa pe această bază sînt hotărâtoare pentru întreaga activitate economico-socială. În acest sens se poate arăta că în anul școlar 1978/79 învățămîntul liceal a dat 152 mii absolvenți (față de 13 mii în 1950/51); învățămîntul profesional și ucenicia la locul de muncă 71,6 mii absolvenți (24,7 mii în 1950/51); învățămîntul superior 35,3 mii absolvenți (9,5 mii în 1950/51). Se constată o creștere substanțială a tuturor formelor și nivelurilor de învățămînt, creșterea cea mai importantă înregistrîndu-se în cadrul învățămîntului liceal. Noua concepție asupra învățămîntului promovată de partidul nostru pornește de la premisa că în condițiile ritmului deosebit de accelerat în care progresaază știința și tehnologia — avînd drept consecințe o specializare tot mai accentuată a activității umane și, în același timp, o mobilitate sporită a profesiunilor — numai o instruire integrată cu cercetarea științifică și activitatea productivă, asigurînd un profil larg de pregătire, este capabilă să contribuie la dezvoltarea multilaterală a omului.

Știința, cu multiplele sale valențe determină în final nivelul de cunoaștere, învățămînt, producție și conceptual, de calitate a vieții și nivelul de civilizație, influențează întreaga viață socială, materială și spirituală a societății.

²⁾ Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate, vol. 4, București, Ed. politică, 1970, p. 323—324.

REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE ALE AGRICULTURII ROMÂNEȘTI ÎN ÎNFĂPTUIREA NOII REVOLUȚII AGRARE

CONGRESUL al XII-lea al P.C.R., jalonând drumul și obiectivele agriculturii în cincinalul 1981—1985 și în perioada de perspectivă, a accentuat în mod deosebit rolul ei în strategia dezvoltării de ansamblu a economiei naționale, ținându-se seama de necesitatea creșterii contribuției acestei ramuri la crearea venitului național, la satisfacerea cerințelor de consum științific fundamentate pentru întreaga populație, la aprovizionarea industriei prelucrătoare de materii prime, precum și la asigurarea unor cantități sporite de produse destinate exportului.

Abordând multilateral problemele actuale ale agriculturii românești, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia, în Raportul la Congres: „Un obiectiv esențial al cincinalului viitor este înfăptuirea unei profunde revoluții agrare cuprinzând atât baza tehnico-materială, cât și organizarea producției. În acest scop se va asigura folosirea rațională a întregului fond funciar, încheierea procesului de raionare a culturilor și stabilirea a asolamentelor, mecanizarea complexă a lucrărilor și chimizarea producției, modernizarea integrală a patrimoniului pomiviticol, creșterea în continuare a efectivelor și ameliorarea raselor de animale, rezolvarea radicală a problemei furajelor”.

Aceste orientări, transpuse în obiectivele și sarcinile Planului de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare în perioada 1981—1985, adoptat ca lege de către Marea Adunare Națională, vizează accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și de modernizare a agriculturii, ca ramură prioritară a economiei românești.

Dezvoltarea bazei tehnico-materiale

DEZVOLTAREA și modernizarea bazei tehnico-materiale a agriculturii a constituit și constituie o coordonată fundamentală a politicii agrare a partidului și statului. Caracteristică în acest sens este creșterea continuă a investițiilor în agricultură: de la 5,8 miliarde lei în perioada 1951—1955, fondurile de investiții alocate au crescut la 37 miliarde lei în 1961—1965, 77 miliarde în 1971—1975 și 120 miliarde în 1976—1980.

Creșterea în expresie absolută a investițiilor din fondurile statului și ponderea ridicată a acestora în totalul investițiilor din agricultură constituie o expresie grăitoare a sprijinului pe care statul nostru l-a acordat dezvoltării agriculturii, cu deosebire în ultimii 15 ani. Astfel, în ultimul cincinal fondurile de investiții repartizate agriculturii din resursele statului au fost echivalente cu cele alocate întregii economii naționale în perioada 1951—1958, depășind totalul fondurilor de investiții atribuite agriculturii în primele patru cincinale (1951—1970). Totodată, trebuie avute în vedere importante eforturi financiare și materiale pe care statul le-a făcut, în ramuri industriale cum sînt construcția de mașini, chimia, materialele de construcții ș.a., pentru crearea de noi capacități, a unui potențial de producție modern, ce asigură agriculturii baza tehnico-materială necesară intensificării producției vegetale și animale.

Studiul repartizării investițiilor pe categorii de unități agricole arată că o bună parte a fost destinată întreprinderilor agricole de stat ținînd seama de rolul lor în modernizarea și promovarea progresului tehnic la nivelul întregii ramuri, de aportul lor la realizarea fondului de stat de produse agricole. Importante investiții au fost alocate și stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii, unități în care este concentrat aproape în exclusivitate parcul de tractoare și mașini agricole, în continuă creștere. La acestea se adaugă și ajutorul tot mai mare pe care l-au primit din partea statului cooperativele agricole de producție, prin credite acordate pentru dezvoltarea capacităților de producție. Totodată, pe măsura consolidării lor economico-organizatorice, a dezvoltării proprietății obștești, au sporit an de an și investițiile din fondurile proprii ale cooperativele.

Ca o consecință firească a eforturilor în domeniul investițiilor făcute de către stat și cooperativele agricole de producție au sporit continuu fondurile fixe în unitățile socialiste din agricultură. Astfel, în 1980 valoarea acestora era de peste patru ori mai mare decît în urmă cu două decenii.

Pentru progresul agriculturii, de cea mai mare însemnătate este modul cum sînt folosite investițiile, direcțiile către

care sînt îndreptate. Conducerea partidului și statului, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu au orientat cu hotărîre investițiile alocate agriculturii spre dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale în principalele domenii de activitate, ceea ce asigură nemijlocit creșterea producției agricole și a eficienței economice.

Amenajările pentru irigații, determinate de insuficiența precipitațiilor, factor limitativ în obținerea unor producții ridicate și stabile în zonele cele mai fertile ale țării, au ocupat ponderea principală în cadrul fondurilor de investiții alocate pentru lucrările de îmbunătățiri funciare. Suprafața amenajată a crescut de la 42 500 ha în anul 1950, la peste 2 300 000 ha în prezent. S-au făcut, de asemenea, mari eforturi de investiții pentru combaterea eroziunii solului, a excesului de umiditate, pentru valorificarea terenurilor nisipoase, corectarea solurilor acide și sărățurate, executarea de lucrări de îndiguiri și desecări etc.

Punerea în valoare a avantajelor organizării agriculturii țării noastre în mari unități socialiste, cu un grad înalt de concentrare și specializare a producției, capabile să asigure ridicarea productivității muncii, a impus creșterea înzestrării cu tractoare și mașini agricole, prin alocarea unei însemnate părți a investițiilor pentru **mecanizarea completă și complexă a agriculturii**. Comparativ cu anul 1938, parcul de tractoare a crescut pînă în 1980 de 35 de ori. Ca urmare, suprafața arabilă ce revine pe un tractor fizic a scăzut de la aproape 2 500 ha cît era în 1938 sau 920 în 1949, la 83 ha în 1980. Paralel a crescut dotarea cu o gamă largă de mașini agricole.

Alături de mecanizare, **chimizarea proceselor de producție** s-a afirmat ca unul dintre factorii principali ai revoluției tehnico-științifice în agricultura României. Semnificativ este faptul că de la mai puțin de 1 kg substanță activă la hectar, cît reprezenta media consumului de îngrășăminte chimice în anul 1950, s-a ajuns la 27 kg s.a./ha în 1965, iar în 1980 la circa 130 kg. Concomitent, a crescut considerabil gama pesticidelor folosite.

Condițiile deosebit de favorabile existente în țara noastră pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii și necesitatea ridicării productivității și eficienței economice a acestor subramuri au fost valorificate prin alocarea de investiții pentru **extinderea patrimoniului vitipomicol**, prin executarea de plantații în sistem intensiv pe zeci de mii de hectare, modernizarea și amenajarea intensivă a plantațiilor existente.

Intensivizarea și modernizarea agriculturii presupune — concomitent cu rezolvarea problemei cerealelor — sporirea considerabilă a producției animale; mărirea ponderii acesteia în producția globală agricolă la aproape 50% a constituit unul din obiectivele majore ale politicii agrare a partidului nostru. Pentru aceasta, la inițiativa conducerii de partid și de stat, s-a trecut la elaborarea și transpunerea în viață a **programului național de dezvoltare a zootehniei**, în cadrul căruia un loc central l-au ocupat crearea și dezvoltarea de capacități de producție cu flux tehnologic industrial, în prima perioadă în unitățile agricole de stat, apoi și în cooperativele agricole de producție. Aceste capacități — adevărate uzine de producere a cărnii, laptelui, ouălor — au ajuns, în anul 1980, la peste 600 mii de locuri în îngrășătorii de bovine, peste 6,5 milioane în îngrășătorii de porcine, aproape 2 milioane în îngrășătorii de ovine, peste 28 milioane locuri pui pentru carne și circa 13 milioane găini ouătoare. În aceste condiții, contribuția complexelor industriale la totalul producției zootehnice a sectorului socialist al agriculturii se apropie de 75% la carne, iar la ouă trece de 90%.

Proiectarea, construirea, dotarea, organizarea activității și exploatarea marilor unități zootehnice de tip industrial — dintre care unele, cum sînt complexele de porcine și combinatele avicole, se situează la un nivel ridicat pe plan mondial sub raportul capacității și al unor performanțe de producție — au acumulat o experiență deosebit de valoroasă, un adevărat tezaur de învățăminte și concluzii, permițînd, totodată, formarea unui numeros detașament de ingineri și tehnicieni specializați în zootehnia de tip industrial. Toate aceste realizări s-au afirmat ca un prețios capital de inteligență tehnică și organizatorică românească, ce s-a valorificat și se valorifică în acțiunile de cooperare în agricultură pe care România le desfășoară cu un mare număr de state, în primul rînd cu țări în curs de dezvoltare.

Potențial productiv superior

CREȘTEREA potențialului agriculturii românești și-a găsit expresia în mărirea continuă, cu un spor mediu anual de 5%, a producției agricole; în deceniul 1971—1980, valoarea producției globale agricole anuale a înregistrat o creștere de circa 180%. Fizic, în cincinalul trecut s-a obținut o producție medie anuală de cereale boabe de 19,4 milioane tone, cu 4,5 milioane tone mai mult decât în cea din intervalul 1971—1975; a crescut apreciabil producția de legume, cartofi, fructe și struguri; au sporit efectivele de animale la toate speciile, în special la porcine, ovine și păsări; față de nivelurile medii anuale înregistrate în cincinalul anterior, s-au realizat mai mult cu 560 mii tone de carne, 10,3 milioane hectolitri de lapte de vacă și aproape 2 miliarde de ouă.

Succesele importante dobândite în perioada ce a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, în dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, precum și saltul calitativ ce se prevede pentru evoluția sa în cincinalul 1981—1985 și în perspectivă sînt indisolubil legate de gîndirea cetezătoare și de activitatea practică desfășurată de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de capacitatea sa de a descifra cerințele mereu noi ale dezvoltării și de a le da expresie clară în elaborarea politicii agrare a partidului.

Analiza științifică a realităților din agricultura românească și definirea principalelor sale tendințe și-au găsit incununa în elaborarea unei concepții originale și larg cuprinzătoare cu privire la rolul și locul agriculturii în complexul economic național.

Pornind de la realitatea că agricultura noastră constituie o ramură de bază a economiei naționale, partidul pune în centrul politicii sale agrare realizarea unei agriculturii moderne, intensive, de înaltă productivitate, care să aplice pe scară largă cele mai noi cuceriri ale științei. „Este limpede — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, la al II-lea Congres al țărănimii — că fără o agricultură intensivă de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră”.

Realizarea unei asemenea agriculturii este echivalentă cu o revoluție în tehnica și tehnologia folosite în agricultura noastră. Ea se va înfăptui, înainte de toate, prin: asigurarea unei puternice baze tehnico-materiale; pătrunderea largă a progresului tehnic pe direcțiile sale principale — creșterea capacității productive a pămîntului (care, indiferent de caracterul proprietății — de stat, cooperatistă sau particulară — reprezintă un bun național, avuția întregului popor), mecanizarea și automatizarea proceselor de producție, folosirea multilaterală a chimiei, aplicarea în producție a cuceririlor științelor biologice, în special a nutriției și geneticii; ridicarea calificării forței de muncă; îmbunătățirea continuă a activității noii structuri organizatorice și, în primul rînd, a consiliilor unice agroindustriale de stat și cooperatiste.

Rezultatul preocupărilor în direcțiile menționate îl vor reprezenta dezvoltarea și afirmarea tot mai pronunțată a unei agriculturii de tip industrial care, în perspectivă, va duce la transformarea activității din agricultură într-o variantă a muncii industriale.

Este deosebit de important că agricultura actualului cincinal se sprijină pe o bază tehnică ce va marca o puternică dezvoltare și modernizare. În acest scop, volumul total al investțiilor pentru agricultură se va ridica la 155 miliarde de lei. Baza tehnică a agriculturii noastre se va caracteriza prin sporirea numărului și diversității tractoarelor: se va asigura necesarul de tractoare pe senile de 80 CP pentru mecanizarea lucrărilor pe pantă, va crește ponderea tractoarelor specializate pentru mecanizarea lucrărilor în horticultură. Unitățile agricole vor primi — în corelare cu structura bazei energetice — mașini moderne de mare productivitate care, prin combinarea lor, vor permite să se folosească mai eficient puterea motoarelor: va crește gradul de universalitate a mașinilor agricole, prin echiparea lor cu organe active diferite.

De asemenea, în actualul cincinal suprafețele irigate vor spori cu circa 600 000 hectare, se vor executa lucrări de combatere a excesului de umiditate pe încă 940 000 hectare, iar lucrări de combatere a eroziunii solului pe 575 000 de hectare.

La sfîrșitul cincinalului va reveni la hectarul de teren arabil, vii și livezi o cantitate de îngrășăminte chimice (substanță activă) aproape dublă, comparativ cu cea folosită în cincinalul 1976—1980. Industria va livra peste 16 milioane de tone de îngrășăminte chimice (substanță activă), permițînd realizarea unui consum mediu anual de 320 kg la hectar. Se vor folosi cantități mai mari de îngrășăminte concentrate și se va trece pe scară largă la utilizarea îngrășămintelor lichide cu azot, a îngrășămintelor cu acțiune foliară etc.

Obținerea unor producții agricole tot mai mari reclamă desfășurarea unor acțiuni susținute pentru ridicarea nivelului de pregătire profesională a tuturor lucrătorilor agricoli. Concomitent cu asigurarea și stabilizarea forței de muncă se pune problema formării unor muncitori agricoli cu pregătire multilaterală, capabili să asigure folosirea cu eficiență maximă a mijloacelor tehnice moderne.

De mare însemnătate sînt, de asemenea, obiectivele care vizează maturizarea diferitelor elemente ale apropierii între cele două sectoare principale ale agriculturii românești — sectorul de stat și cel cooperatist — prin intensificarea cooperării și asocierii în producție, extinderea conlucrării între ele și dezvoltarea elementelor comune, care le apropie, un rol important avînd în acest sens consiliile unice agroindustriale de stat și cooperatiste. Recent, Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. a aprobat măsuri de dimensionare mai judicioasă a C.U.A.S.C. prin reducerea numărului lor și menținerea unei singure stațiuni pentru mecanizarea agriculturii la fiecare consiliu, măsuri ce vor crea condiții și mai bune pentru exploatarea rațională a fondului funciar și pentru creșterea producției.

În conformitate cu hotărîrile Congresului al XII-lea al partidului, cu prevederile noului cincinal, producția agricolă (medie anuală a perioadei) urmează să crească cu 24,4%—27,4% față de cea din intervalul 1976—1980, asigurîndu-se astfel aprovizionarea corespunzătoare a populației și acoperirea tuturor necesităților economiei naționale.

Planul prevede ca producțiile agricole să ajungă în anul 1985 — în condiții climatice normale — la 28,5 milioane tone de cereale, 1,2 milioane tone de floarea soarelui și rapiță, 12,6 milioane tone de sfeclă de zahăr, 6,7 milioane tone de cartofi de toamnă, 6 milioane tone de legume de cîmp, 3 milioane tone de fructe, 2,4 milioane tone de struguri ș.a. În zootehnie se prevede ca efectivele să ajungă în 1985 la 7 milioane de bovine, 15 milioane de porcine, 21,5 milioane de ovine și caprine și 63,3 milioane de păsări ouătoare. Vor fi puse în exploatare 375 de noi capacități (peste 180 mii locuri în ferme de vaci, 440 mii locuri în îngrășătorii de bovine, complexe de porci cu o capacitate totală de 310 mii tone de carne în viu, noi complexe de creștere a păsărilor).

Agricultura va dispune de o bază materială mai puternică și mai modernă, ce va da garanția îndeplinirii întocmai a programelor elaborate. Rezultatele sînt însă condiționate de intensificarea muncii de organizare, astfel încît în fiecare unitate agricolă, în fiecare fermă suprafața agricolă să fie intensiv folosită, mijloacele mecanice să fie utilizate cu randamente maxime, noile obiective să intre în funcțiune la termenele prevăzute.

Corespunzător obiectivelor stabilite de actualul cincinal, agricultura trebuie să satisfacă la un nivel superior cerințele consumului de produse agroalimentare al populației, care în 1985 va ajunge — pe locuitor — la 68 kg carne și produse din carne, 222 l lapte și produse lactate, 290 ouă, 39 kg zahăr și produse zaharoase, 160—170 kg legume și produse din legume, 100 kg cartofi ș.a.

Sarcinile și obiectivele actualului cincinal impun să se acorde o însemnătate deosebită ridicării eficienței producției agricole, punînd în fața tuturor factorilor din agricultură sarcina gospodăririi cu înaltă răspundere a resurselor umane, materiale și financiare existente, astfel încît de pe urma fiecărei cheltuieli efectuate să se obțină maximum de producție. Paralel cu modernizarea și dezvoltarea în continuare a bazei tehnico-materiale, se va acționa pentru crearea tuturor condițiilor necesare aplicării noului mecanism economico-financiar, a autoconducerii și autogestunii în toate unitățile agricole, care să asigure acestora atît posibilitatea de a contribui la dezvoltarea societății, cît și mijloacele necesare constituirii fondurilor proprii pentru autofinanțare, precum și pentru acoperirea cheltuielilor destinate unor nevoi sociale.

Înzestrarea în continuare a agriculturii cu mijloace tehnice moderne, creșterea calificării forței de muncă vor determina o sporire substanțială a productivității muncii. Astfel, în anul 1990 un lucrător din agricultură va trebui să asigure hrana pentru 25 de persoane, adică de 5—6 ori mai mult decât în prezent; totodată, va crește ponderea producției industriale realizate la sate, urmînd ca în același interval, în localitățile rurale să se construiască un număr însemnat de obiective industriale care vor fi în măsură să creeze condiții pentru transformarea, pînă în 1990, a încă 300 de centre comunale în orașe agroindustriale.

Aceasta va determina o mai mare stabilitate a populației rurale și va contribui la dispariția treptată a deosebirilor esențiale privind condițiile de muncă și modul de viață al oame-nilor muncii din industrie și din agricultură, la omogenizarea crescîndă a nivelului general de civilizație al societății noastre socialiste.

Marin CONSTANTIN

„Înfăptuirea victorioasă a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a deschis a nouă eră în procesul luptelor revoluționare, în istoria patriei noastre. În aceste împrejurări partidul a acționat cu toate forțele pentru participarea României la războiul împotriva Germaniei hitleriste alături de Uniunea Sovietică și de celelalte forțe aliate, mobilizând întregul popor în lupta pentru eliberarea deplină a patriei de sub ocupația trupelor hitleriste și horthyștilor și asigurând participarea ostașilor români, alături de cei ai armatei sovietice, la luptele pentru eliberarea Ungariei, a Cehoslovaciei, precum și la luptele din Austria pînă la zdrobirea definitivă a Germaniei hitleriste“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Participarea României la victoria coaliției antihitleriste

VICTORIA revoluției de eliberare socială și națională din România, începută prin insurecția armată din august 1944, eveniment istoric de la a cărui săvîrșire se împlinesc anul acesta 37 de ani, ne oferă posibilitatea reliefării unor aspecte noi și poate mai puțin cunoscute ale acestei mari ridicări de masă — așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — care, începută la 23 august 1944 a avut drept obiectiv principal afirmarea deplină „a dreptului sacru al poporului român de a fi liber și suveran în țara sa, stăpin deplin pe bogățiile naționale, făuritor conștient al propriului său destin“.

Desfășurarea evenimentelor în condițiile istorice concrete, cînd, așa după cum s-a apreciat ulterior, de către reprezentantul U.R.S.S. la conferința de pace de la Paris, „nu se precizase clar înfringerea Germaniei“ a impus ca o cerință a revoluției lupta cu arma în mînă împotriva unităților militare hitleriste care se aflau fie masate în aripa de sud a frontului sovieto-german (641 000 de militari). Încă dispersate în diferite puncte strategice din țară. Așa stînd lucrurile putem aprecia că evenimentele revoluționare din august 1944 au debutat ca un război de eliberare națională, fenomen care a precedat cu un pas lupta pentru reforme economico-sociale.

Pregătit cu o remarcabilă minuțiozitate, întregul angrenaj insurecțional, declanșat la 23 August 1944, a funcționat rapid și cu șanse intacte de succes, asigurînd înfăptuirea unor acte politice și militare hotărîtoare pentru destinele poporului român: răsturnarea dictaturii militare antonesciene și formarea unui nou guvern reprezentînd forțele politico-sociale ale coaliției naționale antifasciste; scoaterea țării din războiul hitlerist și alăturarea ei Națiunilor Unite; întoarcerea armelor de întreaga armată română contra trupelor Wehrmachtului; eliberarea completă a Capitalei în primele zile ale insurecției, iar pînă la sfîrșitul lunii august lichidarea garnizoanelor germane din principalele centre și zone politico-economice și curățirea de hitleriști a părților centrale, de sud-est și sud-vest ale țării.

Acțiunea hotărîită a forțelor insurecționale române, militari și luptători din formațiile de luptă patriotice, totalizînd peste 460 de mii de oameni, sprijinite larg de către masele populare, acțiune desfășurată în perioada 23—31 august 1944 pe un spațiu geografic ce cuprindea sudul Moldovei, Muntenia, Oltenia și Dobrogea, s-a soldat cu un mare succes strategic: curățirea întregului teritoriu de trupele hitleriste. În aceste operațiuni, unitățile germane au suferit pierderi grele în oameni și tehnică de luptă; pierderi evaluate de 5 000 de morți, circa 56 500 de prizonieri, între care 14 generali, 1 224 de ofițeri și 4 088 de subofițeri; au fost capturate 222 de avioane, 438 de nave fluviale și maritime, precum și alte numeroase mijloace tehnice de luptă. Potrivit unor calcule comparate, armatele germane au pierdut în România numai în 8 zile de luptă efectivă, forțe umane echivalente a șase divizii, ceea ce reprezintă peste jumătate din totalul pierderilor suferite de armata germană pe frontul din Italia în decurs de 85 de zile.

Desfășurată concomitent cu ofensiva sovietică declanșată la 20 august 1944, insurecția română a avut o contribuție substanțială în provocarea uneia dintre cele mai grele înfringeri suferite de armata germană în cel de-al doilea război mondial. Referindu-se la aceasta fostul general nazist Hans Kissel socotește că amploarea consecințelor militare și politice ale acestei înfringeri „n-au fost mai puțin grave ca cele ale bătăliei de la Stalingrad“. O comparație asemănătoare face și istoricul militar britanic de renume mondial, sir Basil Liddell Hart, iar compatriotul său, nu mai puțin celebru, istoricul H. Seton-Wat-

son, arată că: „Acțiunea de la 23 August 1944 a fost unul din evenimentele decisive ale celui de al doilea război mondial. Ea a deschis întreaga Europă sud-estică în fața Armatei Roșii“. Alte comentarii făcute în epocă așează insurecția din România alături de debarcarea anglo-americană în Normandia și în sudul Franței și de prebușirea grupului „Centru“ din Bielorusia pe care istoriografia sovietică și cea vest-germană o consideră între cele mai mari catastrofe ale Wehrmachtului; trebuie să arătăm că această apreciere nu este de fel exagerată deoarece trupele române, bizuindu-se pe un larg sprijin popular, au eliminat prin propriile forțe, în numai 8 zile (23—31 august) prezența Wehrmachtului pe cea mai mare parte a teritoriului țării (150 000 km pătrați), o suprafață egalînd pe cea a Danemarcei, Olandei, Belgiei și Elveției la un loc. Ceea ce a uimit pe contemporani și nu poate rămîne nerelevat de istorici a fost amplul consens național în realizarea obiectivelor insurecției, care pe plan militar și-a găsit expresie în faptul că armata română în totalitatea ei, de la masa soldaților la comandantii superiori, a întors armele împotriva trupelor hitleriste. Eforturile conducerii naziste de la Berlin de a scinda forțele armate și mai larg forțele insurecționale, au suferit un eșec complet și imediat. „Nici un general român nu este dispus să continue lupta de partea Germaniei“ — se constata în jurnalul de război al grupului de armate germane „Ucraina de sud“ la 24 august 1944. Într-o lucrare publicată în anul 1966, istoricul sovietic N.I. Lebedev sublinia că „în apărarea clicii fasciste a lui Antonescu nu a acționat nici o subunitate a armatei române, care s-a situat în întregime de partea poporului“. Se menționează în acest sens, că însăși garda personală a dictatorului fascist de mărimea unui regiment s-a alăturat insurecției și a participat la luptele duse cu trupe hitleriste.

Înscriindu-se distinct în contextul general al luptei antihitleriste, insurecția națională armată antifascistă și antiimperialistă din România a contribuit la rîndul ei la modificarea peisajului militar internațional. În mod direct, ea a dat posibilitate trupelor sovietice să străbată în marș strategic un teritoriu de peste 600 km., curățat de inamic.

Prin valoarea hotărîtoare pe care a avut-o pentru destinele și evoluția poporului român, ca și pentru desfășurarea celui de-al doilea război mondial, a luptei forțelor marii coaliții de state și popoare împotriva Reichului nazist, insurecția națională armată antifascistă și antiimperialistă din România poartă însemnele caracteristice marilor evenimente care aparțin deoptrivă istoriei naționale și universale. În această ordine de idei doi istorici militari francezi, generalul Cochet și locotenent-colonelul Pacquier, în studiul intitulat „România alături de Națiunile Unite“, analizînd urmările insurecției române prin prisma însemnătății pe care o avea pentru Germania poziția geografică a României, sursele și căile ei de comunicație scriau: „Această acțiune a permis ca într-un interval de 8 zile, adică într-un termen excepțional de scurt, forțele române să se desprindă de frontul german, întregul teritoriu român să fie curățit de nemți, iar diviziile Wehrmachtului din Moldova și Basarabia să fie nimicite. La vest și la sud a rămas un front ce se întindea pe o lungime de 1 400 km. Odată cu aceasta, o importantă cheazășie pentru viitor a constituit-o faptul că liniile de comunicație din România, întreprinderile industriale și petroliere, porturile și depourile, precum și navigația pe Dunăre au rămas intacte. Consecințele au fost importante și hotărîtoare. Armatele sovietice au putut să străbată țara în marș, cu arma pe umăr, îndreptîndu-se spre Ungaria și Bulgaria și să se concentreze în centrul și vestul Transilvaniei“.

La începutul lunii septembrie, după ce într-o primă fază au asigurat siguranța frontierelor și au împiedicat trupele hitleriste și horthyste să-și asigure poziții puternice prin ocuparea trecătorilor, trupele române cu un efectiv de peste 250 000 de oameni, sprijinite de puternice forțe sovietice, s-au angajat într-o crâncenă bătălie pentru eliberarea Transilvaniei, operațiune strategică încheiată cu deplin succes la 25 octombrie 1944, eveniment marcat printr-un comunicat al Marelui Stat Major al armatei române în care se sublinia că prin eliberarea orașelor Carei și Satu Mare operațiunea de dezrobire a teritoriului din partea de nord-vest a țării s-a încheiat victorioasă ca urmare a luptelor eroice și a strînsei colaborări de arme româno-sovietice. În aceeași zi în întreaga țară au avut loc impresionante manifestări de bucurie și solidaritate națională, de prietenie față de ostașii sovietici care au luptat cu eroism și spirit de sacrificiu cot la cot cu ostașii români, dînd astfel noi dimensiuni relațiilor de prietenie româno-sovietice.

Comentînd aceste relații, un articol publicat în „Universul” din 23 septembrie 1944 scria: „Unîr la umăr, roată de tun lîngă roată de tun, aripă de zburător lîngă aripă de zburător, ostașii români și ruși poartă biruitori flamurile liberatoare, neprecupețînd nici un efort și în cea mai desăvîrșită camaraderie de arme”. Revenînd peste trei decenii asupra acestor evenimente memorabile, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la sesiunea jubilară a Marii Adunări Naționale dedicată sărbătoririi celei de-a XXX-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist, arată: „In luptele comune desfășurate de armata română și armata sovietică, s-au pus bazele colaborării frățesti între ostașii români și sovietici, relațiile de prietenie dintre poporul român și popoarele Uniunii Sovietice au fost ridicate pe o treaptă nouă”.

Desăvîrșirea eliberării întregului teritoriu național a deschis armatei române perspectiva participării sale alături de celelalte forțe ale coaliției antihitleriste la lupta pentru eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei și zdrobirea definitivă a masinii de război germane.

Poporul român are marea satisfacție de a se fi găsit în ultimele 8 luni ale războiului alături de armatele sovietice și celelalte forțe antifasciste, de a-și fi adus contribuția activă la înfrîngerea Germaniei hitleriste, la marea victorie asupra fascismului. — ceea ce i-a creat posibilitatea de a-și făuri o viață nouă, independentă. În cursul celor 260 de zile de luptă, armata română a străbătut cu mult peste 1 000 km. de la tărîmurile românești ale Mării Negre, pînă în Boemia; a escaladat, prin lupte, 20 de masive muntoase, a forțat 12 cursuri mari de apă, a eliberat 3 831 de localități și alte așezări, dintre care 53 de orașe, a provocat inamicului pierderi cifrate la peste 118 000 de prizonieri și cca 20 000 de morți lăsați pe teren, ceea ce însumează efectivul aproximativ a 14 divizii.

La sfîrșitul războiului, pe front se găseau 16 divizii române, un corp aerian, un regiment de tancuri și alte unități și formațiuni militare, cu un efectiv total de aproape 196 000 de oameni. Pierderile armatei române în războiul antihitlerist au fost de circa 167 500 de oameni (morți, răniți și dispăruți). Contribuția totală a României, în efective luptătoare, precum și în personal ocupat cu îndeplinirea unor servicii legate nemijlocit de nevoile operative, de la 23 August 1944 și pînă la 12 mai 1945, cînd soldații români, urmărînd resturile armatei germane înfrînte, au tras ultimele focuri de pușcă, a totalizat aproape 540 000 de oameni, cifră care nu cuprinde Formațiunile de Luptă Patriotice și alți numeroși cetățeni care au luat parte la lupte în țară sau în rîndurile partizanilor în U.R.S.S., Iugoslavia, Cehoslovacia, Polonia, Franța, Belgia.

Poporul român a făcut în războiul antihitlerist mari eforturi economice și financiare. Întreaga economie națională a fost mobilizată pentru nevoiea frontului. La chemarea partidului comunist sub lozincă „Totul pentru front, totul pentru victorie”, — oamenii muncii din industrie și agricultură, micii meseriași, vîrstnici și tineri — întregul popor și-a încordat puterile și a asigurat sporirea producției și refacerea întreprinderilor și aprovizionarea armatei. Sprijinirea frontului antihitlerist a cerut popoului român mari eforturi și sacrificii legate nu numai de aprovizionarea armatei române cu toate cele necesare ei și de îndeplinirea sarcinilor asumate alături de puterile aliate, de întretinerea trupelor sovietice și executarea clauzelor armistițiului.

Depășînd limbajul datelor economice, aceasta a însemnat că populația civilă, care beneficiază de mai puțin de 20% din totalul producției industriale, uneori și mai puțin, a fost pusă în situația să facă uriașe sacrificii, să renunțe cel mai adesea chiar

la strictul necesar, iar procesul de refacere a vieții economice să stagneze.

Referindu-se, de pildă, la situația aprovizionării populației cu cereale, ministrul cooperăției arăta în ședința Consiliului de miniștri din 25 august 1945 că economia țării este deficitară cu peste 1 000 de vagoane de cereale, existînd pericolul de foamete. Cu același prilej subsecretarul de stat la departamentul aprovizionării raporta că „cel puțin cinci luni România nu va avea deloc nici grîu, nici porumb”. Și aceasta în condițiile cînd cerințele frontului și ale subzistentelor sovietice fuseseră onorate, iar în contul convenției de armistițiu se livraseră numai în prima jumătate a anului 118 000 tone de cereale.

Meritul nepieritor al popoului nostru este acela că, la chemarea partidului comunist, și-a încordat toate forțele, a înfrînt aceste greutăți și a asigurat frontului antihitlerist cele necesare victoriei. Semnificativ este faptul că pe tot timpul războiului antihitlerist baza de aprovizionare a armatei române a constituit-o în exclusivitate economia țării. Industria a asigurat frontului antihitlerist cantități însemnate de armament, muniții, echipament, alimente, carburanți. După o evaluare aproximativă, contribuția economică a României la războiul dus contra Germaniei hitleriste se ridică la cca. 770 milioane dolari (valută 1938). Împreună cu pagubele materiale pricinuite țării noastre de trupele fasciste după 23 august 1944, efortul de război crește cu mult peste un miliard de dolari (valută 1938), sumă echivalentă cu de cel puțin 4 ori bugetul României din anul 1937-1938. Semnificativ pentru aprecierea acestui efort este și faptul că în anul 1945 venitul național al țării reprezenta numai 50% din cel al anului 1938.

Reprezentanți oficiali din diferite țări, personalități politice și militare, precum și presa străină au relevat deseori importanța deosebită a contribuției României la înfrîngerea Germaniei naziste. La 29 septembrie 1944, A. Eden, ministrul de externe al Marii Britanii, și viitor prim ministru, arăta că „România a dat un ajutor substanțial cauzei aliaților”. În plin război, la 18 septembrie 1944 postul de radio New York, relatînd importanța participării României la războiul împotriva Germaniei naziste, menționa: „Este deci legitim ca poporul român să aibă în momentul de față un sentiment de satisfacție, căci România are o contribuție însemnată la grăbirea sfîrșitului. Este o contribuție de care poporul român poate să se felicite”. În același sens, la 7 ianuarie 1945, postul de radio Londra consemna: „Dintre națiunile care luptă împotriva Germaniei hitleriste, România se situează azi în al patrulea rînd în ceea ce privește numărul de ostași care participă la bătălia de distrugere a nazismului”.

În aceeași orientare șeful delegației sovietice la Conferința de pace de la Paris, V.M. Molotov, remarcă la 10 octombrie 1946: „Știm cu toții că România a fost statul care printr-o acțiune hotărîtă s-a eliberat de regimul fascist al lui Antonescu, s-a alăturat aliaților... Împreună cu noi, împreună cu trupele aliate, noua Românie democratică a început lupta pentru înfrîngerea lui Hitler, a făcut sacrificii considerabile în această luptă și noi toți recunoaștem serviciile aduse de poporul român acestei cauze”...

Aceste aprecieri, care ne onorează, nu au fost însă, din păcate, susținute și prin fapte. Astfel, inserarea în Convenția de armistițiu a faptului că „De la 24 august 1944 ora 4 a.m., România... a rupt relațiile cu Germania și sateliții săi, a intrat în război și duce războiul alături de Puterile Aliate împotriva Germaniei și Ungariei” (art. I), idee care în limbaj juridic însemna cobeligeranță efectivă, deși a fost preluată și în preambulul Tratatului de Pace, semnat la 10 februarie 1947, nu a fost însoțită și de recunoașterea de către marile puteri a statutului juridic de cobeligeranță, statut pe deplin justificat și meritat. Nerecunoașterea statutului de cobeligeranță, cum ar fi fost normal și după cum susținuseră chiar în cadrul Conferinței de la Paris reprezentanții R.S.S. Bielorusce, Republicii Cehoslovace, Republicii Franceze și ai Republicii Socialiste Sovietice Ucrainiene, a produs multă înșatisfacție în rîndul maselor populare din România și a îngreunat sensibil efortul intern de reconstrucție economică a țării.

A rămas însă marea bucurie că și în aceste împrejurări, poporul nostru a demonstrat cu prisosință că nu a avut nimic comun cu războiul impus de dictatura militară fascistă și de Germania nazistă, și că în împrejurări grele, adesea dramatice, și-a adus fără rezerve contribuția sa de luptă și sacrificii la victoria forțelor democratice

dr. Gheorghe N. ȚUȚUI

Creșterea bunăstării și civilizației poporului — țel suprem al politicii partidului

SATISFACEREA cât mai deplină a nevoilor de viață materială și spirituală ale omului, creșterea bunăstării și civilizației poporului, ridicarea continuă a calității vieții s-au aflat și se află în permanență în centrul politicii Partidului Comunist Român de construire a socialismului. În era de nouă istorie a țării partidul a condus și conduce poporul pe culmile unei vieți însoțite, ale unei vieți din care au dispărut pentru totdeauna exploatarea și asuprirea omului de către om. În tripla calitate de proprietari, producători și beneficiari ai roadelor muncii lor, cei ce muncesc se bucură în condițiile societății noastre socialiste de o existență demnă. Stăpini pe soarta lor, ei își împlinesc tot mai plener aspirațiile și cerințele unui trai material și spiritual de care nu puteau să aibă parte în vechea orînduire burghezo-moșierească.

La baza creșterii bunăstării oamenilor muncii, partidul situează politica de dezvoltare dinamică, tot mai pregnant calitativă a economiei naționale, rod al eforturilor depuse de întregul popor. Această dezvoltare asigură resursele necesare îmbunătățirii vieții, demonstrându-se pregnant că marile progrese ale poporului nostru rodul nemijlocit al muncii sale, că succesele pe mai departe în această direcție depind hotărâtor de activitatea superior concepută, organizată, realizată, desfășurată de fiecare om al muncii.

Cea mai mare creștere de venituri ale populației

CA REZULTAT al dezvoltării impetuase a producției sociale s-au creat premisele pentru sporirea fondului de consum și mărirea, pe această bază, a veniturilor tuturor categoriilor de oameni ai muncii, atât a veniturilor directe, provenite din muncă, cât și a celor din fondul de consum social (tabelul nr. 1). Prin asigurarea unei proporționalități corespunzătoare între partea din fondul de consum repartizată sub forma retribuției — deci în funcție de cantitatea, calitatea și importanța socială a muncii (fond de consum personal) și partea destinată satisfacerii unor nevoi social-culturale în mod gratuit de către stat (fond de consum social), precum și prin menținerea corelației de 1 la 5,5 dintre retribuția minimă și cea maximă, au fost transpuse în practică principiile eticii și echității socialiste în politica de retribuție și ridicare sistematică a veniturilor populației.

După cum este cunoscut, în cincinalul 1976—1980 s-a realizat cea mai substanțială creștere a veniturilor populației din întreaga istorie a construcției socialiste a țării. Astfel, sporirea în cincinalul încheiat a retribuției medii nominale cu peste 40% și menținerea indicelui prețurilor și tarifelor în limitele planificate, a asigurat o creștere a retribuției reale a personalului muncitor de 29% : creșteri asemănătoare au înregistrat, în acest răstimp, și veniturile reale ale țărănimii. În afara veniturilor directe obținute prin muncă, retribuția socială din fondurile de consum social asigură celor ce muncesc venituri suplimentare în bunuri și servicii gratuite sau cu plată redusă. Între acestea se impun a fi menționate : gratuitatea învățămîntului de toate gradele și a asistenței medicale, alocația de stat pentru copii, burse, ajutoare familiale, indemnizații pentru incapacitate de muncă, întreținerea creșelor, grădinițelor, căminelor

tuează în prim plan omul cu nevoile sale complexe, multilaterale, cu aspirațiile sale de mai bine — sint prezențe deosebit de reliefate în actualul cincinal. Adoptarea la cel de-al XII-lea Congres al partidului, a Programului-directivă de creștere a nivelului de trai în perioada 1981—1985 și de ridicare continuă a calității vieții ilustrează convingător profundul umanism al politicii Partidului Comunist Român, eforturile ce se desfășoară pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a maselor de oameni ai muncii.

În cei 37 de ani care au trecut de la eliberare, consumul populației — element component esențial al nivelului de trai — a evoluat pe o curbă continuu ascendentă, în cadrul lui intervenind importante mutații cantitative, dar mai ales, calitative, mutații ce atestă gradul tot mai înalt de satisfacere a nevoilor materiale și spirituale ale poporului nostru (tabelul nr. 2). Astfel, în 1980, corespunzător veniturilor sporite ale populației, desfacerea de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist au fost cu 215% mai mari decît în 1970, asigurîndu-se populației țării o tot mai bună aprovizionare cu produse alimentare și nealimentare. Este de remarcat, totodată, faptul că, în prezent, din punct de vedere al consumului alimentar (exprimat în calorii) pe locuitor, România se situează printre primele 10 țări din lume.

În condițiile unei dezvoltări și modernizări a industriei producătoare de obiecte de consum, a fost îmbunătățită continuu aprovizionarea populației și cu bunuri nealimentare și de folosință îndelungată. De exemplu, cu un consum mediu anual de circa 29 mp țesături și confecții pe locuitor, precum și 3,5 perechi de încălțăminte în medie pe an și locuitor, țara noastră se află la nivelul unor țări avansate. În același timp, trebuie remarcat că modificările apărute în structura social-economică și spirituală a societății românești, sistematizarea localităților urbane și rurale, construirea pînă în prezent a pes-

Tabelul nr. 1
Creșterea veniturilor populației în perioada 1970—1980

Specificație	1970	1980	1980
			1970 %
Retribuția medie netă a personalului muncitor — lei lunar	1 289	2 238	174
Veniturile nominale nete ale țărănimii pe o persoană activă — lei lunar	571	1 373	240
Veniturile obținute de populație din fondurile sociale de consum (pe o persoană) lei anual	1 845	3 566	193
Vinzările de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist — mld. lei	99,1	213,1	215

de nefamiliști, a cantinelor etc. Asemenea venituri ale populației, prin care se îmbină repartiția socialistă după muncă cu elemente ale repartiției comuniste, după nevoi, au crescut, numai în cincinalul precedent, cu 39%, revenind în 1980, aproximativ 12 000 lei, în medie, pe o familie.

Sporirea retribuției reale și a puterii de cumpărare a populației cu mult peste prevederile inițiale ale cincinalului trecut (de 18—20%) demonstrează pregnant superioritatea orînduirii socialiste, justetea liniei politice a partidului, grija sa permanentă pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii, capacitatea economiei socialiste de a asigura suportul material necesar. Asemenea preocupări ce caracterizează, ca o dimensiune definitorie, politica socială promovată de partid, politică care si-

te 4 milioane de locuințe noi au dus la orientarea populației spre achiziționarea de obiecte destinate echipării gospodăriei personale și ușurării muncii casnice. De pildă, creșterea vertiginosă a producției de mobilă, precum și faptul că peste 15 milioane de locuitori trăiesc în case noi, au condus la o dinamică dintre cele mai înalte a cumpărării de mobilă, plasînd și din acest punct de vedere România printre primele state ale lumii.

Premise tot mai largi pentru înflorirea personalității umane

CONCOMITENT cu îmbunătățirea aprovizionării populației cu bunuri alimentare și nealimentare, un rol deose-

Tabelul nr. 2

Consumul unor produse pe locuitor și înzestrarea populației cu bunuri de folosință îndelungată

Specificație	U/M	1970	1980	1980	
					1970 %
Consum pe locuitor					
Carne și produse din carne	kg	31	62	199	
Lapte și produse din lapte (exclusiv unt)	litri	111	180	162	
Ouă	buc.	142	270	140	
Zahăr și produse din zahăr	kg	19,3	28,2	146	
Cereale (în echivalent făină)	kg	62,3	70,6	113	
Legume și produse din legume	kg	87	140	161	
Țesături (inclusiv confecții)	mp	19,3	28,7	148	
Încălțăminte	per.	2,6	3,5	134	
Bunuri de folosință îndelungată la 1000 locuitori					
Aparate de radio	buc.	178,7	250,7	140	
Televizoare	"	81,8	209,7	256	
Frigidere	"	53,7	156,2	291	
Mașini de spălat rufe	"	45,8	102,2	223	
Autoturisme	"	6,4	28,9	452	

bit de important în procesul ridicării continue a nivelului de bunăstare a maselor revine vastei activități educaționale. răspîndirii largi a cuceririlor științei și culturii, activității politico-ideologice și culturale de făurire a omului nou, dornic de a se informa, de a-și petrece cât mai plăcut și util timpul liber. Este un fapt incontestabil că cetățeanul de azi al României socialiste nu numai că se alimentează incomparabil mai bine ca în trecut, se îmbracă mai bine, are condiții de viață și de muncă la care nici nu putea visa în vechea orînduire dar, sub înrîuirea factorilor economico-sociali și politici proprii socialismului, el se preocupă tot mai intens de ridicarea gradului său de instrucție și educație, manifestă o tendință pronunțată nu numai spre îmbunătățirea confortului său fizic, ci și a celui spiritual, moral. Această orientare în structura nevoilor populației este atestată și de creșterile substanțiale la vânzările de produse ce satisfac trebuințele de ordin cultural: aparate de radio, televizoare, cărți, publicații, discuri muzicale, magnetofone, instrumente muzicale etc.

România socialistă se poate mîndri astăzi, pe bună dreptate, că în privința unor realizări social-culturale se găsește la niveluri comparabile cu multe dintre țările cele mai avansate din lume. Astfel, este suficient să amintim generalizarea învățămîntului de 10 ani (prima treaptă liceală), proporția populației școlare ridicîndu-se în prezent la peste 25% din totalul populației țării. De asemenea, în domeniul ocrotirii sănătății, prin numărul de circa 40 mii medici (revenind 558 locuitori la un medic), al paturilor de asistență medicală în număr de peste 208 mii (revenind în medie 9,4 paturi de asistență medicală la 1000 de locuitori) ne putem compara cu țări dintre cele mai avansate — Elveția, Franța, S.U.A., Belgia. Măsurile de politică sanitară ale țării noastre au condus la scăderea mortalității, îndecosebi a celei infantile, contribuind substanțial la creșterea duratei medii de viață la 70 de ani, nivel aproximativ egal cu cel înregistrat în statele dezvoltate ale lumii. Grijă față de om se vedește de asemenea, în trecerea, începînd din anul 1978, la reducerea treptată a săptămînilor de lucru, astfel ca aceasta să aibă

pentru întregul personal muncitor, în anul 1985, o durată de 44 de ore.

Caracterul umanist al politicii sociale a P.C.R. este evidențiat și de atenția acordată dezvoltării și îmbunătățirii sistemului de asigurări sociale și pensii, activitatea fiecărui om al muncii fiind recompensată după încheierea perioadei active, sau în caz de invaliditate, cu o pensie ce pune la adăpost pe fiecare cetățean muncitor, țăran sau intelectual, de grija zilei de mâine, asigurîndu-i condiții demne de trai pe tot parcursul vieții. Numai în cîincinalul 1976—1980, pentru a ne referi la cele mai recente realizări, pensiile tuturor pensionarilor din sistemul asigurărilor sociale de stat au fost

cu maximă eficiență a fondurilor de producție, pentru creșterea avuției naționale.

POTRIVIT prevederilor planului național unic de dezvoltare economico-socială pe perioada 1981—1985, pe baza creșterii producției materiale și a eficienței economice, a sporirii venitului național într-un ritm mediu anual de 7,1%, se vor asigura resursele necesare atît pentru fondul național de dezvoltare economico-socială, cît și pentru îmbunătățirea în continuare a nivelului de trai al populației, realizarea unei calități noi a vieții materiale și spirituale a întregului nostru popor. În acest ses, pînă în anul 1985, veniturile reale ale populației vor crește cu 19%, comparativ cu anul 1980. Retribuția reală va spori cu 15,5% față de 1980. Veniturile reale ale țărănimii provenite din munca în C.A.P. și din gospodăriile personale, pe o persoană activă, vor crește cu 18% față de 1980. Pensia medie reală de asigurări sociale va spori cu circa 10%; se vor mări, de asemenea, pensiile membrilor C.A.P. și ale altor categorii de pensionari. Alocația medie reală de stat pentru copii va crește în perioada actualului cincinal cu circa 12%, o majorare importantă înregistrînd ajutoarele pentru copiii membrilor C.A.P. Potrivit nivelurilor planificate volumul desfacerilor de mărfuri către populație va spori pînă în 1985 cu 26,6%, iar cel al prestațiilor de servicii cu 76% (tabelul nr. 3). Totodată, în perioada 1981—1985 se va perfecționa învățămîntul de toate gradele, se va îmbunătăți ocrotirea sănătății, se vor dezvolta

Tabelul nr. 3

Consumul pe locuitor la unele produse și gradul de înzestrare a populației cu bunuri de folosință îndelungată în anul 1985

Specificație	U/M	1985
Consumul pe locuitor		
— carne și produse din carne	kg	68,0
— lapte și produse din lapte	litri	222,0
— ouă	buc.	290,0
— zahăr și produse zaharoase	kg	39,0
— legume și produse din legume	kg	160—170
— cartofi	kg	100
— țesături	mp	30,9
— încălțăminte	perechi	3,8
Înzestrarea populației (la 1000 locuitori)		
— aparate de radio	buc.	300
— televizoare	"	256
— frigidere	"	192
— mașini de spălat rufe	"	155
— autoturisme	"	44

majorate în procente diferențiate, pînă la 8 și 40%, fondul total de pensii ridicîndu-se, în 1980, la 18,8 miliarde lei.

Concomitent au fost majorate și pensiile cooperativelor, precum și celelalte pensii din cadrul sistemului de asigurări, instituindu-se pentru prima dată în țara noastră un sistem de pensionare și al țăranilor cu gospodărie individuală din zonele necooperativizate. Toate acestea constituie, în același timp, un puternic stimulente de punere în valoare a capacităților creatoare ale poporului nostru, pentru creșterea producției și productivității muncii, întărirea răspunderii pentru gospodărirea

cultura, educația fizică și sportul. Vor dobîndi o și mai mare extindere construcția de locuințe, ridicarea gradului de urbanizare a localităților patriei.

Remarcabilele realizări obținute în direcția creșterii bunăstării și civilizației poporului, ca și orientările de viitor, pun în lumină, o dată mai mult, faptul că politica partidului de ridicare continuă a calității vieții pune în centrul său omul, cu sistemul său complex de trebuințe, se preocupă continuu de asigurarea celor mai bune condiții pentru traducerea în fapt a acestei orientări profund umaniste.

prof. dr. Gavril HORIA

Politica externă a României — politică a păcii, prieteniei și colaborării cu toate popoarele

ANGAJAT cu toate forțele în îndeplinirea celui de-al șaptelea plan cincinal, care urmează să asigure realizarea obiectivului strategic stabilit de Programul Partidului Comunist Român și de cel de-al XII-lea Congres al partidului — trecerea României în rîndul țărilor cu nivel mediu de dezvoltare, poporul român are nevoie de un climat de pace, securitate și colaborare în întreaga lume. Ca atare, România își aduce contribuția activă la soluționarea constructivă a problemelor complexe ale lumii contemporane, la eforturile consacrate păcii și destinderii, întăririi încrederii și securității internaționale.

O amplă viziune asupra vieții internaționale

ÎN ÎNTREAGA sa activitate desfășurată pe plan internațional, Partidul Comunist Român, România socialistă pornesc de la aprecierea lucidă a evoluțiilor situației economice și politice internaționale. Așa cum sublinia secretarul general al P.C.R., președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea rostită la cel de-al II-lea Congres al Consiliilor oamenilor muncii, pe planeta noastră au loc adinci prefaceri revoluționare, sociale și naționale. Se afirmă tot mai puternic voința popoarelor de a pune capăt cu desăvîrșire politicii imperialiste și colonialiste, de a suprire și dominație, de amestec în treburile interne ale altor state, hotărîrea tuturor națiunilor de a se dezvolta libere și independente, de a colabora în pace și prietenie. Situația internațională este însă deosebit de complexă și contradictorie. Criza economică, agravată de criza energetică și a materiilor prime, de criza financiar-monetară, de alte crize necelice, accentuarea crizei politico-sociale a lumii imperialiste determină o ascuțire fără precedent a contradicțiilor sociale, intensificarea activității de consolidare și reimpărțire a sferelor de influență, continuarea vechii politici imperialiste de forță și dictat, de încălcare a libertății și independenței popoarelor. În plus, sîntem martorii reactivării diferitelor cercuri fasciste sau neofasciste, înmulțirii actelor de terorism, amplificării propagandei rasiste, șovine, anticomuniste, folosită de cercurile imperialiste ca mijloc de diversivune, pentru lichidarea drepturilor democratice ale maselor.

„Sintetizînd toate aceste realități, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, putem spune că în lumea de azi se confruntă două tendințe diametral opuse: pe de o parte, tendința politicii de destindere și independență, de colaborare și pace, iar pe de altă parte, tendința politicii imperialiste de forță, dominație și război, de încălcare a libertății și independenței popoarelor. Încordarea vieții politice internaționale pune tot mai grav în pericol libertatea și independența popoarelor, existența și viitorul omenirii, însăși civilizația mondială”. În asemenea condiții, apreciază țara noastră, apar mai necesare ca oricînd unirea și conlucrarea tot mai strînsă a popoarelor, a forțelor înaintate, progresiste și democratice de pretutîndeni, pentru reluarea și continuarea politicii de destindere, colaborare, independență și pace, pentru soluționarea tuturor problemelor pe cale pașnică, prin negocieri. Hotărîtor pentru asigurarea destinderii și păcii este respectarea neabătută, în toate împrejurările, a dreptului suveran al popoarelor de a-și hotărî singure destinele, de a se dezvolta liber și independent, potrivit voinței și aspirațiilor proprii, fără nici un fel de ingerințe din afară.

Relații de largă colaborare cu toate țările

PORNIND de la această amplă viziune asupra proceselor și fenomenelor care caracterizează viața internațională, de la interesele fundamentale ale poporului român, de la comandamentele progresului și civilizației pe întreaga planetă, România dezvoltă constant și pe deplin constructiv o largă colaborare cu

toate țările, participă activ la eforturile pentru soluționarea marilor probleme care confruntă omenirea.

România întreține astăzi relații diplomatice cu 137 de țări, iar relații economice și culturale cu peste 140 de țări. Partidul Comunist Român întreține legături directe sau pe linia Frontului Democrației și Unității Socialiste cu aproximativ 280 de formațiuni politice, partide comuniste și muncitorești, partide socialiste și social-democrate, partide de guvernămînt din țările în curs de dezvoltare, mișcări de eliberare, alte formații politice din numeroase țări.

Avînd în vedere că dezvoltarea colaborării și solidarității țărilor socialiste constituie o condiție esențială pentru făurirea cu succes a socialismului în fiecare țară, pentru creșterea contribuției statelor socialiste la politica de destindere, pace și colaborare internațională, România pune pe primul plan întărirea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, cu toate țările care edifică noua orînduire. În acest context, România acordă o atenție deosebită relațiilor și colaborării cu țările socialiste vecine. Ca urmare a convorbirilor prilejuite de cele aproape 80 de vizite oficiale de prietenie efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în țările socialiste în ultimii 16 ani, și celor circa 50 de vizite întreprinse în România de conducători de partid și de stat din țările socialiste, a semnării la cel mai înalt nivel a unor importante documente de colaborare politică, economică și în alte domenii, volumul comerțului exterior al României cu țările socialiste a crescut de circa 6 ori în intervalul 1965—1980, deținînd astăzi o pondere de aproximativ 48% din totalul comerțului exterior al țării. Se dezvoltă continuu cooperarea în producție, în construirea în comun a unor importante obiective industriale, se adîncește colaborarea tehnică și științifică, în domeniul învățămîntului, mijloacelor de informare în masă ș.a. Se amplifică schimbul de experiență în toate sectoarele construcției socialiste.

România dezvoltă colaborarea economică și tehnico-științifică atît pe plan bilateral, cu fiecare țară socialistă, cît și pe plan multilateral, îndeosebi în cadrul C.A.E.R., considerînd că această colaborare — bazată pe deplină egalitate, avantaj reciproc și liber consimțămînt, pe respectarea drepturilor suverane ale fiecărui stat în conducerea și planificarea propriei economii naționale și mai ferm orientată în direcția coordonării planurilor economice, satisfacerii necesităților de materii prime, combustibil și energie etc. — este menită să contribuie la modernizarea forțelor de producție în fiecare țară membră, la dezvoltarea multilaterală a economiilor naționale, la egalizarea nivelurilor de dezvoltare economică ale statelor respective în interesul progresului economic și social al tuturor țărilor. Considerînd că mai sînt multe de făcut în cadrul C.A.E.R., România acționează ca, împreună cu celelalte țări membre, să obțină o îmbunătățire a activității consacrate țelurilor menționate. În același timp, România dezvoltă relații de colaborare și cooperare în producție cu toate celelalte țări socialiste.

România acordă, de asemenea, o atenție deosebită întăririi relațiilor de colaborare și solidaritate cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate — ca parte integrantă a politicii sale generale de luptă împotriva imperialismului și colonialismului, pentru afirmarea dreptului popoarelor la dezvoltare liberă și independentă. Ca urmare, în primul rînd a activității personale a tovarășului Nicolae Ceaușescu, a istoricelor sale vizite în peste 40 de țări din Africa, America Latină, Asia și Orientul Mijlociu, a numeroase contacte avute în țară cu șefi de stat și de guvern, cu lideri de partide politice și mișcări de eliberare națională, s-au adîncit și diversificat continuu relațiile României cu aceste țări. Numărul țărilor în curs de dezvoltare cu care România întreține relații diplomatice a ajuns astăzi la aproape 100. Pe baza a peste 100 de acorduri comerciale, de cooperare economică și tehnică și numeroase alte instrumente de colaborare, volumul total al schimburilor economice ale României cu țările în curs de dezvoltare a fost în 1980 de circa 30 de ori mai mare decît în 1965, ponderea țărilor respective în comerțul exterior al României crescînd de la circa 5% în 1965

la aproape 25⁰, în 1930. România participă la realizarea a peste 130 de obiective economice și sociale în diferite țări în curs de dezvoltare, o contribuție deosebită la cooperarea economică și tehnică aducând cele 30 de societăți mixte care funcționează în domeniul industriei, agriculturii, construcțiilor de mașini, comerțului etc. În cadrul acțiunilor de cooperare economică cu aceste țări, peste 15 000 de specialiști români se află în 60 de țări în curs de dezvoltare pentru a acorda asistență tehnică și a contribui la calificarea personalului autohton. De asemenea, în România învață aproape 20 000 de bursieri ai statului român. Dimensiuni tot mai importante capătă cooperarea în domeniul tehnologiei și științei, se amplifică raporturile bilaterale culturale și artistice, de natură să înlesnească apropierea dintre poporul român și popoarele țărilor în curs de dezvoltare.

O colaborare tot mai strânsă se realizează între România și țările în curs de dezvoltare în cadrul multilateral, în diferite organisme și instituții internaționale. Ca membră a „Grupului celor 77” al țărilor în curs de dezvoltare și participantă activă, cu statut de invitat, la mișcarea nealiniaților, România promovează importante inițiative, sprijină întărirea solidarității acestora în lupta pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

În spiritul principiilor coexistenței pașnice, România promovează relații cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, participă activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de valori materiale și spirituale. Cele aproape 30 de vizite efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în mai multe din țările capitaliste dezvoltate, întâlnirile pe care le-a avut în România cu aproape 40 de șefi de stat și guvern, cele aproape 400 de întâlniri cu lideri politici, membri ai unor guverne din țările occidentale, parlamentari, reprezentanți ai vieții publice s-au soldat cu semnarea unui important număr de documente politice, de largă valoare internațională, ca și numeroase acorduri și convenții de cooperare, ele definind un nou tip, democratic de relații internaționale, modalități de soluționare a marilor probleme ale lumii contemporane în interesul păcii și securității mondiale.

La baza raporturilor cu toate statele, România așază ferm principiile deplinei egalități în drepturi, respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța. România militează, totodată, activ pentru generalizarea largă a acestor principii în întreaga viață internațională, considerând că respectarea lor în raporturile dintre toate statele reprezintă condiția fundamentală a dezvoltării unor raporturi normale între state, a înăltării pe calea destinderii, securității și păcii.

Pentru o lume mai bună și mai dreaptă

ÎN SPIRITUL gândirii novatoare a secretarului general al partidului, România apreciază că, — în condițiile unor profunde transformări revoluționare, sociale și naționale în lume, cînd revoluția științifică și tehnică are implicații dintre cele mai diverse și multiple asupra dezvoltării societății omenești, accentuînd în mod obiectiv interdependențele între țări, cînd continuă să se manifeste fenomene grave de criză economică, energetică, financiară, — dialogul continuu și cooperarea activă între toate țările, indiferent de mărime, nivel de dezvoltare, apartenență geografică sau sistem social-economic, devin adevărate imperative ale progresului general și civilizației.

Dezvoltînd relații cu toate statele și făcînd parte din peste 80 de organizații internaționale, participînd constant la activitatea a peste 700 de organizații neguvernamentale, România este prezentă la dezbaterile tuturor marilor probleme internaționale, aducîndu-și contribuții substanțiale, larg recunoscute pe plan mondial, la adoptarea de măsuri pe linia securității și cooperării în Europa, dezarmării generale, în primul rînd a celei nucleare, soluționării pe cale politică a conflictelor sau stărilor conflictuale în lume, lichidării subdezvoltării și instaurării unei noi ordini economice și politice internaționale, democratizării relațiilor internaționale.

O atenție deosebită acordă România înfăptuirii securității europene. România militează, împreună cu alte state, pentru ca reuniunea de la Madrid să se încheie cu rezultate pozitive, care să dea un puternic impuls înfăptuirii unificării documentelor de la Helsinki. Deosebit de important este să se ajungă la convocarea unei conferințe consacrate întăririi încrederii și înfăptuirii dezangajării militare în Europa, la asigurarea continuității procesului început la Helsinki, prin organizarea de noi reuniuni. Avînd în vedere că în Europa există în prezent cea mai mare concentrare de trupe și de armament de distrugere în masă, România consideră că trebuie să se facă totul pentru oprirea amplasării și dezvoltării de noi rachete nucleare pe continent, pentru a se trece cît mai neîntîrziat la tratative concrete în vederea opririi amplasării de noi arme nucleare în Europa.

România, ca și alte țări de pe continent, apreciază că este

în interesul tuturor popoarelor să se realizeze o Europă unită, în care să se asigure o largă și neîngrădită colaborare economică, tehnico-științifică, culturală, pe baza respectării orînduirii sociale a fiecărei țări, a independenței și suveranității fiecărui popor, o Europă în care fiecare națiune să se poată dezvolta liber, la adăpost de orice agresiune sau amestec din afară.

O importantă contribuție la înfăptuirea securității pe continent o are crearea unor zone de înțelegere și pace. În acest spirit, România dezvoltă relații de colaborare și prietenie cu toate țările din Balcani, se pronunță pentru soluționarea diferitelor probleme dintre ele numai pe calea tratativelor, pentru întărirea prieteniei și colaborării, care să contribuie la securitatea europeană, la pace în întreaga lume.

România consideră că pe primul plan al luptei pentru înfăptuirea securității internaționale, se impune trecerea la măsuri practice de dezangajare militară și dezarmare, deoarece uriașele arsenale militare acumulate constituie principalul pericol pentru pacea și existența omenirii. Aceasta presupune adoptarea unor măsuri efective de oprire a cursei înarmărilor, de reducere a cheltuielilor militare, trecîndu-se într-o primă etapă la reducerea cu cel puțin 10⁰ a bugetelor militare, diminuarea trupelor și armamentelor sub un strict control internațional, interzicerea manevrelor militare, a demonstrațiilor de forță la granițele altor state, precum și măsuri menite să marcheze pași concreți pe calea dezarmării, a întăririi încrederii între state.

În condițiile existenței în lume a unor probleme deosebit de complexe, cînd orice conflict nu poate duce decît la încordarea atmosferei politice generale, România consideră că toate conflictele și divergențele dintre state trebuie soluționate numai și numai pe cale politică prin tratative, purtate în spiritul înțelegerii și păcii, al deplinei egalități și respectului reciproc. „Nu există conflict sau problemă litigioasă — în oricare parte a lumii —, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, care să justifice recurgerea la arme și care să nu poată fi soluționate pe căi pașnice, în interesul popoarelor, al cauzei destinderii și păcii în regiunea respectivă și în întreaga lume”.

În actuala situație internațională, deosebit de necesară apare, de pildă, intensificarea eforturilor în direcția rezolvării pe cale politică a conflictului din Orientul Mijlociu, prin realizarea unei păci globale, juste și trainice, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în 1967, la soluționarea problemei poporului palestinian, inclusiv la crearea unui stat palestinian independent, la asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor din zonă.

România apreciază că pentru soluționarea globală a conflictului din Orientul Mijlociu se impune organizarea unei conferințe internaționale sub egida O.N.U., cu participarea tuturor țărilor interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei, în vederea realizării unei păci drepte și trainice în această regiune. Pe calea tratativelor, a unei înțelegeri trebuie rezolvate toate problemele litigioase care mai există în Africa, Asia de sud-est și din alte regiuni ale lumii, respectîndu-se libertatea și independența, dreptul fiecărui popor de a se dezvolta de sine stătător, pe calea progresului și civilizației.

O atenție deosebită acordă România edificării unei noi ordini economice internaționale, care trebuie să asigure lichidarea subdezvoltării, să așeze relațiile dintre toate statele pe principii de egalitate și echitate. Este în interesul tuturor țărilor să vină în îndeplinirea țărilor rămase în urmă și să le sprijine în mod activ pe parcursul aplicării strategiei internaționale pentru cel de-al treilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare, adoptată de Adunarea Generală a O.N.U., în vederea lichidării subdezvoltării, a întăririi stabilității economice mondiale, eliminării unor fenomene de tensiune și conflicte în viața internațională.

România socialistă nutrește convingerea fermă că soluționarea justă și durabilă a problemelor complexe din viața internațională contemporană nu poate fi asigurată decît cu participarea activă, în deplină egalitate, a tuturor statelor, fără deosebire de mărime sau orînduire socială, prin sporirea contribuției O.N.U. și a altor organisme internaționale la democratizarea relațiilor și vieții internaționale. Popoarele, masele populare — adevăratele creatoare ale istoriei — trebuie să-și asume un rol mai însemnat, să-și întărească solidaritatea și conlucrarea în lupta pentru promovarea fermă a unei politici de destindere, independență națională și pace.

Sărbătorînd a XXXVII-a aniversare a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, poporul român este hotărît ca, alături de forțele înaintate de pretutîndeni, să lupte pentru dezvoltarea puternică a respectului între națiuni, pentru cultivarea spiritului de prietenie între toate popoarele lumii, pentru înfăptuirea drepturilor umanitare fundamentale, în primul rînd pentru respectarea drepturilor supreme ale tuturor popoarelor — dreptul la muncă, la învățătură, dreptul la viață, la pace, la existență liberă și demnă.

prof. dr. George MARIN

În întimplinarea zilei de 23 August

Angajamente implinite, producții suplimentare

● **COLECTIVELE UNITĂȚILOR DE PE PLATFORMA COMBINATULUI PETROCHIMIC DIN PITEȘTI** au realizat o producție marfă peste prevederi, în valoare de 17 milioane lei, precum și importante cantități suplimentare de produse, obținute prin prelucrarea superioară a țițeiului și destinate atât economiei naționale, cât și beneficiarilor externi, printre care: 47 500 tone benzină, 6 360 tone benzen și toluen, 5 067 tone polietilenă de înaltă presiune, 1 495 tone polietilenă de joasă presiune, 15 tone de cauciuc terpolimer, 450 tone cianură de sodiu, 569 tone de monoetilenglicol și altele.

● **ALUMINIȘTII ORĂDENI** raportează îndeplinirea angajamentului anual asumat în întrecerea socialistă, obținând peste plan o producție marfă în valoare de 14 milioane lei, în condițiile depășirii productivității muncii cu 3 la sută și economisirii, de la începutul anului și până în prezent, a 2 500 tone combustibil convențional și 600 000 kilowați-oră energie electrică. La rindul lor, **CONSTRUCTORII DE MAȘINI-UNELTE DE LA „INFRĂȚIEREA” ORADEA** anunță îndeplinirea angajamentelor asumate pe acest an concomitent cu realizarea unei producții superioare cu 15—17 la sută față de cea obținută în perioada similară a anului trecut.

● **INTREPRINDEREA DE POSTĂV Buhuși** a realizat suplimentar de la începutul anului, peste 40 000 mp țesături și 25 tone fire. Prin utilizarea la întreaga capacitate a mașinilor și utilajelor, prin folosirea judicioasă a timpului de lucru, țesăturiștii au depășit cu 12 milioane lei, planul la producția marfă, cu 5,5 milioane lei la producția netă.

● Pe porțile **INTREPRINDERII DE VAGOANE DIN CARACAL** a ieșit cel de-al 30 000-lea vagon de marfă pe 4 osii, realizat de la începutul fabricației și până acum care este, totodată, și al 18 000-lea vagon livrat la export. Profilată, inițial, pe fabricarea a numai două modele de vagoane, întreprinderea și-a extins, an de an, nomenclatorul său de producție, care a ajuns să cuprindă, în prezent, 12 tipuri, cel mai recent dintre ele fiind vagonul acoperit pe 4 osii, cu o capacitate de 60 tone și o viteză maximă de rulare de 120 km/h, conceput pentru transportul mărfurilor în vrac și, îndeosebi, a cerealelor.

● **COMBINATUL PETROCHIMIC BORZESTI**, unitate a cărei producție este acum egală cu cea a întregului județ Bacău din 1965, a depășit planul producției marfă cu 121,8 milioane, cheltuielile totale la 1 000 lei producție au fost reduse cu 23,6 lei iar cele materiale cu 23,7 lei. Colectivul de muncă al combinatului a realizat, de asemenea, un volum suplimentar de produse pentru export evaluat la 69 milioane lei.

● **INTREPRINDEREA MECANICA DIN CUGIR** a livrat beneficiarilor, în aceste zile, a 200 000-a mașină de spălat rufe înregistrată în contul producției pe acest an, care reprezintă, totodată, și cea de-a 450-a bucată realizată suplimentar sarcinilor de plan. Produsul cu numărul 200 000 face parte din categoria mașinilor automate, intrate recent în fabricația de serie și executate în două variante: cu 12 și 16 programe.

Producția fizică și netă — realizate ritmic, cu eficiență sporită

ADEVENIT O TRADIȚIE pentru colectivul de oameni ai muncii de la întreprinderea de mecanică fină Sinaia, ca de altfel pentru toți oamenii muncii din țara noastră, de a aniversa marile evenimente istorice din viața partidului și a patriei cu rezultate de muncă remarcabile. Ziua de 23 August, zi cu semnificații istorice profunde pentru destinele României socialiste, s-a înscris ca un moment de rodnic bilanț al rezultatelor deosebite obținute de acest harnic colectiv pe linia realizării și depășirii producției fizice și nete planificate, a celorlalte prevederi de plan și a angajamentelor asumate în întrecerea socialistă. Astfel, pe primele 7 luni din 1981, primul an al cincinalului calității și eficienței economice producția fizică a fost îndeplinită în proporție de 100 la sută, producția netă 109,5 la sută, producția marfă 100,4 la sută, productivitatea muncii 100,7 la sută, exportul 110,9 la sută, cheltuielile materiale 97,2 la sută.

○ strategie adecvată pentru promovarea produselor

ACTIVITATEA PRODIGIOASĂ desfășurată în acest an este legată, în primul rând, de amplificarea unui factor important al desfășurării proceselor economice și anume **adâncirea flexibilității și adaptabilității producției întreprinderii la cerințele beneficiarilor interni și externi**. Aceasta a fost posibilă înainte de toate prin intensificarea legăturilor cu întreprinderile producătoare de instalații cu motoare Diesel și institutele de cercetare, în vederea cunoașterii tendințelor privind dezvoltarea producției de motoare, evoluția și modificările în structura cererii beneficiarilor, cu scopul asigurării unor echipamente de injecție cu performanțe tehnico-funcționale superioare.

Pe baza adâncirii acestei colaborări și cooperări în cercetare și producție s-a asigurat o prospectare mai atentă a pieței, s-au întocmit studii și analize tehnico-economice și a fost elaborat un amplu program de măsuri orientat în principal pe creșterea calității și competitivității produselor. La elaborarea strategiei, un rol hotărâtor l-a avut, cum era și firesc, **amplificarea gândirii tehnice proprii, în vederea perfecționării tehnologiilor de fabricație, pentru diversificarea și înnoirea producției**, ca o condiție a maximizării valorii nou create și realizării unor produse de calitate superioară și în sortimentafia solicitată de beneficiari. Din acest punct de vedere activitatea în acest domeniu este puternic integrată, existând aici o simbioză perfectă între cercetare și producție.

Cum s-ar traduce în termeni concreți această preocupare esențială? În decursul ultimilor 10 ani, prin eforturile de cercetare proprii, s-a reușit atât diversificarea gamei și numărului produselor executate, cât și introducerea unor noi tipuri de produse. De exemplu, la pompele de injecție rotative s-a ajuns, în 1981, la realizarea a 10 tipuri de produse într-o serie de 150 000 buc/an față de 2 tipuri în serie de 20 000 buc/an cât se realiza în urmă cu aproximativ 10 ani.

Pe de altă parte cercetarea s-a axat și pe extinderea procedeele tehnologice moderne și îmbunătățirea celor existente, ceea ce a condus la atingerea unei structuri relativ stabile a producției, asigurarea unei pregătiri corespunzătoare a fabricației la fiecare secție și loc de muncă, cu efecte directe asupra creșterii productivității muncii și reducerii cheltuielilor materiale. Astfel, prin reorganizarea fluxului tehnologic la secția de pulverizatoare Breaza pe baza principiului liniei de transfer la fiecare loc de muncă și amplasarea operațiilor tehnologice în funcție de similitudinea acestora, pe grupe de operații, s-a ajuns la reducerea cheltuielilor materiale cu 10—15 la sută. Actualmente, pe baza studiilor și analizelor întreprinse, s-a trecut și la reorganizarea similară a fabricației de injectoare care va asigura o creștere de 20 la sută a productivității muncii, precum și introducerea montajului pe bandă la fabricația pompelor de injecție în linie.

Aspectul calitativ nou al cercetării la nivelul întreprinderii îl reprezintă și **operativitatea în asimilarea de noi produse**. Introducerea, de exemplu, a celor 6 noi tipuri de produse (echipamentul de injecție pentru motorul MAN supra-

alimentat, pompa de injecție și regulatorul pentru motoarele V 331 cu 6 cilindri etc.) din cele 12 prevăzute pentru acest an și care se găsesc în fazele de pregătire a fabricației, va permite o creștere a productivității muncii cu 3—4 procente, paralel cu eliminarea totală sau parțială a importurilor și reducerea consumurilor specifice pe unitatea de produs. Introducerea în fabricație a unor produse de mare precizie și finețe s-a concretizat în realizarea ritmică a producției fizice la toate sortimentele (produse ale industriei de mecanică fină și optică 100.5 la sută, piese de schimb 108.1 la sută, autoutilări 275 la sută), precum și acoperirea integrală a producției cu contracte economice ferme atât pentru beneficiarii din țară cât și pentru cei din străinătate.

Cerința amplificării laturilor calitative ale activității întreprinderii, în condițiile adâncirii flexibilității și adaptabilității producției, a făcut necesară alegerea acelei variante optime a dezvoltării care să asigure și o funcționalitate ridicată în exploatare, în condițiile maximizării valorii nou create, reducerii consumurilor materiale, creșterii productivității muncii și, în final, obținerii unei eficiențe economice sporite. În acest sens un domeniu foarte mult cercetat de specialiști îl reprezintă economisirea și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor. Rezultatele obținute până în prezent, concretizate în economii de peste 3 000 t oțel, 454 t aluminiu, 16.3 t cupru etc. sint o dovadă a eficienței aplicării în producție a numeroase soluții date de specialiștii din cercetare. Măsurile și soluțiile preconizate vor asigura în continuare creșterea gradului de valorifi-

care a materiilor prime și materialelor care se va concretiza în economisirea a 21 t metal prin modificarea constructivă a injectorului și a 12 t metal prin extinderea procedurii de prelucrare a canalelor de la corpul distribuitor, economii de 61 000 lei și 7 t metal prin reutilizarea unor repere din SDV-urile uzate etc.

Pe de altă parte, măsurile întreprinse s-au concretizat și în creșterea rapidă a productivității muncii. Dacă luăm în considerație numai orientările stabilite pe linia perfecționării proceselor tehnologice (prelucrarea inelului pompei de transfer din semifabricat, sinterizat în locul prelucrărilor mecanice, prelucrarea greutății regulatorului pe mașină agregat etc.), acestea reprezintă la nivelul întregului an economii de peste 32 000 ore, ceea ce asigură sporuri însemnate ale productivității muncii.

Calitate superioară, parametri ridicați = competitivitate

REALIZĂRILE de până acum pot și trebuie să fie amplificate pe linia valorificării superioare a resurselor interne ale îndeplinirii și depășirii în bune condiții a sarcinilor de plan. Pornind de la rezervele constatate și de la obiectivele mobilizatoare ce le stau în față, oamenii muncii din această citadelă a industriei de mecanică fină și-au stabilit orientările strategice pentru perioada următoare, axate în principal pe:

- **deransarea activității de producție de către cea de cercetare științifică fundamentală și aplicativă** care să permită

creșterea adaptabilității producției la cerințele productive în continuă diversificare, reducerea considerabilă a importului și soluții tehnologice eficiente prin simplificarea procedurilor tehnologice folosite și creșterea rentabilității;

- **sporirea mai rapidă a calității și asigurarea unor parametri tehnico-funcționali superiori produselor realizate.** Numai modificarea constructivă, de exemplu, la corpul dispozitivului de avans prin realizarea unei găuri prin turnare în locul procedurii mecanice va permite înlăturarea cu aproape 10 la sută a rebutului tehnologic la operația respectivă, pe lângă sporirea continuă a utilității produsului și însemnate economii de muncă și fonduri;

- **utilizarea integrală a întregii capacități de producție și îmbunătățirea activității de întreținere și reparații a utilajelor.** Aceasta implică, lucru confirmat de înseși programele de măsură, încărcarea corespunzătoare a fiecărui utilaj, asigurarea unei multifuncționalități a acestora în exploatare, respectarea mai riguroasă a graficelor de revizii, sporirea nivelului calitativ al lucrărilor executate, creșterea calificării muncitorilor etc.

Toate aceste măsuri, la care mai putem adăuga asigurarea ritmicității producției, reducerea pe cât posibil a importului și deci economisirea fondurilor valutare ale statului, extinderea formelor de colaborare cu terți parteneri reprezintă tot atâtea direcții de acțiune și căi importante de sporire a nivelului calitativ al producției și al muncii.

B. CORNELIU

NOTE

De la raționalizarea transporturilor la reducerea consumurilor în construcții-montaj

ÎN DOMENIUL TRANSPORTULUI AUTO al bunurilor materiale există încă suficiente rezerve care printr-o mai bună organizare pot determina reducerea costurilor la beneficiari prin scăderea numărului mijloacelor auto, la nivelul optim al volumului ce urmează a fi transportat. Să concretizăm: în construcții-montaj, transportul agregatelor de balastieră de la locul de extracție și prelucrare (sortare etc.) la șantierele în lucru sau la bazele de producție a prefabricatelor ocupă un important număr de autovehicule (autobasculante indeosebi).

Numărul mijloacelor de transport din acest sector poate fi redus substanțial, după părerea noastră, prin trecerea de la actuala formă de organizare a transporturilor, la o treaptă calitativ superioară cerută de însăși realitatea operațiunilor. Argumente: în prezent, limitrof localităților urbane unde se realizează importante valori de investiții, s-au identificat cariere pentru extracția agregatelor minerale. Transportul acestora se efectuează cu mijloace auto direct de la balastiere pe șantier și combinat prin C.F.R. și mijloace auto, în raport de distanță și eficiența transportului.

În localitățile urbane cu volum mediu de investiții există mai multe unități de construcții-montaj, care exploatează agregate de balastieră din împrejurimi. Organizațiile de construcții-montaj dețin stații de balastiere în frecvente situații opuse zonei de consum de pe șantierele lor (sau a producției de prefabricate).

Așa stând lucrurile, transportul agregatelor se face încrucișat, traversând localitatea, întâlnindu-se autobasculantele unei organizații de construcții care transportă din zona de Nord dar

construiește în Sud, cu ale altele care transportă din zona de Sud, dar construiește în Nord. Adică topografic nu este corelată extracția cu consumul, apărând distanțe parcurse total nejustificate de circa 5—10 km pentru fiecare transport de acest gen. În asemenea condiții este poluat orașul, se folosesc nerațional mijloacele de transport, se consumă nejustificat cantități importante de carburanți și lubrifianți, iar costul investiției este mai ridicat.

La Cluj-Napoca, de pildă, Trustul județean de construcții transportă agregate de la Apahida sau Sinicoară (Someșeni) în zona opusă, adică în cartierele „Minăstur”, „Grigorescu” sau „Zorilor”. În paralel, Trustul de construcții industriale transportă agregate de la Florești sau Gilău (Căpuș) în zona opusă, adică în zona industrială a municipiului (pentru Combinatul de utilaj greu etc.). Din calcule estimative rezultă că la nivelul economiei naționale ar putea fi eliberate un mare număr de mijloace de transport și s-ar putea obține o reducere considerabilă a consumului de carburanți.

Pentru realizarea în practică a acestor economii ar urma să se întocmească o organigramă care să sincronizeze toate operațiunile aferente; pe această bază, indiferent de apartenența prin contract a sursei de extracție și prelucrare a agregatelor, deservirea șantierelelor urmează să se facă în raport de așezarea topografică (apropierea de sursă); totalul extras ar urma să fie repartizat-transportat fiecărui șantier pentru a-i asigura cerințele producției, pe sortimente și în timp, cu acest component (material) de mare volum cerut de tehnologia construcțiilor. În paralel cu operațiunile amintite este posibil ca, prin grafice, să se stabilească pe zile, puncte de lucru, mijloace de transport etc., ca autobasculantele ce au transportat agregate să fie folosite (încărcate) în proporție cât mai mare cu pământ din evacuări, operațiunea putând fi eficientă, anticipând crearea de stoc de agregate necesare obiectului (investiției).

Gheorghe P. LĂZANU
Cluj-Napoca

Dezvoltarea bazei

energetice

și de materii prime

**SCURTAREA PERIOADEI
DE DARE ÎN EXPLOATARE
A NOILOR CAPACITĂȚI
DE EXTRAȚIE
A CĂRBUNELUI**

Amplul proces de dezvoltare economică și socială a țării necesită cantități sporite de materii prime. Între acestea cărbunele, ca sursă principală de energie, ocupă un loc important. De aceea, specialiștii, toți oamenii muncii din domeniul geologiei și al extracției cărbunelui sînt angajați în elaborarea și aplicarea de noi tehnologii pentru dezvoltarea capacităților existente, punerea în funcțiune în termene cît mai scurte a unor noi obiective care să determine realizarea și depășirea sarcinilor din acest an și pe întregul cincinal.

Intensificarea activității pentru punerea în valoare a noi zăcăminte

POTRIVIT sarcinilor stabilite, producția de energie electrică realizată în termocentrale pe cărbuni și sisturi bituminoase va reprezenta peste 55% în 1985, față de 40% în 1980. Paralel și legat de aceasta, în cincinalul actual se prevede un ritm mediu anual de creștere a producției de cărbune de 9%, estimindu-se atingerea în ultimul an al cincinalului a unui nivel de 85.6

milioane tone cărbune net. În cadrul acestor prevederi, producția de lignit și cărbune brun, principalii cărbuni energetici, va crește de 2,7 ori față de cea realizată în 1980, atingînd în 1985 circa 75 milioane tone.

Nivelurile prevăzute se vor realiza în cea mai mare parte prin dezvoltarea capacităților existente; peste 40% din această creștere revine însă capacităților noi constînd în mine sau cariere care urmează a fi puse în funcțiune în acest cincinal la zăcăminte în care determinarea rezervelor a făcut obiectul lucrărilor de explorare geologică în cincinalul precedent. Realizarea producției stabilite de lignit și cărbune brun va necesita însă și deschiderea și punerea în funcțiune a unor mine și cariere în zăcăminte la care cercetarea geologică se află în curs, pentru conturarea rezervelor, inclusiv determinarea caracteristicilor calitative ale acestora. În acest scop este necesară executarea unor importante lucrări de foraj, analize și determinări de laborator, atît asupra stratelor de cărbune, cît și asupra rocilor din culcușul și acoperișul acestora.

În consecință, activitatea de cercetare este orientată spre evidențierea de noi zăcăminte de cărbune în toate bazinele din țară care prezintă condiții favorabile, volumul lucrărilor de prospecțiuni și explorare fiind în continuă creștere (156% în 1981 față de 1979). Astfel, au fost amplificate lucrările miniere și de foraj în bazinele Cimpulung-Muscel, Vilcea, Mehedinți, Caransebeș, Lugoj-Sinersig, Sf. Gheorghe — Covasna, Bihor, Sălaj și au început cercetările în zonele Fălticeni — Boroaia — județul Suceava, Oaș — județul Satu Mare, Lăpuș — județul Maramureș, Căiuți — județul Bacău și altele. Totodată, în cadrul preocupărilor pentru găsirea de noi soluții de creștere a producției de cărbune, în anii 1980—1981 s-au inițiat și se desfășoară cu intensitate pe teren lucrări complexe în toate zonele cu cărbune aflate în cercetare, fiind selectate ca prioritare acelea în care pot fi create condiții pentru trecerea imediată la extracție.

Pentru fiecare din perimetrele amintite au fost elaborate programe de lucru care cuprind volumele lucrărilor miniere și de foraj, graficele de execuție a acestora, unitățile executante din cadrul M.M.P.G., precum și construcțiile de suprafață (drumuri, linii electrice, aeriene, regularizări de ape etc.) la a căror executare este necesară participarea unor unități de profil din cadrul altor ministere, organe centrale și locale. Pentru a da posibilitatea formării unei imagini, fie și numai parțiale, vom menționa că lucrările miniere și de foraj necesare pentru cercetarea zonelor respective și trecerea cît mai rapidă la extracția cărbunelui însumează, numai pentru anii 1980—1981, următoarele volume: peste 100 mii m foraje de cercetare geologică, circa 73 mii m lucrări miniere subterane și 2,255 mil. m³ excavații în cariere.

Datorită alcătuirii geologice a teritoriului țării noastre și, în cadrul acesteia, a răspîndirii formațiunilor purtătoare sau susceptibile a cuprinde stratele de cărbune, ponderea mare a lucrărilor de cercetare geologică pentru cărbuni energetici se află în extinderea zăcămintelor aflate în exploatare din Oltenia, cel mai mare bazin carbonifer al țării noastre. Concomitent, preocuparea pentru evidențierea și valorificarea largă a resurselor minerale în cadrul dezvoltării industriale a tuturor regiunilor țării a impus ca, în cadrul programelor de cercetare geologică, să se acorde importanță bazinelor sedimentare în vederea identificării de noi acumulări de cărbuni. În acest scop cercetările geologice se desfășoară în acele bazine în care a fost identificată prezența cărbunilor sau cu perspectivă pentru astfel de substanțe, la programarea cercetărilor fiind avute în vedere zonele și regiunile deficitare în resurse energetice. Astfel, sînt în curs de execuție lucrări de prospecțiune și de explorare pentru cărbuni în județul Vilcea, în extinderea bazinului Schitu Colești din județul Argeș, în zona subcarpatică din Muntenia și din Moldova, în partea de vest a platformei moldovenești, în bazinele Birsei, Oaș, în depresiunea Silvaniei, în bazinele văii Almașului, Borod, Lugoj, în depresiunea Bozovici etc.

Majoritatea acumulărilor de cărbune identificate în bazinele menționate se află în condiții geologice miniere dificile, datorită în principal situării stratelor de cărbune sub nivelul hidrostatic, avînd în acoperiș sau culcuș stratele de nisip cu ape sub presiune. Din această cauză sînt frecvente cazurile cînd stratele de cărbune vin în contact direct cu nisipurile acvifere ori sînt localizate între stratele de nisipuri instabile sau roci argiloase plastice.

Proiectarea și execuția lucrărilor de exploatare a zăcămintelor — fiecare din acestea în condiții geologice specifice — ridică, prin urmare, o multitudine de aspecte; pentru detalierea cunoașterii potențialului de rezerve sînt necesare analize și soluții dintre cele mai eficiente. De pildă, la zăcămintul de cărbune identificat în partea de sud-vest a bazinului Olteniei, în perimetrele Prunișor — Izvorul Oneștilor — Livezile, reprezentant prin două stratele de lignit de 2—4 m grosime, la care nisipurile din culcuș și acoperiș sînt greu asecabile, s-a adoptat cercetarea cu lucrări miniere și abataje experimentale în paralel cu cercetarea prin foraje. În altă parte a țării, în bazinul Birsei, unde a fost identificat un zăcămint de lignit în care complexul cărbunos atinge 25 m grosime s-a conturat o zonă cu condiții de exploatare în carieră. Deoarece coperta sa este constituită din depozite cu mari variații litologice, cercetarea geologică se detaliază prin executarea de tranșee experimentale din care urmează a fi luate probe pentru încercări de ardere în termocentrale și, în final, pentru determinarea calității rezervelor extrase în condiții industriale.

În toate cazurile, pentru completarea gradului de cunoaștere a rezervelor la nivelul necesar cerințelor de proiectare și execuție a lucrărilor miniere de exploatare sînt prevăzute sau completate programe speciale întocmite pe obiective, cu aplicarea tehnologiilor de extracție folosind mijloace moderne adecvate.

Concentrarea eforturilor pe obiectivele prioritare

ALĂTURI de măsurile luate pentru intensificarea lucrărilor de cercetare geologică, de creștere a vitezelor la lucrările de foraj și miniere, programele de cercetare adoptate trebuie să conducă la scurtarea termenelor de dare în exploatare a rezervelor de cărbuni din zăcăminte. Proiectarea lucrărilor de cercetare a fost asigurată de organizațiile de explorare în colaborare cu institutele de specialitate, stabilindu-se amplasamentele și dimensiunile acestor lucrări, astfel încît, în cazul rezultatelor favorabile, lucrările să poată servi și viitoarelor exploatare. În acest fel, încă din faza de cercetare se creează condiții pentru scurtarea perioadei de atingere a capacităților de producție prevăzute la obiectivele menționate și chiar extracția, odată cu lucrările de cercetare, a unor cantități de cărbune care vor contribui la realizarea producțiilor planificate.

De altfel, după încheierea cercetărilor geologice și pentru continuarea și finalizarea lucrărilor din activitatea de investiții unează etapa de elaborare și aprobare, în mod esalonat, a documentațiilor tehnico-economice de fundamentare. Pentru aceasta sînt constituite colective de proiectare care, pe măsura conturării bazei de rezerve trebuie să întocmească în termene cit mai scurte, la un înalt nivel de eficiență și calitativ, proiectele complete pentru trecerea în exploatare a noilor mine și cariere de cărbune. Reducerea perioadei de trecere în producție este facilitată încă din faza de concepție a cercetării geologice, prin aceea că atît lucrările miniere de cercetare geologică, cit și unele lucrări de suprafață aferente acestora sînt astfel amplasate și dimensionate încît să poată servi și activității viitoare de investiții și producție, urmînd a fi preluate ca mijloace fixe.

Desigur, pentru execuția lucrărilor geologice, de investiții și de extracție este necesar să se asigure în totalitate și din vreme diverse utilaje adecvate condițiilor specifice din acest sector de activitate, fie prin redistribuirea din dotarea existentă, fie din cea prevăzută în planurile de achiziționare. Dacă în acest fel au fost asigurate unele utilaje pentru săparea lucră-

rilor miniere și extracția cărbunelui din subteran, pentru executarea volumului sporit de lucrări geologice este necesară suplimentarea și corelarea forței de muncă cu ceilalți indicatori ai planului și cu nivelul de dotare tehnică, ca și utilizarea cu randament superior, cu eficiență ridicată a acestora în toate unitățile și locurile de muncă.

Realizarea programelor de lucrări, atît pentru creșterea producției de cărbune, cit și pentru intensificarea lucrărilor geologice și începerea cit mai din vreme a activității de producție în zonele noi, impune cu prioritate unele acțiuni și măsuri ca:

- **Îmbunătățirea gradului de cunoaștere a tuturor bazinelor cu perspective pentru cărbuni** prin concentrarea eforturilor în vederea ridicării calității prospecțiunii geologice și geofizice în toate etapele. În acest sens se cer intensificate prospecțiunile cu metode geofizice, atît de genul celor folosite pînă în prezent cit, mai ales, prin introducerea metodelor seismice specifice (seismică de detaliu) pentru determinarea cit mai exactă a straturilor de cărbuni, a poziției și dimensiunilor acestora. Aplicarea metodelor perfecționate trebuie să se extindă în toate zonele de perspectivă ale țării, în funcție de necesitățile descifrării condițiilor geologice concrete și de evidența aparatului necesare;

- **Asigurarea de către M.A.T.M.C. G.F.F. și M.I.C.M. a unor utilaje și materiale** (benzi transportoare, autobasculante de diferite tipuri, freze și excavatoare, cilindru-compresoare, bariere metalice și altele) și suplimentarea corespunzătoare a planului de dotare cu aparatul capabil să realizeze, cantitativ și calitativ, performanțe de viteză și precizie la nivelul tehnicii mondiale în acest domeniu;

- **emiterea mai rapidă a aprobărilor de acces în terenurile vizate și de începerea lucrărilor în toate bazinele**, cu consimțămîntul deținătorilor, pe baza deciziilor consiliilor populare județene, a M.A.I.A. și M.E.F.M.C.;

- **executarea la timp și în condiții de calitate sporite de către unități ale M.E.E., M.T.Tc., Consiliul Național al Apelor și unele consilii populare județene** (Vilcea, Argeș, Dimbovița, Covasna, Sălaj, Timiș, Caraș-Severin și Mehedinți, a lucrărilor de suprafață (drumuri, linii electrice aeriene, rețele telefonice, regularizări de riuri etc.), ca și obținerea întregului concurs local necesar asigurării condițiilor de cazare și sociale pentru personalul muncitor chemat să desfășoare acțiuni îndelungate, uneori de pionierat, în zone pînă în prezent mai puțin solificate.

Stelian COMEAGĂ
Gheorghe DRĂGHICI

În împlinirea zilei de 23 August

Noi construcții social-edilitare predate beneficiarilor

- **Colectivele de constructori ce înalță noul ORAȘ ROVINARI** au finalizat lucrările la alte 120 de apartamente care, zilele acestea, au fost date în folosință minerilor din această importantă zonă carboniferă a Gorjului. Cu acestea, numărul apartamentelor ridicate pînă în prezent în această tinără localitate a trecut de 1.000. Tot aici au fost terminate lucrările la o cantină cu 500 de locuri și la primul hotel al localității, iar la cariera Peșteana Nord a fost dat în folosință un modern grup social, cărui, în următoarea perioadă, i se vor adăuga cele de la minele Drăgotești și Albeni, un număr însemnat de blocuri, localul școlii generale, alte edificii economice, sociale și de cultură.

- **Constructorii vaslueni au predat la cheie, în aceste zile, apartamentul numărul 1326, cifră care exprimă bilanțul rodnic al eforturilor lor de la începutul anului pînă în prezent, bilanș ce consemnează depășirea prevederilor cu aproape 400 apartamente.** Cele mai multe dintre noile locuințe, cu 2, 3 și 4 camere și un confort sporit, sînt amplasate în CENTRELE CIVICE DIN VASLUI ȘI HUȘI, în zona de locuințe „Ceahlăur” din BIRLAD, în cartierele Gară din municipiul Vaslui și Birlad, la NEGREȘTI, în perimetrul altor localități, viitoare orașe pe harta județului Vaslui. Între obiectivele finalizate de constructorii vaslueni în această perioadă se înscriu, de asemenea, o sală de gimnastică și un centru stomatologic la Vaslui, precum și o creșă la Birlad.

- **ÎN ZONA CENTRALĂ A CRAIOVEI, pe Calea Unirii, au fost date în folosință noi blocuri de locuințe ce au conturat artera principală a orașului, noi magazine comerciale și unități prestatoare de servicii și s-a terminat pavimentul strădal.** Noi blocuri însumînd un număr însemnat de apartamente au fost construite în cartierele Craiova Nouă, Sărariilor-Rovine, Braza lui Novac, „1 Mai” și Romanescu, în alte zone ale Craiovei, precum și la Filiași, Calajuz și Băilești, la Pleșița și Birca, în alte așezări doljene. De altfel, în acest județ au fost date în folosință în perioada care a trecut din acest an 2.461 de apartamente.

- **Constructorii de locuințe din JUDEȚUL MUREȘ au dat în folosință cel de-al 40.000-lea apartament construit în ultimii 15 ani — perioada de ample și profunde prefaceri economice și social-culturale.** Această bogată activitate de dezvoltare și înnoire a așezărilor mureșene în anii puterii populare face ca în prezent aproape 70 la sută din populația urbană mureșeană să locuiască în apartamente noi.

- **LA DROBETA-TURNU SEVERIN au fost date în folosință primele 1.000 de apartamente din planul acestui an.** Dealtfel, în anii de dezvoltare planificată a economiei naționale, constructorii au dat aici în folosință peste 16.000 de apartamente, cărora li s-au adăugat 1017 case construite de către populație cu fonduri proprii, edificii în care trăiesc, în condiții superioare de confort, mai mult de 50.000 de locuitori.

Mecanismul economico-financiar: funcționalitate — eficiență

FOLOSIREA PÎRGHIILOR VALORICE

— Soluții pentru aplicarea consecventă a autogestunii și autofinanțării în cooperarea agricolă —

I CADRUL obiectivelor de bază a revoluției agrare se are în vedere atât dezvoltarea bazei tehnico-materiale, cât și organizarea producției, ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a întregii activități din agricultură și respectiv asigurarea unei eficiențe economice superioare.

Transformările revoluționare (creșterea substanțială a producțiilor, sporirea productivității muncii, reducerea costurilor în general și a cheltuielilor materiale în special, pe unitatea de produs, creșterea rentabilității și a eficienței economice etc.) sînt condiționate de modul de înțelegere și îndeosebi de modul de aplicare a mecanismului economico-financiar, a elementelor sale constitutive: autoconducerea muncitorească, autogestiunea economică și autofinanțarea întregii activități, a fiecărei unități agricole socialiste. În acest scop, începînd cu 1 ianuarie 1980 a fost generalizată aplicarea noului mecanism economico-financiar în activitatea tuturor cooperativelor agricole de producție, introducîndu-se pentru prima dată calculul beneficiului

Echilibrarea cheltuielilor cu veniturile proprii — condiție a autogestunii

INTRODUCEREA indicatorului beneficiu a produs un reviriment în activitatea cooperativelor agricole de producție. Organele centrale au stabilit pentru sectorul cooperatist noi indicatori valorici, s-au introdus norme obligatorii, fără de care nu poate fi calculat beneficiul, cum sînt: limita minimă și maximă a retribuției, calculul amortizării etc. Cel mai important lucru a fost însă creșterea preocupării organelor centrale, a organelor județene și a consiliilor de conducere din unități pentru găsirea de soluții prin care în 1—2 ani să se obțină echilibrarea cheltuielilor cu veniturile proprii la toate cooperativele agricole și în plus să se realizeze și un anumit venit suplimentar, beneficii, care să asigure autofinanțarea dezvoltării activității, finanțarea cheltuielilor social-culturale și sportive la nivelul cooperativei, concomitent cu o sporire substanțială a cointeresării operatorilor și a celorlalți oameni ai muncii în obținerea unor producții mari și la costuri reduse.

Din analiza modului de aplicare în 1980 a noului mecanism economico-financiar rezultă multiple aspecte legate de perfecționarea calculului indicatorilor economici și financiari și de introducerea a altora care să ducă la perfecționarea aplicării pîrghiilor valorice, stimularea dezvoltării activității și creșterii eficienței economice.

La întreprinderile agricole de stat

beneficiul, ca parte din producția netă creată în activitatea productivă, se determină contabil ca diferență între valoarea producției marfă vîndută și încasată, calculată la preț de producție sau de livrare și valoarea aceleiași producții fizice la costul de producție planificat sau efectiv în raport de etapele de determinare a acestuia (plan sau realizări), mai puțin cheltuielile care, potrivit legii, se suportă din rezultatele financiare. La cooperativele agricole de producție beneficiul, potrivit Legii privind formarea, planificarea, destinația și vîrsarea beneficiilor, se stabilește după repartizarea din producția netă, a retribuției muncii și contribuția la fondul de pensii și asigurări sociale, a impozitului pe terenuri, pe fondul de retribuție, pe veniturile din activitățile industriale, primele de asigurare, precum și a cheltuielilor care se suportă direct din rezultate. Pentru transpunerea în practică a acestei reglementări în bugetele de venituri și cheltuieli s-a prevăzut că rezultatele financiare se stabilesc ca diferență între veniturile și cheltuielile aferente producției totale vegetale, animale, industriale, de prestări servicii. La venituri se includ și încasările din alte surse (cota parte din beneficiile asociațiilor economice la care participă cooperativa, prime pentru producție, încasări din despăgubiri ADAS etc.). Din rezultatele financiare se deduc cheltuielile care, potrivit legii, se suportă din rezultate, obținîndu-se în final beneficiul unității. Concomitent, continuă să se mențină relații în natură: plata lucrărilor executate mecanizat de stațiunile pentru mecanizarea agriculturii la un număr important de culturi, repartizarea de produse pentru munca depusă de cooperatori, trecerea de animale tinere din producție proprie la turma de bază, precum și utilizarea în investiții a unor materiale de construcții din producție proprie. În etapa actuală, aceste relații este necesar să fie menținute; aceasta nu înseamnă însă că în evidența contabilă să nu se facă evaluarea bănească — financiară — a acestor relații. Produsele respective pot fi considerate marfă atât la nivel macro-economic, cât și la nivelul unităților. Pentru a le include ca producție marfă sînt necesare doar niște precizări din partea organelor competente. După părerea mea, plata în natură către stațiunile pentru mecanizarea agriculturii trebuie evaluată la nivelul prețului de decontare dintre întreprinderile de recepționare a produselor agricole și stațiunea pentru mecanizarea agriculturii, plata în natură către membrii cooperatori — la prețul mediu de valorificare a produsului respectiv, animalele tinere — la prețul legal cu care s-ar vinde animalele de rasă către alte unități socialiste, iar materialele de construcții — la prețurile legale cu care se cumpără aceste mate-

riale de către cooperativele agricole de stat.

Din analiză a rezultat că se stabilesc rezultate financiare la toată producția obținută, inclusiv producția neterminată: sporul de creștere în greutate la animalele tinere destinate reproducției, sporul de creștere în greutate a animalelor tinere sau mature din categoria „animale la îngrășat“, producția vegetală sau animală în stoc, precum și diferența de costuri față de cele planificate la producția vegetală neterminată. În acest fel se evidențiază beneficii care nu pot fi materializate sub formă bănească, deoarece animalele tinere și cele de la îngrășat nu pot fi valorificate, iar diferența la costurile producției neterminate nu în toate cazurile provine din economii efective care să poată fi mobilizate și utilizate. În aceste condiții, beneficiile evidențiate nu pot fi repartizate pe destinații sau se fac repartizări din disponibilitățile existente în cont pe seama altor resurse.

Este necesar ca și la cooperativele agricole de producție să se adopte o metodologie prin care să se stabilească, să se realizeze beneficii la producția marfă vîndută unităților de stat, cooperative, la fondul pieții sau cooperativelor potrivit destinațiilor legale, inclusiv plata în natură a lucrărilor executate mecanizat sau date ca plata muncii sau stimulentele operatorilor sau mecanizatorilor. De asemenea, la rezultate financiare să fie trecute și economiile efective de cheltuieli obținute pe kilogramul de spor în greutate la animalele tinere și la îngrășat, la stocurile de produse, sau pe hectarul de producție vegetală neterminată. Nu pot fi considerate beneficii „economii“ provenite din nerealizarea nivelului de cheltuieli pe hectar sau pe animal provenite din lipsa bazei materiale (îngrășăminte, furaje, neexecutarea de lucrări potrivit tehnologiei etc.) și care în cele mai multe cazuri se reflectă în nerealizarea producției și depășiri de costuri pe unitatea de produs.

În legătură cu finanțarea turmei de bază se ridică și alte probleme. În cazul întreprinderilor agricole de stat fac parte din turma de bază numai taurinele și ovinele, celelalte specii fiind asimilate mijloacelor circulante. Întreprinderile agricole de stat pot cumpăra animale din fondurile de investiții numai dacă îndeplinesc condițiile de trecere la turma de bază; dacă se cumpără animale tinere în vederea trecerii la turma de bază, plata lor se face de la mijloace circulante și se decontează de la investiții la îndeplinirea condițiilor de trecere la turma de bază.

Ar fi indicat ca această soluție să se aplice și în cazul c.a.p. În acest fel, s-ar evita situațiile în care se cumpără tineret pentru prăsilă dar care, justificat sau nejustificat, nu mai corespunde apoi pentru turma de bază, vînzîndu-se ulterior pentru carne, cu influențe financiare negative pentru cooperativa respectivă.

Din analiza efectuată rezultă și faptul că amortizarea fondurilor fixe nu a fost inclusă în costuri de toate cooperativele agricole de producție și îndeosebi de cele care nu și-au realizat indicatorii financiari planificați. Amortizarea inclusă pe costuri reprezintă pe ansamblul sectorului cooperatist doar 35% din volumul total de amortizare în raport de fondurile fixe existente și de cotele de amortizare legale.

Reevaluarea fondurilor fixe pe baza unor norme unitare

UN ALT ASPECT: în cooperativele agricole de producție valoarea fondurilor fixe și îndeosebi construcțiile-montaj și plantațiile pomiviticole au valori diferite nu numai de la o unitate la alta, dar și în cadrul aceleiași unități, în funcție de anul construirii. Valoarea diferită este determinată de faptul că investițiile respective nu se execută pe baza prețului de deviz, ci în funcție de costul materialelor de construcții și nivelului retribuiri muncii care este diferențiat în raport de puterea economică a cooperativei. S-ar impune ca în viitorul apropiat să aibă loc o reevaluare a tuturor fondurilor fixe. Reevaluarea ar trebui precedată de o pregătire temeinică a acestei acțiuni, cu stabilirea

unor norme de evaluare unitare a construcțiilor și a plantațiilor pomiviticole nu numai pentru perioada expirată, ci și pentru evaluarea în viitor. Sistemul viitor de evaluare trebuie să țină seama de necesitatea unor norme unitare de stabilire a valorii fondurilor fixe, să stimuleze unitățile care-și execută investițiile cu materiale locale și cu munca membrilor cooperatori.

În ce privește constituirea fondurilor din beneficii nu se ridică probleme deosebite la unitățile care realizează beneficiile cel puțin la nivelul planului. Se cunoaște faptul că în agricultură timpul de muncă nu se suprapune cu timpul de producție. Se execută lucrările agrozootehnice în funcție de tehnologii, costurile pe hectar sau pe animal cresc perioadă de perioadă pînă la obținerea producției. Cum majoritatea culturilor se recoltează în toamnă, costurile și respectiv beneficiile nu se cunosc în timpul anului. Pe parcursul anului, calculul rezultatelor financiare are un anumit grad de relativitate și un caracter orientativ. Cerința principală este aceea de a se efectua cheltuieli în strînsă corelație cu lucrările executate și apreciate ca atare.

În aceste condiții se ridică problema dacă fondurile din beneficii calculate în condițiile planului pot fi folosite în cursul anului și în caz afirmativ ce soluții se găsesc pentru situațiile în care nu se realizează beneficiile și respectiv nu se constituie efectiv fondurile. După părerea mea, cel mai indicat ar fi ca fondurile constituite într-un an să fie utilizate în anul următor și către această situație trebuie să se tindă. Deci, este necesar ca fiecare

cooperativă să urmărească crearea unor rezerve anuale pentru a se ajunge în situația ca în anul de plan să se consume fonduri constituite în anii precedenți. Pentru fondul de dezvoltare și pentru fondul mijloacelor circulante s-ar putea adopta măsura ca într-un an să fie luate ca surse de acoperire a necesităților de fonduri numai soldul fondurilor reportate din anii anteriori și fondul de dezvoltare constituit în anul de plan din amortizarea fondurilor fixe, care sînt alocări sigure la fondul de dezvoltare.

De asemenea, este necesar să fie reglementată acoperirea unor cheltuieli sociale cum ar fi: întreținerea grădinițelor de copii, creșelor și altele de aceeași natură, stabilite potrivit legii. Aceste cheltuieli ar trebui să se efectueze, în lipsa fondului social, cultural și sportiv, din cheltuielile care se suportă din rezultatele financiare sau chiar incluse în cheltuielile de producție.

Clarificarea problemelor de mai sus contribuie la înțelegerea și aplicarea în condiții mai bune a noului mecanism economico-social. Esențial este, așa cum a subliniat în nenumărate rânduri conducerea de partid, tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, să se asume de către toate colectivele de muncă sarcini la nivelul eforturilor care se fac la nivelul economiei naționale, să se adopte asemenea măsuri care să asigure realizarea fizică și valorică a acestora în condițiile unei eficiențe economice sporite de la an la an, cincinalul actual fiind și pentru cooperarea agricolă cincinalul calității și eficienței.

I. ALFIRI

director în Ministerul Finanțelor

România — țară cu nivel mediu de dezvoltare economică

(Urmare din pag. 3)

modernizare a capacităților de producție prin extinderea mecanizării și automatizării, realizarea de linii complexe automatizate.

În acest context trebuie menționat că o contribuție mai mare la creșterea productivității muncii trebuie să aducă factorii neinvestiționali, ridicarea gradului de calificare, folosirea mai bună a capacităților de producție. Trecerea la un nivel mediu de dezvoltare și realizarea unei productivități mai mari implică, de aceea, nu numai creșterea gradului de înzestrare tehnică, ci în mod deosebit realizarea unei discipline riguroase a muncii în toate sectoarele de activitate — inclusiv în industrie — în toate unitățile economice, prin ridicarea atît a calificării, cît și a organizării producției și muncii la nivelul de complexitate al producției moderne.

Totodată, avîndu-se în vedere, pe de o parte, cerințele sporite de materii prime și materiale (și cu atît mai mult în condițiile sporirii prețului acestora pe piața mondială), iar, pe de altă parte, faptul că în economia noastră se obține pe tona de metal, de bumbac și de alte materii prime o valoare a producției de două-trei ori mai mică decît în alte țări (de pildă, la o unitate de venit național reveneau peste 2 kg consum combustibil convențional, în timp ce Elveția consuma numai 0,4 kg, Franța 0,6 kg, Suedia, Danemarca, Norvegia, Japonia și Austria 0,7 kg, iar Italia, Finlanda și Belgia 0,9 kg), se impun măsuri concrete, ferme, pentru îmbunătățirea indicilor de utilizare a substanțelor utile atrase în producție. Astfel, pentru perioada 1981—1985 s-au stabilit ca obligații minime, creșterea gradului de valorificare a principalelor materii prime și materiale de bază pe ansamblul industriei cu 30% (calculat pe baza producției-marfă), prin ridicarea gradului de prelucrare și obținerea de produse de valoare economică superioară care să încorporeze în principal concepția tehnologică modernă, calificare superioară.

O cerință majoră față de toate unitățile economice o reprezintă ridicarea nivelului tehnic al produselor, realizarea unei producții de nivel calitativ mondial fiind premisa hotărîtoare a creșterii eficienței economice în producția națională și a competitivității pe piața internațională, a satisfacerii la un nivel superior, a necesităților societății.

Se prevede ca 45 la sută din producția marfă a industriei prelucrătoare să fie realizată pe seama produselor noi și modernizate. Dacă se are în vedere că și în cincinalul trecut ponderea produselor noi și modernizate introduse în fabricație a fost de 46 la sută, rezultă că într-un interval de un deceniu, întreaga producție se înnoiește — pe ansamblul industriei prelucrătoare republicane — ceea ce reprezintă un indicator comparabil cu cel realizat de multe țări dezvoltate din punct de vedere industrial. Condiția hotărîtoare a realizării acestei prevederi este promovarea fermă a progresului tehnico-științific, extinderea muncii de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică, scurtarea ciclului cercetare-proiectare-produție, ridicarea exigenței și eficienței pe tot acest circuit.

Înfăptuirea obiectivului de trecere a României la stadiul de țară mediu dezvoltată, necesită, totodată, perfecționarea întregii activități de planificare și conducere a activității economico-sociale, creșterea răspunderii organelor de decizie și a oamenilor muncii din toate unitățile economice și teritorial-administrative astfel încît să se realizeze mobilizarea pleneră a potențialului de creație, folosirea eficientă a resurselor.

Pe baza dezvoltării puternice a forțelor de producție, în procesul trecerii la stadiul de țară mediu dezvoltată urmează să se realizeze o creștere sistematică a veniturilor oamenilor muncii, ridicarea în continuare a nivelului de trai material și spiritual al oamenilor. În acest fel, procesul de trecere a României din stadiul de țară în curs de dezvoltare la stadiul de țară mediu dezvoltată se integrează organic în ansamblul procesului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, care definește conținutul actualei etape pe care o străbate construcția socialistă în țara noastră.

DEZVOLTAREA TEHNOLOGICĂ: concepte, probleme și orientări noi (1)

PREOCUPAREA privind rolul științei și tehnologiei (S+T) din perspectiva evoluției societale a depășit, mai ales în ultimul deceniu, frontierele comunității științifice și apare în toate formele de dialog, antrenând participarea tuturor organizațiilor și organismelor, factorilor de decizie și a opiniei publice în cadrul forumurilor politice și științifice, naționale și internaționale. Este exemplificatoare, în acest sens, importanța esențială care a fost acordată problemelor dezvoltării social-economice de perspectivă a societății românești, în mod particular a dezvoltării S+T, în cadrul lucrărilor Congresului XII al P.C.R. și ale recentului Congres al consiliilor oamenilor muncii.

Referindu-se la aceste aspecte, în expunerea sa la acest Congres, tovarășul Nicolae Ceaușescu arată că „Realizarea prevederilor cincinalului 1981—1985 impune o atenție sporită pentru intensificarea activității de cercetare științifică în toate domeniile“. Plecând de la asemenea premise, în cele ce urmează ne propunem să prezentăm unele aprecieri mai recente din literatura științifică privind dezvoltarea tehnologică, urmărind aspecte cu caracter global pe care le considerăm relevante mai ales din perspectiva țărilor în curs de dezvoltare.

Problematika dezvoltării social-economice : repere actuale ale modelării

STUDIAREA modului de abordare a problematicei dezvoltării sociale — mai ales în relație cu sistemul S+T, pune în evidență următoarele dimensiuni caracteristice :

Dimensiunea politică : opțiunile cruciale de acțiune pentru evoluția societală nu mai privesc doar zona selectării obiectivelor, mijloacelor și resurselor pentru dezvoltare, ci devin, în primul rând, de natură esențialmente valorică. Ele vizează modul de implementare a configurației de valori a ambientului social-economic, în stabilirea orientării și alegerea procedurilor de realizare a proceselor de dezvoltare. Spațiul dezvoltărilor posibile trebuie studiat și proiectat conform aspirațiilor și scopurilor dorite, pe baza unei fundamentări valorice explicate a interogației științifice și a acțiunii social-politice¹⁾. În proiectarea obiectivelor, mijloacelor și resurselor pentru dezvoltare, caracterul politic al investigației științifice se materializează prin antrenarea nemijlocită a valorilor social-politice în procesul de cercetare, atât la nivelul deciziilor teoretice și metodologice cât și privind desfășurarea concretă a cercetărilor, prin implicarea axiologică a „producătorilor“ de știință și tehnologie. În realizarea proceselor de dezvoltare apare în mod evident rolul conducerii politice, manifestat din punctul de vedere al fundamentării elaborării și imple-

mentării politicilor de dezvoltare a sistemelor societale, conform imagini politice privind misiunile acestora în cadrul dezvoltării de ansamblu a sistemului societal.

Dimensiunea sistemică : fenomenele de dezvoltare sînt conceptualizate în strînsă interdependență cu caracteristicile ambientului social-economic. Rezolvarea problemelor legate de proiectarea și realizarea dezvoltării are un caracter continuu, restructurîndu-se atît soluțiile cît și formularea problemelor în funcție de mutațiile anticipate și de schimbarea imaginilor conceptuale asupra esenței fenomenelor de dezvoltare. Ideea de sistemicitate reclamă atît un efort inter- și trans-disciplinar în modelarea dezvoltării, cît și asocierea tuturor actorilor sistemului societal în procesul de identificare, proiectare și rezolvare a problemelor considerate relevante pentru evoluția societală.

Dimensiunea prospectivă : necesitatea anticipării tendințelor și evenimentelor viitoare, precum și a interacțiunilor dintre acestea, apare ca determinantă pentru studierea realistă a stărilor viitoare — posibile, dorite și adecvate, ale dezvoltării societale. În mod concret apare necesitatea orientării efortului de creativitate socială către identificarea sau proiectarea de probleme viitoare ale dezvoltării, precum și spre evaluarea complexă a relevanței modului actual de formulare și rezolvare a problemelor dezvoltării din perspectiva situațiilor viitoare prefigurate.

Dimensiunea participativă : în realizarea dezvoltării societale, un element esențial este acela al participării democratice și angajate valoric a tuturor părților implicate în procesul de evoluție și, în mod particular, a sistemului S+T. Dinamica socială apare astfel ca rezultată a proiectării colective de sisteme și procese dinamice, cu caracter evolutiv. În formularea lui E. Jantsch²⁾, paradigma participativă asociază întrebărilor tradiționale: „a ști cum“ (care antrenează nivelul resurselor și mijloacelor pentru dezvoltare) și: „a ști ce“ (cu referire la nivelul formulării obiectivelor), întrebarea: „a ști încotro“ — care constituie punctul de plecare al proceselor de proiectare participativă și se referă la scopurile generale ale dezvoltării, stabilind identitatea specifică fiecărei evoluții societale.

Această enumerare succintă a nouăților calitative ce au intervenit în imaginea modernă asupra problematicei dezvoltării subliniază complexitatea acestui tip de fenomene. Se face arăt simțită nevoia elaborării de modele globale — bazate pe relația dialectică dintre teoria și practica evoluției societale — care să imbine în mod sintetic tratarea prospectivă și sistemică, într-un spirit participativ

și angajat valoric. Acestui imperativ îi răspund unele dezvoltări recente din domeniul studiilor privind politicile alternative de dezvoltare ale sistemului S+T, în contextul dezvoltării societale de ansamblu.

O direcție nouă de cercetare o reprezintă studiile de impact societal al S+T. Prin evaluarea complexă a impactului dezvoltărilor prefigurate ale științei și tehnologiei — din perspectivă socială, politică, științifică, etică, ecologică, economică precum și a calității vieții, acest tip de cercetări își propune identificarea, analiza și diagnosticarea prospectivă a consecințelor potențiale, de mare amploare și pe orizonturi de timp largi, conducînd la fundamentarea politicilor de dezvoltare a S+T și a celorlalte subsisteme societale influențate³⁾. Prin intermediul studiilor de impact, relația dialectică dintre „mijloacele“ și „scopurile“ asociate dezvoltării societale este integral introdusă în cîmpul judecăților de valoare cu caracter sistemic și prospectiv. (În această formulare găsim o reflectare a celor spuse de Marx : „Adevărul nu include numai rezultatul, ci și calea care duce la el“).

Din această perspectivă, una din problemele centrale ale dezvoltării societale este aceea a **adevării scopurilor dezvoltării și a proceselor de realizare asociate, la caracteristicile determinante ale contextului social-economic, uman și natural.** Conceptul de dezvoltare adecvată urmărește imbinarea organică a tuturor proceselor de dezvoltare din sistemul societal conform aspirațiilor și posibilităților naționale și luînd în considerare și vocația internațională a fiecărei societăți.

Dimensiunile calitative noi ale imagini privind dezvoltarea social-economică constituie, în particular, cadrul de raportare în investigarea problemelor legate de dezvoltarea tehnologică.

Dezvoltarea tehnologică : delimitări tehnologice

DEOARECE ACCEPȚIUNILE date dezvoltării tehnologice în literatură sînt dependente de nivelul de raportare și de context, se impun unele delimitări privind semnificația sa.

În primul rînd, pentru conceptul de **tehnologie** vom considera, ca defini-

A. VASILESCU

Universitatea din București

(Continuare în pag. 29)

¹⁾ Așa cum observa A. Rapoport, dihotomia dintre știință și valori se reflectă în separarea întrebărilor : „ce este“, de „ce ar trebui să fie“ și, respectiv, a întrebărilor : „cum“, de : „în ce scop“. Cu alte cuvinte, interogația științifică nu poate avea un caracter neutru, ci trebuie să reflecte, în mod responsabil, valorile umane și sociale. (Rapoport A., Introduction, Gen. Systems, XIX, 1971)

²⁾ Jantsch, E. Design for Evolution, G. Braziller, New York, 1975

³⁾ Chittima R., Dragomirescu, I., Ionescu Sisești, I., Priboi, S., Rusu, D., Sandi, A.M., Vasilescu, A. Impactul dezvoltării științei și tehnologiei asupra progresului științific, tehnic, economic și social. Raport de cercetare, Universitatea din București, 1990

IN PERIOADA interbelică a circulat și concepția, la fel de inconsistentă, de greșită, atît în plan teoretico-social cît și practic, privind cooperatismul ca alternativă a capitalismului și socialismului. Cooperatismul era considerat ca o cale de mijloc între socialism și capitalism. Teoria cooperatismului ca alternativă a socialismului și capitalismului făcea mult caz de așa zisele legități specifice ale României, țară agrară, care cereau asemenea legități, în comparație cu legitățile ce acționează în țările industriale. Ion Mihalache – reprezentant al țărănismului – susținea că în țările „cu caracter industrial mijlocul principal de luptă este sindicatul... La baza acțiunii stă natura și tehnica producției industriale și legile de evoluționare în industrie... În țările agricole însă... datorită legilor deosebite de evoluție a transformărilor proprietății, datorită naturii deosebite a conflictului dintre capital și muncă... forma economică de luptă contra speculei capitalului este cooperatismul”.¹²⁾

Virgil N. Madgearu susținea că viitorul aparține cooperatismului țărănesc ca urmare a legilor specifice ce acționează în agricultură, legi care fac din mica proprietate țărănească o gospodărie cu productivitate superioară celei moșierești. „Cooperatismul agricol țărănesc – scria el – apare astfel ca o instituție de interes social și este menită să devină un factor de transformare socială, în măsura în care se va generaliza structura agrară întemeiată pe proprietatea de muncă”.¹³⁾ Deci Virgil Madgearu vedea cooperatismul ca un sistem generalizat, în care va domina mica proprietate țără-

Repere ale gîndirii economice cooperatiste din România

– perioada interbelică –

(II)

nească, în care dispărea capitalismul ca orînduire.

Dar cel mai clar este expusă teza cu privire la cooperatismul ca alternativă a socialismului și capitalismului în concepția unor profesori clujeni. Capitalismul, afirma, bunăoară, Gh. Dragoș, punînd stăpînire pe producție, circulație și consumație urmărește obținerea unor profituri cît mai mari. „Dar un profit prea mare în favoarea capitalismului are drept urmare o descreștere a profitului celorlalte categorii: muncitor, datornic și consumator”.¹⁴⁾ Acest fapt a dus la concentrarea averilor în mina unora și sărăcirea mării mase a consumatorilor. Starea aceasta „fiind nedreaptă n-a putut fi suportată cu resemnare de cei mulți, ci a pornit reacțiunea (reacția, n.n.) fie prin mijloace violente, fie prin mijloace pașnice dar în același timp mai eficace.

Așa a apărut cooperatismul, asocierea celor mulți și slabi, cu scopul de a armoniza interesele consumatorilor cu ale producătorilor, ale deținătorilor de bani cu ale deținătorilor de brațe de muncă. Așa a apărut tendința de a înlocui regimul capitalist cu unul cooperatist, păstrînd, deci, bineînțeles capitalului rolul cuvenit în producțiune, schimb și credit”.¹⁵⁾

Capitalismului – susțineau mai mulți reprezentanți ai cooperatismului – cei ce au văzut tarele acestei orînduiri, i-au opus și alte sisteme în afara cooperatismului. Sistemul principal în afara cooperatismului opus capitalismului a fost – după aceștia – comunismul. Iar în acest cadru „Cooperatismul – solidarismul este... un sistem de mijloc între individualism și comunism, și este cel mai echitabil sistem, deoarece se bazează pe libertate, pe respectarea proprietății, pe egalitate și mutualitate”.¹⁶⁾

Se avansau și opinii potrivit cărora cooperatismul era considerat ca fiind cea de a treia cale – în afara capitalismului și comunismului – pe care va putea pași omenirea în viitor. „Sînt două căi – se scria astfel – pe care inevitabil că trebuie să apuce economia mondială, capitalismul și comunismul. Pe calea arătată de cooperatism, care deși e mai lungă totuși va fi parcursă în mai puțină vreme și cu mult mai mare eficacitate, se gîndesc încă puțin s-o apuce... Noi afirmăm că ea, cooperatismul este a treia cale, cea mai corespunzătoare progresului societății omeniești”.¹⁷⁾

Este evident că avem de-a face cu teorii eronate, care exagerau și absolu-

FIȘE

INSTITUTUL CENTRAL DE CERCEȚĂRI ECONOMICE

CONTRACTELE IN MECANISMUL ECONOMICO-FINANCIAR AL ÎNTRINDERII

● Apărută recent sub egida Institutului Central de Cercetări Economice, lucrarea lui Al. Detesan și R. Demetrescu, „CONTRACTELE IN MECANISMUL ECONOMICO-FINANCIAR AL ÎNTRINDERII” se constituie într-un foarte util instrument teoretic și practic. Contractul, în concepția autorilor, nu este privit numai din punct de vedere juridic în sine, ci mai

ales ca o pirghie de perfecționare a mecanismului economico-financiar al întreprinderilor. Îmbinînd considerațiile teoretice cu cele practice, lucrarea sintetizează interdependențele organice dintre raporturile economice și raporturile contractuale, conținutul și funcțiile crescînde ale contractelor în condițiile noului mecanism economico-financiar din țara noastră.

Autorii și-au dezvoltat analizele în lumina ultimelor acte normative adoptate în acțiunea de perfecționare a cadrului juridic, acțiune menită să asigure dezvoltarea eficientă a tuturor laturilor și părților componente ale acestui mecanism. Lucrarea are meritul de a aborda aspecte legate de autogestiunea economico-financiară și valutară în activitatea de comerț exterior, raporturile contractuale din sfera transporturilor și activităților financiar-bancare – probleme, cum se știe, mai puțin investigate pînă în prezent în literatura de specialitate.

Prețurile în economia socialistă

● Dezbaterile teoretice asupra esenței, lormării și funcțio-

nării sistemului de prețuri în economia socialistă conduc nemijlocit la problema valorii, a sesizării dinamicii și comensurării acesteia, afirmă Josef Vojtko în studiul „Obsah a forma zakladu ceny za socializmu” (Conținut și formă în domeniul prețurilor în economia socialistă), publicat în numărul din iunie a.c. al revistei cehoslovace „Ekonomiky Casopis”. În articol se subliniază că numeroși autori deduc modificările ce survin în structura valorii mărfurilor exclusiv din perspectiva componentelor materiale, subestimînd rolul condițiilor sociale. Or, opinează J.V., modificarea valorii mărfurilor este influențată hotărîtor de ansamblul condițiilor sociale existente la un moment dat. Pentru a surprinde cît mai fidel influența factorilor sociali este necesară analiza separată a factorilor – obiectivi și subiectivi – care influențează productivitatea muncii sociale. Dar, afirmă autorul studiului, și expresia concretă a modificării valorii sub forma modificării prețurilor în raport cu aceasta trebuie temeinic investigată; aceasta constituie o premisă, un instrument de mare însemnătate

pentru cunoașterea, pentru cîntărirea reală a efectelor economice înregistrate în diferite sfere ale activității productive.

Declinul productivității

● Dacă există un consens quasi-general în a considera unele mutații ce au survenit la nivelul forței de muncă drept un factor de bază al descreșterii productivității muncii în economia americană de la sfîrșitul anilor '70 (ceilalți factori considerați sînt: reducerea investițiilor, diminuarea inovației tehnologice, mutații în diviziunea sectorială a muncii, anumite reglementări pe linia guvernamentală și reducerea creșterii economice) mai puțin convergente sînt opiniile în ce privește cauzele acestor schimbări. Potrivit opiniilor exprimate de George Bohlander în studiul „Declining productivity: trends and causes” (Declinul productivității: tendințe și cauze) publicat în numărul 2/1981 al revistei „Arizona Business”, explicațiile oferite de economiști și sociologi în ce privește mutațiile în structura forței de muncă (cu incidență a-

tizau unele procese ce surveneau realmente în planul dezvoltării forțelor de producție, făcând însă în mod nejustificat abstracție de relațiile de producție, mai precis de caracterul acestor relații — definit cu deosebire de poziția oamenilor față de mijloacele de producție — care imprimă caracterul social al unei orinduirii sau al alteia. În acest cadru, tezele burgheze ale cooperatismului erau greșite pentru că neglijau caracterul capitalist al economiei, care, inevitabil își punea amprenta asupra cooperatiei, dominind-o și subordonind-o propriilor interese. În fapt, reprezentanții cooperatismului integral porneau de la concepțiile, dovedite eronate, despre primatul circulației și consumului asupra producției. Susținând asemenea teorii T. C. Ionescu-Pășcani considera că cooperatia poate realiza un „preț just” vinzind mai ieftin decit negustorii particulari, pe care-i va determina apoi să reducă și ei prețurile, ceea ce va duce la ieftinirea traiului. În felul acesta cooperatia ar deveni... „regulatorul pieții”, cucerind capitalismul în mod treptat și lichidând veniturile care provin din alte izvoare decit cele obținute din muncă. „Cooperatia născându-se și trăind în sinul orinduirii capitaliste, mai bătrână și mai încercată decit ea — afirma același autor — imprumută de la dinsa tot progresul dobândit pînă astăzi, în tot ce privește regulile gospodărești (tehnice). Acesta este cel mai strașnic mijloc de izbîndă a cooperatiei, căci merge pe un drum bătut și n-are nevoie să răstoarne și să tulbure mașinăria întocmită de astăzi, căreia îi preface doar ceva, adică mută capitalul din rin-

dul de sus, în cel de jos, unde era munca, pe care o urcă sus și mașinăria cu această schimbare își vede de drum, cu singura deosebire că, acum nu folosește numai pe cei puțini, ci și pe cei mulți, care-și primesc tot rodul muncii lor, nevătămat de nimeni”.¹²⁾ Cooperatia generalizată, în concepția lui T. C. Ionescu-Pășcani, ar fi oferit posibilitatea reglementării producției. Fiind în mîna consumatorilor se înlătura specula asupra nevoilor probabile, și în felul acesta s-ar fi putut produce numai în măsura cererilor. Astfel se considera că se puteau înlătura supraproducția, concurența, deci se evitau toate raziile capitalismului ca șomajul, reducerea veniturilor reale, inflația, folosirea incompletă a capacităților de producție, crizele etc. Cooperatia „se autoreglează” după expresia lui Ion Mihalache.

Iată deci cit de simplist — fără o bază teoretică reală — pornind de la dorințe care erau pur și simplu ridicare la rangul de principii științifice se priveau, se analizau și se încerca să se rezolve problemele; și este vorba de probleme economico-sociale complexe, cum ar fi caracterul unei orinduirii, realizarea produsului social și a reproducției lărgite, intercorelarea dezvoltării forțelor cu relațiile de producție etc. Ori, investigarea unor asemenea probleme necesita nu afirmații superfleue ci analize profunde, științifice, demonstrații riguroase, cercetarea realităților și formularea numai în această lumină a concluziilor, ceea ce, într-o însemnată măsură, teoreticienii

burghezi ai cooperatismului nu au putut să o facă.

Analiza tezelor cooperatismului integral, ale cooperatismului ca alternativă a socialismului și capitalismului ne arată că aceste teorii și planuri — dincolo de unele idei interesante, de unele intenții bune, prin precaritatea ideilor și elementelor pe care le avansau erau irealizabile. Autorii burghezi și mic-burghezi ai cooperatismului integral n-au putut să înțeleagă faptul că cooperatia nu poate să devină un sistem social economic de sine stătător. Realitatea istorică a demonstrat că cooperatia se încadrează modului de producție în care ia naștere.

Mișcarea socialistă încă de la începuturile sale a manifestat îndoială față de posibilitatea acesteia de a putea înlătura, prin ea însăși, orinduirea capitalistă, subliniind în acest cadru locul și rolul teoriei revoluționare, al luptelor și transformărilor revoluționare.

conf. dr. Toader IONESCU
Cluj-Napoca

¹²⁾ Problemele cooperatiei române, București, 1925, p. 24—25

¹³⁾ Virgil Madgearu, Gramoslav Mladenatz, Reforma cooperatiei române, Colecția actualității, Cultura Națională, p. 28

¹⁴⁾ Gh. Dragoș, Cooperatia în Ardeal, Oficiul Național al cooperatiei Române, 1935, p. 5

¹⁵⁾ Ibidem, p. 6

¹⁶⁾ Ibidem, p. 7

¹⁷⁾ vezi Dinamica economiei cooperatiste, Brașov, 1941, p. 151—152

¹⁸⁾ T. C. Ionescu-Pășcani, Regulile practice sau principiile cooperatiei și aplicarea lor, p. 61—62

supra evoluției productivității) vizează câteva domenii importante. Ca una din cauzele menționate se consideră a fi decalajele ce au survenit între generațiile vîrstnice de lucrători și generațiile ajunse astăzi la maturitate în ce privește calificarea și experiența în munca industrială. Alți cercetători, relevă G.B., caută explicații în contradicția ce se conturează între nivelul de aspirații al lucrătorilor și posibilitățile insuficiente de care dispun aceștia de a-și afirma forța creativă, de a se împlini pe plan spiritual. În sfîrșit, amplificarea unor fenomene precum absentismul, fluctuația, lipsa de interes în muncă ar putea fi explicate, se arată în articol, „prin erodarea sistemului de valori care au susținut etica tradițională a muncii”

Macroeconomia în criză

● Criza economică declanșată în primii ani ai deceniului șapte a ridicat semne de întrebare nu numai asupra eficacității politicilor economice promovate de statele capitaliste dezvoltate, dar asupra înseși bazelor teoretice pe care erau fundamentate acțiunile politice

— fie ele de inspirație nekeynesistă, neoclastică, neoliberală etc. Proiectată în planul teoriei, opinează Yves Ullmo în articolul „Existe-t-il une crise de la macro-economie?” publicat în numărul 1723 al revistei „Problemes Economiques”, criza economică a pus în lumină incapacitatea concepțiilor macro-economice de a găsi explicații științifice noulor fenomene din economia capitalistă și mondială. Neconcordanța dintre teorie și practica macro-economică, se arată în articol, are și o cauză metodologică; anume faptul că dezvoltarea macro-economiei aplicate, de inspirație keynesistă, s-a realizat fără a exista o legătură logică necesară cu teoriile micro-economice, care au la bază paradigma echilibrului general.

Confruntate cu numeroase probleme noi, teoriile macroeconomice cunosc un proces de metamorfoză în care sînt supuse judecării riguroase și confruntării cu realitatea nu numai conceptele fundamentale dar însuși obiectul de cercetare al acestor teorii, problemele ce pot fi cuprinse în sfera lor de investigație. Din această perspectivă, afirmă Y.U., există cel puțin

trei domenii în care macro-economia își poate găsi un teren de autentică afirmare și utilitate: studiul monedei și al relațiilor monetare, analizele globale ale economiei mondiale, asigurarea unui fundament teoretic unitar între gîndirea micro și macro-economică.

● Încercînd o imbinare între istorie, economie și literatură, autorii lucrării sugestiv intitulată „AURUL: MIT ȘI REALITATE”,

FIȘE

apărută recent la Editura Junimea, Nicolae Murgu și Mugur Isărescu, pun la dispoziția cititorului fenomene, legende și fapte care se străduiesc să definească rolul real al metalului galben de-a lungul vremii. „Mitizat, demitizat și acum remitizat, aurul rămîne o realitate pe arena internațională, afirmă autorii lucrării, măsurînd ca cel mai bun barometru climatul economic și politic din lume”. Considerînd că fenomenele actuale ale pieții internaționale a aurului focalizează evenimente dintre cele mai importante ce au loc pe plan mondial, autorii lucrării caută să descifreze principalele tendințe ce se manifestă în acest domeniu, perspectiva prețului aurului, politica față de aur a principalilor posesori de aur monetar, impactul acestora asupra altor fenomene economice ale pieții mondiale.

RELAȚIILE ECONOMICE EST-VEST ÎN CONDIȚIILE CONTEMPORANE

Tabelul nr. 3

Ponderea ramurilor în totalul contractelor de cooperare cu țările dezvoltate ale unor țări socialiste (în %)

Tara	Chimie	Mașini și utilaje	Electrotehn. și electronice	Mijl. de transp.	Metalurgia	Ind. ușoară	Alte ramuri
BULGARIA	—	45,5	18,2	9,1	—	—	27,3
UNGARIA	14,5	17,1	32,9	11,8	2,6	11,8	9,2
POLONIA	16,7	27,8	14,9	9,3	7,4	13,0	11,2
R.D.G.	14,3	57,2	—	14,3	—	—	14,3
ROMÂNIA	39,3	10,7	10,7	21,4	10,7	7,1	—
CEHOSLOVACIA	33,3	44,4	11,1	11,1	—	—	—
U.R.S.S.	36,4	20,2	12,4	5,4	13,2	6,2	6,2
IUGOSLAVIA	20,8	13,1	19,2	15,4	6,2	13,8	11,5
TOTAL :	24,5	19,6	18,0	11,3	7,7	9,9	9,0

Sursa : C.E.E./O.N.U., La coopération industrielle Est-Ouest, New York, 1980, p. 21

O.N.U. menționat prezintă în felul următor formele și ponderea acțiunilor de cooperare practicate în prezent în relațiile economice Est-Vest de țările socialiste europene²⁾ :

- coproducție și specializare . . . . . 37,6% ;
- operații în asociere . . . . . 31,3% ;
- livrare de uzine sau de materiale . . . . . 13,3% ;
- concesionari de licențe . . . . . 6,1% ;
- acorduri de cooperare tripartite . . . . . 5,9% ;
- proiecte comune bazate pe acorduri pur contractuale sau acorduri de tip consorțiu . . . . . 3,1% ;
- subcontractare . . . . . 2,7% ;

Formele de cooperare, precum și ponderea fiecăreia în totalul acțiunilor de cooperare diferă de la țară la țară. Astfel, în Bulgaria, Ungaria, Polonia și U.R.S.S. pe primul loc se află cooperarea sub forma coproducției și specializării. În R.D. Germană principală pondere în acțiunile de cooperare este deținută de forma privind livrarea de uzine și materiale. România, Cehoslovacia și Iugoslavia practică cu precădere diverse forme de asociere între întreprinderi pentru producerea și comercializarea produselor.

Deși cooperarea economică Est-Vest a înregistrat progrese însemnate, țările socialiste și țările capitaliste industriale dispun de mari posibilități economice, tehnice, financiare și umane pentru dezvoltarea în continuare a cooperării lor industriale, tehnico-științifice precum și în alte domenii. Avem în vedere potențele mari pe care această formă a relațiilor economice Est-Vest le are pentru diversificarea și stabilizarea raporturilor și legăturilor economice, difuzarea rezultatelor științei moderne și accesul la tehnici și tehnologii noi.

În dorința de a da un nou impuls cooperării economice Est-Vest — industriale, tehnico-științifice și în alte domenii — România a făcut propuneri concrete la reuniunea de la Madrid. Astfel, țara noastră se pronunță și acționează pentru lărgirea formelor superioare de cooperare cum sînt : crearea, administrarea și exploatarea în comun a unităților industriale, crearea de societăți mixte pentru comercializarea produselor rezultate din cooperare, executarea în comun de proiecte pe terțe piețe. Pentru stimularea cooperării industriale se au în vedere : asigurarea unui schimb permanent de informații și date economice între partenerii potențiali ai acțiunilor de cooperare ; organizarea periodică, inclusiv în cadrul Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, a unor mese rotunde, simpozioane și seminarii, cu participarea reprezentanților unor instituții centrale, firme, societăți, oameni de afaceri și alți specialiști care să examineze probleme de ordin tehnic, financiar, administrativ și juridic, legate de cooperarea industrială ; crearea unui cadru permanent (centru, birou, oficiu) care prin căi și mijloace adecvate să contribuie la promovarea cooperării între țările interesate.

Pentru dezvoltarea colaborării în domeniul științei și tehnicii, propunerile României au în vedere facilitarea transferului de informații tehnico-științifice, inclusiv prin folosirea experienței dobîndite în această privință de C.E.E./O.N.U. și UNESCO și alte organisme din sistemul Națiunilor Unite și convocarea cu sprijinul C.E.E./O.N.U. și UNESCO a unui grup de experți care să identifice căi și modalități concrete de colaborare în domeniul științei și tehnicii.

Există, de asemenea, mari posibilități pentru extinderea cooperării Est-Vest în domeniul agriculturii pentru ameliorarea raselor de animale și a soiurilor de plante ; prevenirea și combaterea bolilor infecțioase ; folosirea și conservarea solului ; folosirea și utilizarea optimă a resurselor de apă etc.

ÎN AFIRMAREA LARGĂ a diviziunii internaționale a muncii în relațiile economice Est-Vest, un rol esențial îl are completarea formelor clasice ale relațiilor economice internaționale, în principal relațiile comerciale, cu forme moderne ale acestor relații. Avem în vedere, îndeosebi, cooperarea industrială, cooperarea tehnico-științifică și cooperarea agricolă. Importanța acestor relații este dată de faptul că ele ridică pe un plan superior eficiența relațiilor economice externe.

Apărută îndeosebi în deceniul șapte, cooperarea economică a căpătat o pondere însemnată în relațiile economice Est-Vest. Datele arată că în anul 1979 cooperarea economică participa cu circa 20% la volumul total al relațiilor economice dintre țările socialiste și țările capitaliste dezvoltate. Prin faptul că asigură o legătură de durată între parteneri, cooperarea economică Est-Vest se dovedește a fi o condiție majoră a desfășurării în bune condițiuni a activității economice. Cooperarea economică contribuie la accelerarea progresului tehnic, la asimilarea acestuia de către parteneri, la satisfacerea reciprocă a trebuințelor de tehnică modernă, capital, piață de desfacere, organizarea producției, calificarea forței de muncă etc. ale partenerilor, la diversificarea schimburilor reciproce și asigurarea unei stabilități mai mari în relațiile reciproce.

Studiile privind cooperarea economică Est-Vest evidențiază faptul că toate țările socialiste desfășoară acțiuni de cooperare industrială, tehnico-științifică și în alte domenii cu țările occidentale. Astfel, potrivit unui studiu al C.E.E./O.N.U., repartizarea pe țările europene membre ale C.A.E.R. a unui eșantion de 314 contracte de cooperare în vigoare la sfîrșitul anului 1978 se prezenta astfel : U.R.S.S. — 41,1% ; Ungaria — 24,2% ; Polonia — 17,2% ; România — 8,9% ; Bulgaria — 3,5% ; Cehoslovacia — 2,9% și R.D. Germană — 2,2%¹⁾. Dacă avem în vedere și Iugoslavia, numărul contractelor de cooperare ale țărilor socialiste europene se ridică la 444.

Cea mai mare parte a acțiunilor de cooperare au loc în industrie, cu deosebire în industria constructoare de mașini și industria chimică (vezi tabelul nr. 3).

Pe total, ponderea ramurilor în funcție de numărul contractelor de cooperare era următoarea : industria chimică — 24,5% ; industria de mașini și utilaje — 19,4% ; industria electronică și electrotehnică — 18,0% ; industria producătoare de materiale de transport 11,3% ; industria ușoară 9,9% ; industria metalurgică (inclusiv industria extractivă) 7,7%. Acțiunile de cooperare din celelalte ramuri ale economiei au o pondere redusă (9%), din care în agricultură și industria alimentară 5,2%. În lumina datelor din tabelul nr. 3 se poate aprecia că în toate țările acțiunile de cooperare sînt concentrate în ramurile care asigură valorificarea superioară a resurselor materiale și de muncă, în ramurile și sectoarele care materializează progresul tehnic.

Rolul stimulat al acțiunilor de cooperare pentru folosirea rațională a resurselor și amplificarea relațiilor comerciale Est-Vest este dat nu numai de faptul că ele au loc în ramurile de bază ale industriei, dar și de formele concrete în care se realizează. În procesul extinderii acțiunilor de cooperare s-au afirmat numeroase forme de conlucrare între partenerii din țările socialiste și țările capitaliste dezvoltate, forme care cunosc o continuă diversificare și perfecționare.

Dintre formele mai des utilizate menționăm : coproducția și specializarea, livrarea de uzine sau echipament contra plată în produse, cooperarea pe terțe piețe, societățile mixte etc. Studiul

¹⁾ Prima parte a acestui articol a apărut în nr. 33 din 14 august 1981 al revistei noastre

²⁾ Commission Economique pour l'Europe ; La coopération industrielle Est-Ouest, Nations Unies, New York, 1980, p. 4 și 16

Așa cum a rezultat din datele prezentate, relațiile economice Est-Vest cuprind numai o parte a relațiilor economice externe ale țărilor socialiste. Cea mai mare parte a comerțului lor exterior și a relațiilor de cooperare internațională se realizează între țările socialiste. Ele își extind, totodată, relațiile economice și cu țările în curs de dezvoltare.

În perioada actuală România socialistă a pășit la realizarea noului său plan cincinal care prevede continuarea dezvoltării în ritm susținut a forțelor de producție pe baza afirmării puternice a revoluției tehnico-științifice, creșterii eficienței în toate sectoarele de activitate, înlăturării unei profunde revoluții agrare și ridicării gradului general de bunăstare și civilizație al întregului popor.

Relațiile economice externe ale României vor cunoaște, de asemenea, o continuă dezvoltare și perfecționare, fiind chemate să contribuie la înlăturarea obiectivelor noului cincinal. În această privință România acordă o importanță deosebită lărgirii cooperării în cadrul C.A.E.R. precum și cu celelalte țări socialiste în scopul satisfacerii într-o mai mare măsură a necesităților de materii prime, materiale și energie, de mașini-unelte și tehnologii moderne. Totodată, se are în vedere o perfecționare a relațiilor cu țările capitaliste dezvoltate industrial. În acest scop s-au preconizat o serie de obiective care să stea în centrul atenției organelor economice, obiective menite să ducă la creșterea eficienței comerțului nostru exterior. Dintre acestea menționăm: creșterea mai rapidă a exportului de mașini și utilaje, de produse ale industriei prelucrătoare; echilibrarea cu fiecare țară capitalistă a exportului cu importul prin introducerea principiului vânzării în compensație, îndeosebi la mașini și utilaje; conlucrarea cu parteneri din țările socialiste în realizarea unor acțiuni de cooperare pe diferite piețe, îndeosebi în țările în curs de dezvoltare.

Extinderea fără restricții a cooperării economice Est-Vest a tuturor formelor de relații economice dintre țările socialiste și țările capitaliste se înscrie în preocuparea majoră de făurire a unei noi ordini economice internaționale. Ea este chemată să contribuie la asigurarea stabilității economiei mondiale, la rezolvarea marilor probleme care confruntă omenirea. Practic, în făurirea noii ordini economice internaționale sînt interesate toate statele, inclusiv țările capitaliste dezvoltate. „Trebuie să pornim de la faptul, subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu, că realizarea unei noi ordini economice internaționale constituie o necesitate pentru toate națiunile — mici, mari, mijlocii, dezvoltate și în curs de dezvoltare —, că înlăturarea unei păci traicnice presupune realizarea unor raporturi de dreptate, a unor relații mai bune atît pe plan național, cit și pe plan internațional”.

În condițiile făuririi noii ordini economice internaționale, întemeiată pe deplină egalitate și echitate între state, se poate asigura progresul rapid al tuturor statelor și în primul rînd al celor rămase în urmă, o largă și nestingherită colaborare internațională, accesul liber al tuturor popoarelor la cuceririle științei și tehnicii moderne, la sursele de materii prime. Ca principale purtătoare ale transformărilor revoluționare în epoca contemporană, țările socialiste sînt profund interesate în extinderea neîngrădită a relațiilor economice dintre toate țările lumii și în acest cadru a relațiilor economice Est-Vest.

În prezent, cînd asistăm la adîncirea decalajelor economice dintre țările capitaliste dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, la accentuarea crizei energiei și materiilor prime, la creșterea instabilității economiei capitaliste, la recrudescența protecționismului, orice inițiativă, bilaterală sau multilaterală, în direcția făuririi noii ordini economice internaționale, a perfecționării relațiilor Est-Vest, servește cauza progresului și a păcii, a colaborării și prieteniei între popoare.

dr. Constantin GRIGORESCU
Institutul de Economie Socialistă

²⁾ Idem, p. 22

³⁾ Nicolae Ceaușescu, România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 10, București, Ed. politică, 1974, p. 196-7

DEZVOLTAREA TEHNOLOGICĂ

(Urmare din pag. 25)

ție de lucru, pe cea propusă de G. Dobrov³⁾: Tehnologia este un sistem alcătuit dintr-un ansamblu de mijloace tehnice (notat în engleză — hardware), de metode și proceduri de utilizare efectivă a acestor mijloace (software) și de organizare specifică (orgware), proiectat spre a fi utilizat de către factorii de decizie.

Se observă că tehnologia este înțeleasă în sens larg, ca „instrument” proiectat de om pentru a face posibilă acțiunea umană. Ca atare, spațiul ei de aplicare este dat de zonele fundamentale ale acțiunii umane și anume de procesele fizice, biologice și sociale. Sînt puse astfel în evidență trei tipuri de bază ale tehnologiei; tehnologia fizică, biologică și socială, ce constituie suportul acțiunii umane în raport cu sistemul natural, cu sistemele vii, cu sistemele artificiale proiectate de om și cu sistemul societal (înțeles ca sistem proiectat de om și avînd componentă umană). În accepțiunea sa extinsă, conceptul de tehnologie permite diagnoza complexă a proceselor proiectate, realizate și / sau conduse de om, prin intermediul căroră — așa cum observa H. Henderson⁴⁾ —, „cunoașterea umană este aplicată la rezolvarea problemelor umane”.

Vom remarca, cu această ocazie, necesitatea fundamentării conceptului de **tehnologie de cunoaștere științifică**, care ar opera o nouă deschidere teoretică în interpretarea legităților proprii și a interdependențelor ce se manifestă în dezvoltarea sistemului S+T și, în sens larg, a evoluției „industrii” producătoare de inteligență științifică și tehnologică — definită, de unii autori, ca sector cuaternar al so-

cietății. Relevanța sa operațională se va manifesta în planul proiectării strategice a componentelor dezvoltării S+T: resurse, mijloace și obiective. Acest nou tip de tehnologie — acoperînd spațiul proceselor de producție a informației științifice — va completa celelalte trei tipuri fundamentale de

Cercetare	Politica de dezvoltare a științei și tehnologiei	Politica generală și economia
Dezvoltare		
Producție		
adoperea noilor tehnologii		
Schimbări tehnologice		
Avans tehnologic		
Progres tehnologic		

Nivele de conceptualizare a dezvoltării tehnologice [Sarsa : (7)]

tehnologii, contribuind astfel la o mai realistă înțelegere a potențialului tehnologic național⁵⁾.

Analizînd conceptul de **dezvoltare tehnologică**, G. Dobrov⁶⁾ propune trei nivele de analiză și interpretare, definite din perspectiva procesului de conducere a sistemului societal (fig. 1):

- nivelul schimbării tehnologice
- nivelul avansului tehnologic
- nivelul progresului tehnologic

Primul nivel corespunde activității de conducere a proceselor de cercetare, dezvoltare și transfer a inovațiilor tehnologice, denumită „conducerea schimbărilor tehnologice”. El se referă deci la sistemul S+T, privit ca subsistem societal.

Al doilea nivel corespunde activității de conducere a proceselor de generare și implementare a politicilor de dezvoltare a S+T, incluzînd promovarea, difuzarea și utilizarea rezultatelor tehnologice, denumită „conducerea avansului tehnologic”. Această activitate se referă la interrelațiile S+T cu celelalte subsisteme sociale.

Cel de-al treilea nivel — al conducerii progresului tehnologic —, se referă la problemele conducerii sociale. În definirea progresului tehnologic intervin criteriile, prioritățile și ideile privind nevoile și valorile asociate întregului sistem social-economic și politic și se ia în considerare întreaga gamă de influențe exercitate asupra societății de impactul utilizării inovațiilor tehnologice.

Dezvoltarea tehnologică reflectă deci ansamblul de modificări de natură tehnologică din sistemul societal, apărute ca urmare a operaționalizării rezultatelor obținute în sistemul S+T (deci a dezvoltării tehnologice).

Conform delimitărilor teoretice introduse, interpretarea fenomenului tehnologic se face din perspectivă societală, urmărindu-se în mod preponderent semnificațiile sale umane, sociale, politice, culturale, economice și ecologice. Studiile de impact tehnologic pun în evidență consecințele potențiale asupra identității prefigurate a sistemului societal și subliniază necesitatea controlului social asupra dezvoltării tehnologice.

³⁾ Dobrov, G. A Strategy for Organized Technology, Technol. Forecast. Soc. Change, 13, 1975

⁴⁾ Henderson, H. Science and Technology: The Revolution from Hardware to Software, Technol. Forecast. Soc. Change, 12, 1978

⁵⁾ Vasilescu, A. Demersul sistemic în studierea impactului dezvoltării științei și tehnologiei. Raport de cercetare. Op. cit.

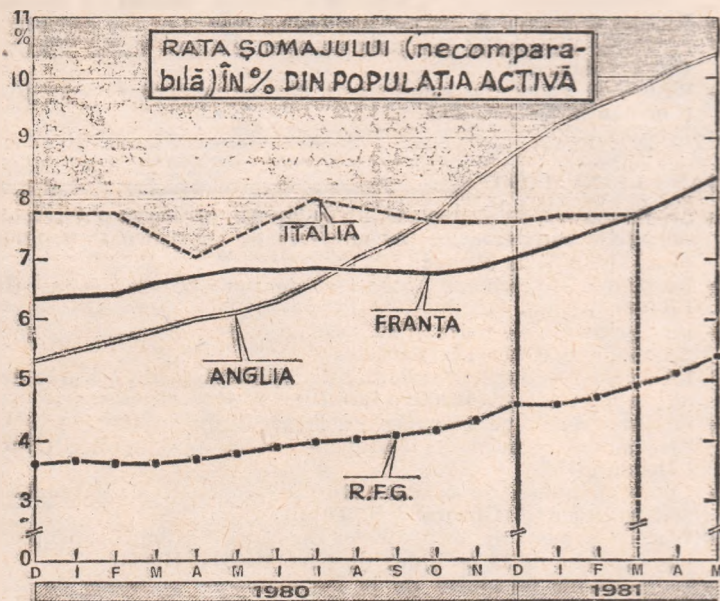
⁶⁾ Dobrov, G. Systems Assessment of New Technology, Technol. Forecast. Soc. Change, 12, 1978

Șomajul — pe coordonate tot mai înalte

DUPĂ cum se vede din graficul alăturat, publicat de cotidianul *Le Monde* spre ilustrarea unui studiu asupra conjuncturii economice din țările vest-europene, în decurs de aproape un an și jumătate curba șomajului a progresat

aproape continuu în Anglia (efectivul șomerilor ajungând să reprezinte în mai a.c. 10,35% din populația activă), în Franța (8,35%) și în R.F.G. (5,4%). Tendințe similare se manifestă în S.U.A. (cu o rată a șomajului de 7,6%) și în Japonia, unde la sfârșitul sem. I 1981 numărul șomerilor era cu 20% mai ridicat decât cu un an înainte. În ciuda diferitelor măsuri întreprinse de guvernele unor țări capitaliste, până în prezent ascensiunea șomajului nu a putut fi stăvilită.

S. U. A.: probleme ale cercetării

UN STUDIU elaborat de Consiliul național al cercetării științifice din S.U.A. asupra perspectivelor științei și tehnologiei americane în următorii cinci ani evidențiază pericolul slăbirii poziției dominante pe care o ocupă în acest domeniu Statele Unite, în cadrul lumii occidentale, dacă partea din P.N.B. consacrată cercetării și dezvoltării continuă să scadă, în condițiile creșterii sale în alte țări capitaliste dezvoltate. Astfel, între anii 1963 și 1979 ponderea alocațiilor respective a scăzut în S.U.A. de la 2,87% la 2,25%, în timp ce în R.F.G. a sporit de la 1,41% la 2,28%, în Japonia — de la 1,44% la 1,92%, în Franța — de la 1,58% la 1,79% (în Anglia s-a redus, de asemenea, de la 2,30% la 2,05%). În plus activitatea de cercetare din S.U.A. este confruntată cu o serie de dificultăți majore ca: agravarea constrîngerilor bugetare din cauza inflației, scumpirea aparatului de cercetare, presiunile vizînd rentabilitatea pe termen scur și degradarea sistemului de învățămînt.

Ca urmare, se apreciază că productivitatea din industria vest-germană, japoneză sau franceză ar putea fi superioară la sfârșitul deceniului actual celei din industria americană, ținîndu-se seama și de faptul că — în țările respective — cercetarea beneficiază de o serie de avantaje comparative, legate de aplicarea planificării, de modul de finanțare a lucrărilor ș.a.

Cehoslovacia: program energetic

ȚINÎNDU-SE seama de perspectivele creșterii consumului de energie în Cehoslovacia (chiar în condițiile menținerii unui raport de 0,5—0,6 între dinamica consumului de energie și cea a creșterii venitului național), se apreciază că în 1990 — și cu atât mai mult în anul 2000 — exploatarea resurselor interne de purtători clasici de energie (cărbune brun, uleiul, hidroenergie) și importul acestora nu vor putea satisface cererea mărită de energie.

De aceea, programul energetic elabo-

rat pentru deceniul următor acordă o atenție susținută utilizării crescînde a energiei atomice (se prevede ca producția de energie electrică furnizată de centralele atomice să sporească de circa 9 ori între anii 1980 și 1990, ajungînd la 40 miliarde kWh), iar în perspectivă — a celei solare și geotermale. Totodată, un accent deosebit se pune pe politica de economisire a combustibililor și energiei; în acest sens economiile medii anuale realizate în perioada 1976—1980 au reprezentat 2,3% din volumul scontat al consumului purtătorilor de energie, preconizîndu-se în perspectivă realizarea de economii echivalente cu 12,4 mil. tcc la nivelul anului 1985 și cu 27 mil. tcc în 1990 (în raport cu anul 1980).

Acvacultura: necesitatea depășirii fazei de demaraj

EPUIZAREA treptată a resurselor marine de pește și crustacee, cauzată de exploatarea lor forțată prin metode industriale de pescuit, sporește interesul și preocuparea pentru dezvoltarea acvaculturii. O.N.U. stabilind chiar obiectivul obținerii în anul 1990 pe această cale a unei producții de proteine animale apropiată de cea furnizată de pescuitul marin și oceanic. În prezent, printre țările capitaliste Japonia beneficiază de un stadiu mai avansat al acvaculturii, fiind urmată de S.U.A. și Norvegia.

În cercurile de specialitate se apreciază că există trei grade de intervenție a omului în acest domeniu, corespunzătoare acvaculturii extensive, semi-extensive și intensive. În primul caz, omul nu face decât să amenajeze și să întrețină lagunele marine existente și să pescuiască în perioada migrării peștilor spre marea deschisă; întrucît nu necesită investiții mari și personal de specialitate — această metodă poate fi larg folosită de țările în curs de dezvoltare, care dispun de litoral maritim. Acvacultura semiextensivă și mai ales cea intensivă presupun investiții crescînde pentru construcții și instalații, pentru hrana peștelui sau a crustaceelor, pentru personalul de specialitate, unele instalații și tehnologii moderne de acvacultură intensivă fiind încă în curs de experimentare.

Evoluția parcului de calculatoare

CONFORM previziunilor unor specialiști occidentali parcul de calculatoare electronice aflate în funcțiune în țările nesocialiste, care a sporit numeric de 50 de ori în perioada 1960—1978, va crește de două ori în următorul interval de cinci ani și încă de aproape două ori pînă în 1988. Datele din tabelul de mai jos reflectă diseminarea crescîndă, pe plan geografic, a parcului de calculatoare, astfel încît S.U.A., cărora le reveneau în 1960 peste trei cincimi din totalul acestuia, nu vor mai deține în 1988 decât 40% din parc.

În ceea ce privește valoarea (în miliarde dolari) a parcului de calculatoare electronice, aceasta cunoaște o dinamică

Parcul de calculatoare (în mii bucăți)

Anul	S.U.A.	Europa occid.	Japonia	Alte țări nesocialiste	Total
1960	5,5	1,5	0,4	1,6	9,0
1970	65,0	21,0	6,0	18,0	110,0
1973	110,0	55,0	19,0	46,0	230,0
1978	200,0	110,0	45,0	95,0	450,0
1983*)	400,0	225,0	70,0	205,0	900,0
1988*)	700,0	450,0	140,0	460,0	1750,0

*) Estimății
Sursa: B.I.K.A., nr. 32 1981

comparativ mai puțin spectaculoasă, sub efectul combinat al sporirii capacității de prelucrare a datelor și de memorizare de care dispun modelele mai noi de calculatoare și al reducerii treptate a costului lor. Ca urmare, se apreciază că, în perioada 1960—1988, în timp ce parcul de calculatoare va crește de circa 200 de ori, valoarea sa se va majora de aproximativ 80 de ori.

Revista ECONOMICA

Edițată de Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale — Institutul Central de Cercetări Economice

Sumarul nr. 34 din 21 august 1981

- Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la adunarea festivă consacrată celei de-a 50-a aniversări a „Științei” și sărbătoririi Zilei presei 1
- 23 August 1944 — 23 August 1981
  - Poporul — făuritor conștient al propriului său destin (Ion Florea) 5
  - România — țară cu nivel mediu de dezvoltare economică (Gheorghe Crețoiu) 7
  - Știința ca factor esențial de potențare a progresului economico-social (Mihail Florescu) 9
  - Realizări și perspective ale agriculturii românești în înlăptuirea noii revoluții agrare (Marin Constantin) 11
  - Participarea României la victoria coaliției antihitleriste (Gheorghe N. Tuțui) 13
  - Creșterea bunăstării și civilizației poporului — țel suprem al politicii partidului (Gavril Horja) 15
  - Politica externă a României — politică a păcii, prieteniei și colaborării cu toate popoarele (George Marin) 17

ECONOMIE NAȚIONALĂ

- Producția fizică și netă — realizate ritmic, cu eficiență sporită (B. Corneliu) 19
- Scurtarea perioadei de dare în exploatarea a noilor capacități de extracție a cărbunelui (Stelian Comeagă, Gheorghe Drăghici) 21
- Mecanismul economico-financiar : funcționalitate-eficiență. Folosirea pirghiilor valorice. Soluții pentru aplicarea consecventă a autogestunii și autofinanțării în cooperarea agricolă (I. Alfiri) 23

TEORII — IDEI

- Dezvoltarea tehnologică : concepte, probleme și orientări noi (I) (A. Vasilescu) 25
- Școli ● curente ● economiști. Repere ale gândirii economice cooperatiste din România — perioada interbelică (II) (Toader Ionescu) 25

ECONOMIE MONDIALĂ

- Relațiile economice Est-Vest în condițiile contemporane (Constantin Grigorescu) 28
- Tendințe — conjuncturi 30
- Mondorama 31

ÎN SUPLEMENTUL NUMĂRULUI : Curier economic legislativ

IN THIS ISSUE

- President Nicolae Ceaușescu's speech at the festive meeting consecrated to the 50th anniversary of „Știința” newspaper and to the Press Day celebration 1
- The people : conscious creator of its own destiny (Ion Florea) 5
- Romania — a medium developed country (Gheorghe Crețoiu) 7
- Science as an essential factor for turning into account the potential of the socio-economic development (Mihail Florescu) 9
- Achievements and perspectives of the Romanian agriculture in the context of setting up the new agrarian revolution (Marin Constantin) 11
- Romania's participation to the victory of the anti-hitlerite coalition (Gheorghe N. Tuțui) 13
- Uprgrowing the welfare and the civilization of the people — supreme goal of the policy of the party (Gavril Horja) 15
- Romania's foreign policy, a policy of peace, of friendship and collaboration with all the peoples (George Marin) 17
- Schools ● trends ● economists. Guide marks of the cooperatist economic thought in Romania between the two world wars (II) (Toader Ionescu) 26
- East-West economic relations in the contemporary conditions (Constantin Grigorescu) 28

DANS LE NUMERO

- Le discours du camarade Nicolae Ceaușescu à l'Assemblée solennelle consacrée au 50e anniversaire du journal „Știința” et au Jour de la Presse 1
- Le peuple — créateur conscient de son propre destin (Ion Florea) 5
- La Roumanie — pays d'un niveau moyen de développement économique (Gheorghe Crețoiu) 7
- La science — facteur essentiel d'amplification du progrès économique et social (Mihail Florescu) 9
- Réalisations et perspectives de l'agriculture roumaine dans l'accomplissement de la nouvelle révolution agraire (Marin Constantin) 11
- La participation de la Roumanie à la victoire de la coalition anti-hitlérienne (Gheorghe N. Tuțui) 13
- L'accroissement du bien être et de la civilisation du peuple — but suprême de la politique du parti (Gavril Horja) 15
- La politique étrangère de la Roumanie — politique de paix, amitié et collaboration avec tous les peuples (George Marin) 17
- Ecoles ● courants ● économistes. Repères de la pensée économique coopératiste en Roumanie — la période d'entre deux guerres (II) (Toader Ionescu) 26
- Les relations économiques Est-Ouest dans les conditions contemporaines (Constantin Grigorescu) 28

ИЗ СОДЕРЖАНИЯ

- Речь товарища Николае Чаушеску на торжественном собрании посвященном пятидесятилетию „Știința” и празднованию „Дня печати” 1
- Народ — сознательный создатель собственного будущего (Ион Флора) 5
- Румыния — страна со средним уровнем экономического развития (Георге Крецою) 7
- Наука — как существенным фактор содействия социально-экономического прогресса (Михаил Флореску) 9
- Достижения и перспективы румынского сельского хозяйства в осуществлении новой аграрной революции (Марин Константину) 11
- Участие Румынии в победе антигитлеровской коалиции (Георге Н. Туцуй) 13
- Рост благосостояния и цивилизации народа — высшая цель политики партии (Гаврил Хоржа) 15
- Внешняя политика Румынии — политика мира, дружбы и сотрудничества со всеми народами (Джордже Марин) 17
- Школы ● течения ● экономисты. Указательные черты кооперативного экономического мышления в Румынии — межвоенный период (II) (Тоадер Ионеску) 26
- Экономические отношения восток — запад в современных условиях (Константин Григореску) 28

Abonamentele se încheie la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari de presă din întreprinderi și instituții. Pretul unui abonament (inclusiv suplimentul săptămânal) : pentru întreprinderi și instituții — 260 lei anual ; pentru cursanții tuturor formelor de învățămînt politic și profesional, elevi, studenți — 130 lei pe an, 65 lei pe 6 luni, 32,50 lei pe 3 luni. Termenul limită de încheiere a abonamentului : 15 ale lunii anterioare perioadei de abonare.

Redacția și administrația : 70 159, București Bd. Magheru nr. 28—30 etaj 1, sectorul 1. Cont I.S.I.A.P. 645 150 228 B.N.R.S.R. — filiala sector 1 București. Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Științei”

Aparate practice și economice pentru gospodăria dv.

ÎNCĂLZITOARE ELECTRICE DE APĂ CU ACUMULARE DE CĂLDURĂ SUB PRESIUNE!

În magazinele și raioanele de specialitate ale COMERTULUI DE STAT vă puteți procura încălzitoare electrice de apă cu acumulare de căldură sub presiune, de diverse capacități, în funcție de preferințele dv; încălzitoarele corespunzând celor mai avansate tehnici în domeniu.

În gama aparatelor electrocasnice, funcționalitatea lor este de primă importanță, încălzitoarele electrice de apă răspunzând, deci, unor necesități cotidiene în orice gospodărie: în bucătărie la spălatul vaselor și la gătit, în băi, în mediul rural, în gospodării particulare, grădinițe și ferme, apa caldă oferind beneficiarului un grad sporit de eficiență și confort.

Funcționarea lor în condiții optime nu duce la costuri ridicate ci, dimpotrivă, aduce economii importante.

În sprijinul dumneavoastră, ÎNTR-
PRINDEREA „POLICOLOR” oferă o gamă
variată de produse cu calități tehnice superioare
pentru întreținerea locuinței și
automobilului dv. :

PALUX și SUPERPALUX — lac pentru
parchet

VINAROM — pentru vopsirea fațadelor
și pentru decorări interioare

SODILAC — email alb

EMAUR — emailuri pe bază de rășini
sintetice

EMA — emailuri metalizate

GUDROPOL — grund anticoroziv

Producător : Întreprinderea de lacuri și vopsele POLICOLOR
București, B-oul. Ion Șulea nr. 309, sector 3.

